

302
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३०२
घ

Title नामवद्वताटीका तत्त्वदीपिनी

Author जगद्गुरुः

Extent १४२ पत्र Age स. १७७४

Subject आरव्यप्रिका (काव्य)

वस ५

बखर ३०३

वा स प द ता का म टी का

७६

वा स व द ज ग म्भ री टी का वा वा ३१००

पाठ के वे दना ध म्भ दे पु स्ता के

प ज्ञा र्ण १ ४ ३

वास टी
९

॥ श्रीमन्महागणायतये नमः ॥ ॥ हरौ तात वैकुण्ठतामामसिद्धौ हरेतात कामप्रणाशो सिबुद्धौ ॥ अतस्तौ विहाय त्वदी
यादिभीतेतयातेन हेरंबनोदासितव्यं ॥ १ ॥ नत्वा गुरुनृगणा गुरुनृवलोक्य टीकाविश्वादि कोशनिवहा सुविचार्य बुद्ध्या
श्रीमान् जगद्धर इमां विततोति टीकां गूढार्थबोधनिपुणां भरतादिविज्ञः ॥ इह शक्नुतिः पत्युहमीहितफलसिद्ध्यर्थमस्य
र्थमर्थीकविकुलकुमुदबंधुः सुबंधुर्वीरगधिदेवताकीर्तनरूपं मंगलमादौ निबध्नाति ॥ करबदरैत्यादि ॥ सासुरस्वतीवाग
धिदेवताजयति ॥ उत्कर्षेण वर्द्धतां ॥ कीदृशी देवी देवनंदेवदिवु श्रीडायामावेद्य अतद्योगादशो घचततोगोशदिडीषु
तेन कांतिमतीत्यर्थः ॥ साकायस्त्रसादतोयस्याः अनुग्रहात्कवयकाव्यकर्तारः अखिलं समस्तं भुवनतलं भुवनं कर

राम
९

बदर सदृशं पश्यंति॥ समस्त भुवन मध्यवर्ति पदार्थं ज्ञात प्रक्या कलनेन ह स स्थित बदरी फल तुल्यं भुवन तलं मवलोक
 यंतीत्यर्थः॥ तलेशब्दः स्वरूपवचनः तथाचामरः स्वरूपानर्हयोस्तलमिति॥ अतएव वचन रचना चातुर्यं वागधिदेवता
 सकाशादाज्ये तदिति दीयास्ततिरुचितैवेति भावः॥ कीदृशाः सूक्ष्ममतयः॥ कुशाग्रबद्धयः अत्र भगवत्या एव प्रसादो हे
 तः॥ युक्तं चैतत्॥ कवयः किं न पश्यंतीति वचनात्॥ एकोऽर्थः॥ द्वितीयः॥ सरस्वति समुद्रे॥ सा देवी लक्ष्मी देवी जयति॥ जय
 युक्ता भवत्॥ साका॥ यस्याः प्रसादतोऽनुकंपातः॥ कवयो राजानः अखिलं प्रहृतं स्निग्धमिति यावत्॥ भुवन तलं भूमीमं
 डलं अर सदृशं चक्रं प्रांत तुल्यं प्रतापति शयात् पश्यंति उपलभंते कीदृशं करवत्करो राजग्राह्यभागः तद्युक्तं कीदृशाः

सूक्ष्ममतयसूक्ष्मपरतल्यादौमतयोयेषांतेतथायुक्तं चेदं॥ उपर्युपरिबुद्धीनां चरंतीश्वरबुद्ध्यदतिवचनात्॥ अत्रसदामे
 व्यतमचरताकमलायाः॥ कमलायाः प्रसादेन कवित्वं वृत्तमिति तदुत्कीर्तनमुचितमेवेति भावः॥ अः केशवस्तस्य
 वधूः इयं योगादाख्यायामिति डीषु॥ तृतीयः॥ सा सरस्वती नदी विशेषेण जयति॥ कीदृशी देवी द्युतिमती गतिमती वासा
 कायतु प्रसादतोयस्याः स्वच्छता त कवयः नीरपक्षिराः समस्तं भुवनं लंजलाधः प्रदेशं पश्यंति निरीक्षंते केपानीये
 वयः पक्षिरा विः पक्षी पक्षी च विनिगद्यत इत्येकाक्षर केशात् कीदृशं भुवनं तलं करवो जलरावृत्तनदरस्त्रा स
 सहस्रं तनुल्यं तुल्य कालमिति यावत् यस्मिन्नेव काले त्रासस्मिन्नेव काले॥ जल तले यत्किंचिदस्ति यस्यायं शब्द

इति शंकया जलतलंतिमालयंतीति भावः ॥ क्रिया विशेषां वा यद्वा ॥ करवेरा जलशब्देन दर्शयितुं समायुक्तमि
 त्यर्थः कीदृशः सूक्ष्मीनकीटादौ मतिर्यथांते ॥ तथा कुमुदयो वा बकादीनां तथा त्वं प्रसिद्धमेव ॥ अत्र सरितां मध्ये गंगे वस
 रसत्यपि या विच्य हेतु कीर्तने ॥ तित कीर्तनमादौ युज्यत एवेति भावः ॥ चतुर्थः ॥ सा सरस्वती वारती ॥ जयति परविजयवती भ
 वत्वित्यर्थः ॥ कीदृशी देवी ॥ व्यवहारवती विजिगीषावती वा सा कायस्याः प्रसादतः प्रसिद्धार्थतया कवयः पंडिताः भुव
 नतलं भुवनमध्यवत्तियदार्थं जातं अस्मिन् प्रहृतमतिप्रकाशमिति यावत् ॥ पश्यंति जानंति ॥ कीदृशं कंसुरवं रवः शब्दः
 रश्मिः सः तैः समानं यथा स्वात्मवृत्तिसुखादिकमवश्यं विदंति तथा पदार्थं जातमपीति भावः ॥ कीदृशः ॥ सूक्ष्मा स्वत्वा

वास टी

३

३

मतिर्येषां ते तथा तादृशं अपीत्यत्रापिरध्याहार्यः॥ भवति ह्येवं अल्पमतयोपिविशदवाराणां प्रगल्भं त एवेति ग्रंथादौ
वाताप्रशंसा॥ जयतीत्यत्र नोदप्रयोगे पितुत्वं भवत्यनभिधानात्। अप्रयोगादेवाप्रयोग इति न्यायात् ग्रामग्रामादौ
तथा दर्शनात्॥ यद्वा जयस्य वर्तमानतैव विक्षिता॥ न तु वर्तमानकालविहितप्रत्ययेन तत्कालीन एव जयोभिधेय इति
न सर्वदिक् जयावगमः स्यादिति। उच्यते। नित्यप्रयुक्तस्य कालत्रयविभागे भविष्यंतीवक्तव्येति भाष्यकारवचनात्
कालसामान्ये लक्ष्ये स्रवते न चः तिष्ठंति वर्तता इति अत्र यथा कालत्रये पिस्रवणावस्थानयोः सत्ता तथा जय
स्यापीति॥ यद्वा जयस्य बहुत्वादधुनापि प्रारब्धजयस्यासमाप्ते वर्तमानत्वेन निर्देशः॥ प्रारब्धक्रियायावदसमा

राम

३

सिस्वावातु कालोपाधिर्वर्तमानत्वेन विवक्षित इति॥ सरस्वती सरिद्रे दश्रीवाग्देवतयोर्गिरीति विश्वः॥ अरंशी घेरथां
 गेचशी घ्रगे पुनरन्यवदिति वा॥ प्रसादो नुग्रहः सास्थ्यदया काव्यप्रसन्निति च॥ कविकाव्यकरे राजिसूरावपि कवि
 र्मति इति च॥ राजग्राह्ये करः स्मृत इति च॥ सरस्वात्सागरोर्गो वदत्यमरः ध्वनिधानरवरवनादिति च॥ दरस्त्रासाभीति
 प्रीः साध्वसंमयं इति च॥ ईषदर्थे दशे व्ययमिति च॥ जीवतं भुवतं वनमिति च॥ समसे प्रहते खिलमिति धरणिः॥ कंशि
 राजलमास्थातं कंससे विप्रकीर्तितमित्येकाक्षरकोशः॥ १॥ खिन्नो सीत्यादि गोवर्द्धनतो मकगिरिंधारयति भगवति
 श्रीकृत्स्नसति हेतुस्तत्वं तावत् खिन्नो सिखे दवानसि धरणी धरधारणात् अतो मुंशैलं मुंचत्यजधारतोऽशक्य

वास टी

४

त्वद्योतनायेकवचनेन निर्देशः वयमेव विभ्रमो धारयाम इति वदत्सुभाषमातोषु गोपेषु सप्त शिथिलमुजोधरणी
धरधारोऽक्षणीकृतबाहुदंडो भगवान् हरिर्जयति उत्कर्षतावर्द्धतां॥ अत्र वयमिति बहुवचनेन गौरवाद्वा दकेन
गिरिधारो सामर्थ्यमाविष्कृतं। कीदृशः भरेता गौरवेता भुग्नाः विततबाहुवो येषां ते तथा॥ तादृशेषु गोपेषु
सप्तसुहस्रहन् पूर्वधरणीधराधारकतया विततबाहुवोऽपि भगवति शिथिलमुजे सति भरभुग्ना बाहुवो वृता इति भा
वः। विकृतिज्ञाय हास उत्तमस्यैव भवंति तदुक्तं भतेते॥ स्मितं च हसितं चैव उत्तमस्यैव जायते। विकाशितकपो
लांतमुत्फलांतलोचनं। किंचिद्वक्षितदंताग्रहसितं तद्विदो विदुरिति। विभ्रम इति दुर्भ्रजधारो लटिम

राम

४

सिरूपं॥ भुग्न इति भुजो कौटिल्येक्तः॥ गोपेधितियस्य च भावेन भावतक्षरामिति सप्तमी॥ श्री॥ कटिनेत्यादिस
 दामोदरो भवतः पातुकुक्षोयुष्या नुरक्षत्वित्यर्थः॥ इति श्रोतृजनात प्रतिकवेर्वचनां दाम्ना बद्ध उदरे दामो
 दरः सकः यस्य वलि विभंगास्त्रिवलिपद्गुयो राजंति कीदृशाः॥ कटिनतरस्यातिदृढस्य दाम्नाय द्वेष्टनं ते
 तथा लेखवातसं देहं दानुं शीलं येषां ते तथा कटिनतरत्वेन दाम्ना रेखाया यौवने पि स्थिति ध्वनितं॥ अतए
 व दामोदरत्वेनाभिधानं॥ वलिस्त्रिवलिदेत्ययोरिति विश्वः॥ इदानीं हेरं स्तोति॥ सजयतीत्यादि सजय
 तिसकः यस्य हिमकरलेखवाचं द्रक्लाचकास्ति॥ शोभते॥ एतेन विशेषणं द्वा रा विशेष्य प्रतिपत्तिरिति न्या

५
 येन ह रोत्र लभ्यते इति ध्वनितं केवरजश्रुक्तिरिव कीदृशी रजतश्रुक्तिः ॥ नयनप्रदीपकज्जलजिघृक्षया
 तृतीयाक्षिप्रदीपक। ज्जलग्रहणावांश्याउसुकादौ सुकपेन उमया भवान्यानिहिता समारोपिता शु
 क्राका ज्जलग्रहरोस्त्रीरामौ सुकपं भवत्येवा। उसुकादिति भावप्रधानो निर्देशः। ग्रहीतुमिच्छाजिघृ
 क्षाग्रहउपादाने सन्। असांप्रतिक इत्याकारप्रत्ययः ॥ लेखापंक्तिः कृत्वा पश्चेति विश्वः ॥ ४ ॥ ख ४
 समाप्तौ बहुविधशंकया बहु मंगलानि कृत्वा सज्जनानुस्रौति। भवतीत्यादि। अधिकमतिशयि
 तं सुभगत्वं सौभाग्यं। सज्जने स्य भवति ॥ अत्र हेतुगर्भविशेषरामहविस्मारितेति विस्तारिताः नाना

राम
 ५

श्रुतिपथं नीताः। परेषामन्येषां गुणाः कवितादयो येन तस्य। उक्तमर्थं दृष्टं तेन दृढयति। वहतीति। हिमकरा
 घोतश्चंद्रप्रकाशो द्विगुणारचिमतिशयितशोभां वहतीति कीदृशः। विकाशितं कुमुदं येन तादृशः। प्रकाशो द्योतमानः
 तप इत्यमरः॥ तदिह निजसौभाग्यसंपदिसञ्जनेन यतितव्यमिति भावः। अधुना स्त्रोकचतुष्टयेन स्वत्वानि
 दति। विषधरेत्यादि। विषधरतोपि सर्पादपि स्वलो दुर्जनातिविषम इति यद्विद्वांसः पंडिताः वदन्ति तन्न म
 यास्य मेवेत्यर्थः। विषमता तु दुष्टाशयत्वेन घातकत्वेन च। उक्तमर्थं कृतितः स्फोरयति यदयमिति। य
 स्मादयं सर्वे न कुलद्वेषी न कुलद्वेषकः। सपनः। विशुनः। खलः। कलद्वेषी वंशदूषकः। अत्र शब्दभेदेन नि

रोधामासः। एकोहिकुलस्य द्वेषी इतरोनकुलस्य द्वेषीति अविरोधश्च दर्शित एव। बभ्रुर्नकुल इत्यपीत्यमरः
 विश्रुनौ स्वलसूचकाविति च॥६॥ अतिमलिन इति खलानां धीरतिमलिते कर्तव्ये निपुणा॥ अतीविभवति
 दुर्जनमतिर्मिदकोर्येति शयकुशला भवतीत्यर्थः॥ दृष्टं तेनोपपादयति। तिमिरे हीति। हीतियतः कौशि
 कानां पेचकानां दृष्टिस्तिमिरेऽधकारे रूपं शुक्लादिकं वा प्रतिपद्यते लभते गृह्णाति वा पेचकानां तामस
 मेव नयनप्रियमिति सिद्धांतः॥ तमसि सति तस्य रूपं लभो विषयलाभश्च भवति। अत्र अतीव शब्दो व्य
 यसमुदायत्वेनातिशयवाची। रूपं सभावसौंदर्यं शुक्लादिव शुभेदयोरिति विश्वः। पेचके पिचकौ शिर्क इ

तिचाविध्वसेत्यादिरक्तानामतीवमलिनत्वंभवतिअत्रहेतुःविध्वसाउन्मूलिताउपहसितावापरेषामन्येषांगु
 राःकवित्वादयोयैस्तेषां।अत्रदृष्टान्तमाह।अंतरितेति।सलिलमुचांमेघानामभ्यधिकोऽतिमहान्मलितिमा
 मालिन्यंभवतिकीदृशानांअंतरितशशिसूचांविहितचंद्रदीप्तीनां।अत्रापिशब्दोहेतौएवार्थेवा।चंद्रेतिशब्दानेमे
 घाअतिश्यामाअन्यथातुकपिशाएवेतिदृष्टमेव।मलितिमेतिमलिनशब्दादिमनिच॥८॥हस्तइत्यादि।यथा
 यथारक्ताःअमुंजनंलंघयतिअभिभवतिकीदृशःभूत्यासंपदामलिनोदुःकर्मातथातंपुजनंनिर्मलंछायंविशु
 द्धकांतिकुसुतेदुर्जनेनसुजातानामनभिभवात्हस्तइवदर्पणामिवयथाहस्तोभूतिमलिनोभस्मयुक्तोयथा

वास टी

७

यथादर्पणमादर्शं लब्धयति आक्रामति मर्ह्यतीति यावत् । तथा तथा तमादर्शं निर्मूलं ध्यायं निर्मलकांतिं कु
रुते । तद्येस्यार्थः । भूतिर्भस्मितसंघटीत्यमरः दर्पणमुकुरादर्शविति वा षायाभूर्यप्रियाकांतिरिति च । अनेकं चोप
मेयं ॥ ९ ॥ इदानीं विक्रमादित्यस्तुतिव्याजेन निजमहिमानमाह । सारसवनेत्यादिभिरुक्तादित्ये राज्ञि भुवि भू
मौ कीर्तिशेषं यशोमात्रावशेषं उपरतिमिति यावत् । गतवतिसति सा प्रसिद्धा रसवता शृंगारादिरसयोगि
ता विहता विनष्टा । तथानवकाः नूतनाः अज्ञा इति यावत् । विलसंति मादृशानूतनकविवर्गमहिमानमाश्र
यते । यद्वा नवकानूतनातरुणा विलसंति धर्मविरोधेनापि क्लिप्ता संकुर्वन्ति । तथोक्तः पुरुषः कंजनेनोचरति

राम

७

नगच्छतिताभिभवतीतियावत्। अपितु सर्वः सर्वमभिभवत्यर्थः। यद्वाकः पुरुषोऽकं पापं नो चरति न कुतश्चेति अपितु सर्व
 एव। यद्वाकः पुरुषः कमर्थं नो चरति ता नुतिष्ठति। अपितु मिथ्याभिमानात् सर्वः सर्वत्र प्रगल्भत इति भावः। अत्र दृष्टं
 तमाह सरसीति। यथा सरसी तडागे कीर्तिशेषं यंकशेषं अत्र सरसी दितिकीर्तनशेषं वागतवति सति सार
 सवत्ता जलयोगिता सार सवत्ता पद्मवत्ता पक्षिविशेषवत्ता वा विहिता भवति। वका जलपक्षिविशेषाः न क्लृप्तं
 तिनभ्रमंति। कंकः पक्षिविशेषो नो चरति। नभ्रमति मीनादिकं नखादिति वा। तदत्र विक्रमादित्यादृते मदीप
 गुराग्रहीतारः केचन पितेति भावः। सारसं सरसीरुहमित्यमरः। शृंगारादौ जले रस इति च। अकं पापे चरो

वास टी

८

८

गेचेतिविश्वः अत्रपक्षे अकमिति विग्रहे उँदिति प्रगृह्य संज्ञान भवति तद्विधेर नित्यत्वादित्यवधेयं। कीर्तनं
कीर्तिः भावेस्त्रियां क्तिन्। कीर्तिः पंके पशस्यपीति विश्वः। र सो स्यास्तातिर सवानु तस्य मावः र सवतेति साधु
ता प्रकारः कंकः कंकाशीति प्रसिद्धः॥१०॥ संप्रतिसत्क विकविता प्रशंसा व्याजेन तिजक विता स्तवनाह। अ
विदितेति। सत्क विभक्तिः सत्क विकविता कर्णेषु श्रोत्रेषु मधुधारां माध्वी क प्रवाहं वमति क्षरति अ
त्रांतर्भूत इवार्थः। कीदृशी अविदितगुणापि अज्ञातश्लेषादिगुणापि श्रवणमात्रादेव बुद्धमद्वहतीति भा
वः। दृष्टान्तं मिह। अनधिगतेति। यतो मालती माला अज्ञातगंधापि दृशं नयनं हरति आलोकमात्रे

राम

८

देवनानुरागजंति केतिभावः। विमर्दस्थेपरिमलोगंधेजनमतोहरे। गंधमात्रेपिपरिमल इतिविश्वः
॥११॥ कवीनामुत्कर्षेपिसंज्ञानानुरागोवश्यापेक्षणीय इतिदर्शयन्नाह। गुरिनामितिगुरिनामवितिज रूपप्र
तिपतिरात्मस्वरूपलाभः स्वगौरवमितियावत्। परतएवसंज्ञनादेवसंभवति। इहदृष्टांतः यस्मादक्षोर्न
यनयोः। समहिमदर्शनंनिजमहत्वात् लोकनमुकुरतलेआदर्शजायतेसंपद्यते। प्रतिपतिस्सुलाभेस्या
ज्ञोरवेपिचसंविदीतिविश्वः मुकुर इतिमकिमंडने उँरादिक् उरनूतलोपः रामोहेमकुरंगत इतियमके
नोक्तसाधुताप्रकारेराचमकुरशब्दापमितिनिर्णीयते॥११॥ प्रकृतमाह। सरसतीति। सुबंधुनामाकविः

वास टी

१८

१

निबन्धनासवदत्ताख्यं काव्यं च त्रे॥ करोति कतवान्॥ वा॥ कीदृशः सरस्वत्यादतः वररूपः प्रसादो यस्यै स तथा॥
यदा स सरस्वतीदत्तेन वरेणा प्रसादः प्रसन्नताय त्रसतथा॥ तथा च निजकवित्वस्य वागधिदेवतावरत्वेन
सर्वगुरावन्नारसवत्ता अलंकारवत्ता निर्दोषता च ध्वनिता॥ उक्तं चेदं सरस्वतीकंठाभरणो निर्दोषगुरा
वत्काव्यमलकौ रैरलंकृतं॥ रसात्त्वितं कविः कुर्वन्कीर्तिप्रीतिं च विन्दतीति॥ इह काव्यमित्थं पलक्षरां॥
पुनः कीदृशः सुजनैकबन्धुः साधनामेकं मित्रं॥ एतेन साधवो मत्कवितांगुरादि रहिता मविमित्रतया
प्यनुग्रहिष्यंतीति भावः पुनः कीदृशः प्रत्यरक्षे श्लेषे रारा मकृ श्लेष्मन्बहुना श्लेषगुरो न युक्तो युः प्रबं

राम

✓

धस्तस्य विन्यासवैदग्ध्यं वचनकौशलं तन्निधिराश्रयः॥ अनेन बहुश्लेषमयनिबंधकञ्च कविना कृतो य
 मिति श्लेषमयतास्य ध्वनिता॥ इह च क्र इति प्रकृते असाधु कर्तृ परोक्षे लिटः साधुत्वादि ह्रस्वतयात्वादिति॥ उच्ये
 ते॥ रालुत्तमो वेति ज्ञापकात् कर्त्रे परोक्षे पिलिटः साधुता तथा हि॥ उत्तमपुरुषः कर्तुरपरोक्ष एव भवति लिट् च
 कर्तुः परोक्ष एव भवतीति विरोध एतयोर्तोलिटि नोत्तमपुरुषविधानंततः कथमिह रालो विकल्पः॥ तथापि
 चेत् कृतस्ततोऽवसीयते कर्तुरपरोक्षे पिलिटप्रत्ययः अन्ये तु इति प्रतिरूपकोयं च क्र इति निपातः॥ निपात
 त्वादेवानेकार्थ इति करोती प्रहः॥ इतरतु आशंसायां भूतवच्चेति आशंसायां लिट्। तेन च कर्तुमाशंसत इ

त्यर्थइत्याहुः॥१३॥अभूदित्यादिचिंतामशितार्तामराजाअभूदितिसंबंधः॥अभूतपूर्वःपूर्वतभूतःसुप्सुपेतिसमासः॥
 ततुल्योनपूर्ववृत्तइत्यर्थः॥अभूताःपूर्वयस्मात्सतथाच।चक्रंसमूहःचूडामणिःशिरोरत्नंश्रेणिःपंक्तिःश्रेणि
 रत्नंवा॥अग्रभागेचपांक्तौचश्रेणिरुक्तामनीविभिरिति विश्वः।शाराकोराशाराग्रंकषरांघर्षरां॥चरान्तरे
 मणिरिवेतिउपमानानिसामान्यवच्चरितिसमासः।हिररायसुवर्गाकशिपुर्भोजनाष्टादने।आष्टादनेभोज
 नेचकशिपुःकथितोद्वयोः।तद्वयमिलितंचापिकशिपुर्भाष्यतेकुचिदितिधरणीः।स्थूलदानत्वेनलका
 तामाश्चर्यकारीतिभावः॥पक्षेहिररायकशिपुर्द्वैत्यभेदेस्तस्यदानंरवंडंनंदोऽवरवंडंनइतिधात्वनुसारात्॥

पश्चाद्बहुव्रीहिसमासः॥नरसिंहेनहिरण्यकशिपुःखंडितइतिपुराणावार्ता॥कृतंवसुनाधनेनदेवतर्पणाममर
 प्रीणानंयेनसतथा॥यद्वाकृतंवसुनांध्रवादीनांदेवानांहरादीनांचतर्पणींप्रीणानंयेनसतथा॥ध्रुवो धरश्च
 सोमश्चापश्चैवानिलोऽनलः॥प्रत्यूषश्चप्रभासश्चइत्यष्टौवसवःस्मृताइतिपुराणां॥पक्षेवसुदेवोऽस्यजनकः
 तस्यतर्पणंप्रीणानं॥सौकर्येणापरिश्रमेणसमासादितंधरणिमंडलंयेनसतथा॥पक्षेसौकर्येणसूकरकर्मणा॥
 समासादितमुत्तोलितंधरणिमंडलंभूगोलकंयेनसतथाएकार्त्तवमग्नाधरात्तवराहमर्तिनाहरिणोत्तोलितेति
 पुराणां॥अत्रसूत्करोतीतिसूकरःपृषोदरादौसाधितः॥शोभनकरःसूकरःअन्येषामपिदृश्यतइतिदीर्घत्वे

वास टी

९९

वासाधितः॥ उभयथापिदंत्यादिता। शुचः करः शूकर इति यद्वा नुपारायरोसाधितं तन्नालव्यादित्वबोधकं ततः
उभयरूपता शूकरशब्दस्य उक्तं च। शकारभेदेतालव्या अपिदंत्याः स्यूः शंबशूकरपांशव इति। शूकरस्य भा
वः कर्मवासौ कार्य। कंसारतिः कृत्स्नः यशोददतीति यशोदाः स्तुतिपाठकाः आनंदयतीत्यानंदाः॥ नटा
दयः। तयोः समृद्धिः। यद्वा यशः कीर्तिः दानंदाः अन्येभ्योपि दृश्यत इति क्लिप्ताभ्यां जनिते आनंदसमृद्धी
येतसतथायथा संख्यमत्र। यद्वा जनिता यशोदानां वैतालिकादीनामा नंदसमृद्धिर्येन यद्वा यशश्च दाश्र
आनंदाश्च जनिता एतावदर्थं समृद्धिर्येन पक्षे। यशोदा कृत्स्ना मातानंदस्तपिता जनिता तयोः समृद्धिर्येन

राम

९९

सतथा। यद्वा जनिता यशोदाया आनंदसमृद्धिर्येत सतथा। आन कदुंदुभिर्वसुदेवः। स एवान कदुंदुभिरित्यमरः। काव्यं
कविकर्ममाद्यादितत्र कृतयत्नः यद्वा कृतकाव्यः कविः तस्यादगेयत्र सतथा॥ यद्वा कृतकाव्यश्चासौऽदरश्चेति तादृ
शः अदरस्त्रासश्चून्यः॥ पक्षे काव्यः शुक्लस्मात्कृतातित्रासः॥ यद्वा काव्यापूतना तस्याः दरस्त्रासः॥ काव्यग्रंथेषु
मान् शुक्ले काव्यास्यात्पूतना मतेति विश्वः॥ सागरशायी समुद्रे सुतः कृष्ण आनंत भोगि मोने कसुखिनः॥ पक्षे
नंतनामा भोगी सव्यः॥ भोगश्चापि सुखे स्त्रादेरहे श्रफरा काययोरिति विश्वः॥ आशा प्रत्याशा अंतर्हृदये यस्य
स आशांतः पुरुषः॥ तस्याक्षरोऽहिंसकः तस्याभिमत पूरकत्वात् अक्षरा इति क्षुण्ण हि सायां वचद्य च यद्वा॥

वास टी

१२

आशांतःत्याशास्वरूपंतस्यरक्षारक्षकःतत्पूरकत्वात्।यद्वाआशांतेभ्योरक्षरांयस्मात्।यद्वाअशांतमविरतरक्ष
रांयस्मात्॥यद्वाआशायाअंतःफलंवांष्टितत्तामःतस्यरक्षरांयस्मात्॥सतथा॥पक्षेआंशांतःपश्चिमदिक्स्वरू
पांदक्षिराशादक्षिरांप्रत्याशा॥यद्वादक्षिराणांपुरुषारांप्रत्याशा।यद्वादक्षिरार्थमाशादक्षिराशातसंपा
दकः॥पक्षेदक्षिरादिकुतदत्तंकर्त्री।विंधोगिरिर्मैरावमर्षातूरविमार्गमाक्रम्यवर्द्धितुमुद्यतस्तोगस्त्येनागत्य
प्रार्थितोयद्यावदहंदक्षिरापथाभागमितावतत्वंमावर्द्धिष्ठाइतिसांप्रतमप्यगस्त्यस्तत्रैवेतिष्ठतीतिपु
राणां।वाहिनीसेनानदीच॥समस्तल्यःस्वीयोदासीनसाधारणाकरप्रचारोराजग्राह्यभागप्रचारोयस्ययद्वा॥

राम

१२

मया लभ्या सह वर्तमानः समः। स एव समकरः कास्तस्य प्रचारो यत्र तथा च स लक्ष्मीकः अथ च कामीत्यर्थः॥ समुद्रप
क्षेपि स लक्ष्मीकः वडवान्तस्तस्य प्रचारो यत्र तथा च वडवान्तवा नित्यर्थः॥ यद्वा समं समं स लक्ष्मीकं करोतीति स
मकरः॥ एवंभूतः प्रचारः कर्तव्यतायस्य॥ पक्षे समकरप्रचारावर्तते इति प्रचारः संवरणां महती सेना महासेना॥
पक्षे महासेनः कार्तिकेयः। मारो विघ्नः कामश्च भेरुः सुभेरुः विबुधाः विशिष्टपंडिताः॥ पक्षे देवाः विश्वेषां ज
नानां कर्मशिल्पादि। पक्षे विश्वकर्मदेवशिल्पी सूर्यो वा। विश्वदेवशिल्पी विश्वकर्मदेवाकर इति विश्वः॥ स
रा उक्तवस्तुं ददातीति क्षरादानदादायः अनधातो रविअतंतीत्यनाः प्राप्तिनः तेषां प्रियः प्रबोधकारित्वात्॥

वास टी

१३

13

यद्वाक्षरांददातीतिक्षरादः सचासावनप्रियश्चेतिक्षरादानप्रियः॥यद्वाक्षरोविषुवदादिपर्वमुपदानंतेनप्रियःअ
र्थात्प्रार्थकानां॥यद्वाक्षरांमुहूर्तयदानंतेनप्रियः॥तथाचविश्वःक्षराव्यापारशून्यत्वेमुहूर्तसर्वपर्वस्विति॥
पक्षेक्षरादारात्रिमानप्रियाप्रीतिविषयोयस्यसनथानकारशब्दोयनतुनभ्रशब्दःप्रमारांच।अमानोनाःप्र
तिषेधवचनाइत्येवव॥अतएवनेकयसानेकोकीर्तिरित्यादावप्येतदेवसमाधानं॥गमिकमीकृतनैकनिकृतैत्यादौनैष
धेयेवं।ष्याकांतिःसूर्यवधूश्च।ष्यासूर्यप्रियाकांतिरित्यमरे॥रविपक्षेस्ववधूसंतापहारिना।अविरहका
रित्वेनकुसुमकेतुःकंदर्पः॥जनितानिरुद्धाऽप्रतिरुद्धासंपद्येतसतथा॥याचकानामभिमतदातेत्यर्थः॥प

राम

१३

क्षेजनिता निरुद्धस्य स्वपुत्रस्य संपद्येन सतथा ॥ कंदर्पे रा रत्या म निरुद्धनामा पुत्रो जनित इति पुरारां । रत्यां सुरते सु
 खपदः ॥ रत्या अनुरागे रावा सुखप्रदः सकल कला कुशलत्वात् । पक्षे रतिः कामवधूः । विरुद्धात्नं कारमाह विद्ये
 त्यादिविधा अष्टादशतद्वारकेः सुमनाः पंडितः शोभनचित्तश्च ॥ अंगानि वेदाश्च त्वारोमी मां सान्याय विस्तरः
 धर्मशास्त्रं पुरारां च विधा एताश्चतुर्दश आयुर्वेदो धनुर्वेदो गांधर्वचेतिते त्रयः ॥ अर्थशास्त्रं च विज्ञेयं विधा
 अष्टादशैव हीति पुरारां । अथ च यौ विधा धरो गंधर्वभेदः सकथं सुमना देव इति विरोधः ॥ अविरोधश्च द
 र्शित एव । अपि सर्वत्र समुच्चये विरोधे च । धृतराष्ट्रो धृतराष्ट्रं देशो येन सतथा । धृतराज्यो विगुरा प्रियगुरो

पुरास्त्रेषु प्रियोऽनुरक्तः॥ अथ च यो धृतराष्ट्रः सुयोधनादिवितासकथंगुरोभीमे प्रियोऽनुरक्तः॥ तस्य तद्विरोधि
 त्वात्॥ यद्वा यो धृतराष्ट्रो जातां धृतयाख्यातः सकथं शुक्लादौ गुरो प्रियः॥ अविरोधदर्शित एव॥ गुरो प्रधा
 ने शुक्लादौ गुराः सूदेव कोदरे इति विश्वः॥ क्षमाशान्तिः॥ तदनुगतस्तघुक्तः शोभनधर्मान्वितश्च॥ अथ न्वयः
 क्षमान्वितो भूमिस्थः सकथं सुधर्मादेव सभा तदाश्रितो भवतीति विरोधः॥ क्षमाशान्तिः क्षमाधरेति
 विश्वः॥ स्यात्सुमं धर्मादेव सभेत्यमरः॥ बृहन्नलोऽर्जुनस्तस्येवानुभावो यस्य स अंतरं भ्यंतरे सरत्नाऽकुटि
 लः॥ अथ च यो बृहन्नलो नाम महान्तरा विशेषः तस्त्वभावः सकथमभ्यंतरे सरत्नो ग्रंथिरहितो भवती

तिविरोधः॥नलस्यसंग्रथित्वात्।बहन्नलो गुडाकेशेनलेकौशिकनंदनेइतिविश्वः॥यद्वायोबृहन्नलानुगतोभ
 वतिसकथंमक्षःसरलोऽभ्यंतरलो नसरत्नवृक्षःसरस्यैतन्नसत्वंतदभिव्यंजकगंधाद्यभावात्॥महिषी
 कृताभिषेकायामित्यमरः॥सुकृतंवृषइतिच॥अथचयोमहिषीसंभवोमहिषःसकथंवृषोत्यादीवृषोत्याद
 कःइतिविरोधः॥अनरलोधीरःमहानायकःप्रधाननेता॥अथचयोऽनरलोऽहारमध्यगतोभवतिसकथंम
 हानायकः।तरस्यैवमहानायकत्वोदिति विरोधः॥नरलोहारमध्यगइत्यमरः॥नायकोनेतरिश्रेष्ठहार
 मध्यमरावयीतिविश्वः॥असाधारणश्रेष्ठमाहयत्रेति।वादेशुनैय्यायकादिवादेशुष्वलवाष्कलादि

वास टी

१५

निग्रहः पतिज्ञाहान्यादिपक्षश्चलः कपटः॥ निग्रहः शास्तिः॥ नास्ति मतिरस्येति॥ अस्ति नास्ति दिष्टमतिरिति
ठक॥ नास्तिकः तद्भावो नास्तिकता॥ परलोकाभावज्ञतासाचार्वाकस्य वैद्वि विशेषस्य दर्शन एवातावाने
वाहितो कोयं यावानिन्द्रियगोचरः इति तस्मिंश्चांतात्॥ पक्षे नास्तिकतादारिघ्यं॥ अनेनेदमुपमुक्तमिति त
स्यामिति कथकः कंठकः सराज नियो गेषु वृत्तः ननु कंठकः क्षुद्रत्रुः नद्योगकुत्रापीतिकंठकक्षुद्रशत्रौ
कर्मस्थानिदूषरो इति विश्वः॥ परिवादो वीराणां वादनोपायो जनापवादश्च॥ परीवादोऽपवादस्यादीराणां वा
दनवस्तुनीति मेदिनीकरः॥ रवलं धान्यमर्दनभूमिः॥ दुर्जनश्चादिजिह्वः सर्यः॥ रवलश्चादिजिह्वः यत्न

राम

१५

त्य

गेपुंसिखलेस्यादन्यलिङ्गके इतिरविः॥संगृहीतिसंग्रहः॥अहितुडेनदिव्यतीर्थतेतदिव्यतीत्यादिनाटकु॥
आहितुंडिकोविषवैद्यः।व्यालगाद्याहितुंडिकइमरः॥करोराजह्येग्राभागोहस्रश्चाषेदोविषेदःकर्त
नंच।नेत्रंवृक्षादिमलंचक्षुश्चा।तरुमुलाक्षिवस्त्रेषुनेत्रंपथिगुरोरथेइतिविश्वः।मुनयोवृक्षविशेषाः॥
मनिर्यतीगुदीचूतप्रियालागस्यकिंश्रुकेइतिविश्वः।राजाचंद्रोभूयश्च।राजासमुद्रतवतीततमोनुदा
विनिहारावली॥निशापतौक्षत्रियचराजस्याज्जगतीपतावितिरतिः।सावभौमोदिगाजविशेषःतेन
योगःसंबंधः॥अन्येषांकुमुदादीनांभवति।पक्षेसर्वभूमेश्वरीरइत्यर्थेसर्वभूमिपृथिवीभ्यामराभावि

वास टी

१६

१६
१६
त्यणुभावप्रधानो निर्देः शः॥ तेन सार्वभौमत्वेन योगसस्यैव तान्येषामित्यर्थः॥ अग्नितुला संशुद्धिः अग्निना तुलया
च विशेषधनं अथ च अग्नितुला संशुद्धिः तत्समाधादिना संशुद्धिः॥ कस्यापि नास्ति॥ सर्वेषामवाच्यत्वं सूची
सीवनसाधनलोहविकारः॥ तया भेदः खंडनं सीवनं च॥ शूलमुदरादिगतपीडा विशेषः॥ तेन भंग आमर्दः॥
पक्षे शूलं दुष्टप्राणिवधोपायः तीक्ष्णग्रकाष्ठविशेषः तत्र भंग आरोपणं॥ दुःखेन शास्यत इति दुःशासनः शा
सिदशिधविमृषिभ्यो पुजितियुच्चादुःशासतो दुर्धीधनभ्रातानस्य ज्ञानं पक्षे दुष्टशत्रुः॥ भारतो ग्रंथविशेषः॥
तत्र तद्दर्शनं तज्ज्ञानं तज्ज्ञातं॥ जलजं पंकजं तस्य करेण पत्रदारणां करपत्रदारणां॥ यद्वा करेण रविकिरणो

राम

१६

न पत्रदारणां दलविकाशनं ॥ यद्वा करेण हस्तेन पत्रे दत्तं ॥ यद्वा जलजानां शंखानां करपत्रेण ॥ कचैर्न विदारणां
 अथ चक्रकचैर्न विदारणां ॥ खंडनं ॥ श्लेष्मादिजलजानामित्यंतं सावधारणां ॥ अपरपार्थिवानां सुराणां स्वरूपारब्धाने
 न निंदामाह महावराह इति ॥ महावराहो विष्णुमूर्तिः गोत्राया भूमेरुद्वरा प्रवृत्त उत्थापनं चिकीर्षुरविगोत्राणां विं
 ध्यादिगिरीणां मुदलनमकरोदित्यविरोधः ॥ अथ च गोत्रोद्वरा प्रवृत्त गोत्रोदलनकारीति विरोधः ॥ अत्र गोत्रं वं
 शः एवमन्यत्रापि नामसादृश्येन विरोध उक्तः ॥ राघवो रामः ॥ जनकमुवंसीतां परिहरन् ॥ जनकमुवासीतया सह
 वनं विशेषेति विरोधः ॥ जनकमुवं पितृभूमिं जनकमुवासीतयेत्यविरोधः ॥ भरतो रामानुजः ॥ रामो राघवः ॥ विरामो

वास टी

१७

१७

वैराग्यं रामाभावश्च विशब्दोऽभाववाची विरागादौ ८४ ॥ पुनर्भवः पुनरूढायाः परिग्रहः स्वीकारः ॥ पुनरक्षतयोनित्वा
दुह्यते या यथा विधिः ॥ सा पुनः भूसुतस्तस्याः यौनर्भव उदाहृत इस्मृतिः ॥ अथ च पुनर्भूयोपि भुवः पृथिव्याः परिग्र
ह इत्यविरोधः ॥ धूतेन भुवं परिहृतवतो नलस्य पुनर्भूमिपरिग्रहो जात इति पुराणां ॥ पृथर्नृपविशेषः ॥ गोत्रो गिरिवं
शश्च ॥ गिरिव्यासभूमिंधनुः कोटि क्षिप्तान् गिरीन् कृत्वा पृथुर्वर्द्धितवानिति पुराणां ॥ वागवसरः अस्त्येव तेषु
वचनीयतेति भावः ॥ पूर्वतरराजसुरामादिषु ॥ रामादिभ्य उद्भावि तदोषेभ्य एष राजा अन्य एव विलक्ष
ण इत्यर्थः ॥ अत एव तथा हीत्यनेन साधर्म्यवैधर्म्यप्रदर्शितस्य वैलक्षण्यामाह ॥ सराजपर्वतः उल्लावात्

राम

१७

क्षरात्वाकटकसंचारिताः स्कंधावारसंचरणाशीतानृगंधावीन् अश्वात्सखयन्तोषयन्नविररामान्तविरक्तः। की
 दृशः प्रदर्शिता प्रकाशिता शृंगस्य प्रधानस्य प्रभुत्वस्य वा उन्नतिरुद्गमो येन सः। पर्वक्षरो तथो ह्यवेदति धरणीः॥ प्र
 भुत्वे पर्वताग्रे च प्रधाने शृंगमुच्यते इति। वाजिवाहवर्गं धर्वहयसैधवसप्तय इत्यमरः। यदा स कीदृशः। पर्वतः
 उन्नतयोगी पर्वमरुद्भ्यां त इति मत्वर्थात् प्रत्ययः। पक्षे स पर्वत एव गिरिरेव सोऽपि प्रकाशिताग्रभागेऽतिर्नि
 तं वसंचारितो गंधवीन् प्रीतायन्नविरमतिः न विरक्तो भवति॥ गायने पशुभेदे चरसिद्धे च खचरोऽनतराभ
 वसत्यस्याङ्गंधर्वस्तरगेऽपि चरतिः। सहीत्यादिना सस्तेऽप्यतिरेकमहौ॥ सप्रसिद्धः हिराक्षः खल्वर्थे स

वास टी

१८

१४

खलुमालक्ष्मीस्तस्या आलयस्यानं अवश्यायेत गर्वरातो ह्यलितो नो हतः। अवश्यायो हि मे गर्वसतता न
कर्मरातीति विश्वः नीचगोचरोयं गर्वः तदुक्तं भरते गर्वो नाम कुलेश्वर्यरूपविद्यादिकर्मभिः इष्टार्थवि
षयावाप्तेर्जायते नीचगोचरे इति। यद्वा न अवश्यायो नावश्या कलाभे नो हतः नो निषेधे मायायाः कप
टस्य जन्मने उत्पत्यै तो हितः न कुशलः अकायटिक इत्यर्थः। पक्षे स हिमालयो नगाधिराजः अवश्या
येत हि मे न नो ह्यलितः न उमाया गौर्या जन्मने उत्पत्यै हितश्चेति विरोधः हिमालयस्य हिमालयत्वाद्गौ
री जनकत्वाच्च। श्लेषमात्रमाह। स खलु मीनीचितो न्नतिमान् गिरिवाचि स्थितः॥ सत्यसंध इत्यर्थः

राम

१८

पक्षे सहिमा लयेन गाधिराजः अवश्यायेन हिमेन तोलितः न उमा यागौयीजत्मने उत्पत्यै हितश्चेति विशेषः हि
 मालयस्य हिमालयत्वाद्गौरीजनकत्वाच्च। श्लेषमात्रमाह॥ सखत्नुमातीचितौन्नतिमानुगिरिवाचिस्थितः॥ सत्यसं
 धइत्यर्थः षोडशः सखवध्वजः चिह्नं यस्य स तथैव॥ धार्मिक इत्यर्थः यो यस्य बाहने प्रोक्तं स तस्य ध्वज उच्यते इति रुद्रः
 पक्षे हिमाती हिमसं हतिस्तत्प्रधानो गिरिर्हिमालयः तत्र स्थित उपविष्टो वृषध्वजो हर इत्यर्थः हिमाती हिमसं ह
 तिरित्यमरः॥ मानश्चित्तसमुन्नतिरिति च। गीर्वाणी सरस्वतीति च। पुराय श्रेयसी सकृत्तं वृष इति च। असौ राजा
 सतां पुंसामागतिः स्थानं अवधूता अखिलकांतारादुर्गमपंथातो येन स तथा। पुनंतीति पावकाः यवित्राः तेष

वास टी

१९

१९

ग्रेसरः प्रधानः अतिविचित्र इत्यर्थः भोगेषु स्रष्टादिसखेषु नो सुकानोत्तमाः भोगो सुकता नृपस्य महदूषरो । तदु
क्तं निति शस्त्रे मृगयाक्षा सथापानं गर्हितानि महीक्षितां । दृष्टास्तेभ्यस्तु विपदः पांडु नैषधवृष्टिष्विति । सुमनो
हरः सुष्ठु सुंदरः यद्वा । सुमनसः । पंडितान् हरति गुणाग्रहणादिन ह्लादयति । सुमनो हरः । पक्षे सदा गतिर्वीतः
कंपित सकलवनः । वह्नि सहायः न भसि गंधंतीति न भोगा मेघादयस्तेषां सुसुक औसुक्य कारी । यद्वा तेषां म
ध्ये उ सुकः शीघ्रगः । यद्वा गमनंगः धर्जर्थे कविधातं बाहुल्य कत्वात्तेन न भोगे आकाश गमने उ सुकः उत्तमाः
सुमनो हरः परायणं धाय हारकः ॥ आश्रितेष्वाश्रयोपचारादयं व्यपदेशः वायुर्मीनरिश्वासदा गतिरित्यमः कां

राम

१९

तारः कार्त्तने चक्षौ दुर्मिक्षे दुर्गवर्त्मनीति विश्वः॥ राजपक्षे यावक ते प्रमारां। अस्मि चित्कपिला सत्री राजा मिश्रुर्महो
 दधिः॥ दृष्टमात्राः पुंतं त्येते तस्मात्त्यरेय तनित्यश इति स्मृतिः। भोगस्त्र्यादिमुखेऽहेश्वफरा का पयोरिति विश्वः। पु
 नः स्त्रिष्ट्यतिरेकमाह। सरत्नाकर इत्यादि। सराजारत्ना नां स्त्रीरत्नादीना मा कारः स्थानं सर्वरत्ना नां दवो भा
 जनमिति वचनात्। जातौ जातौ यदुत्कृष्टं तद्विरत्नं प्रचक्षत इति वचनाच्च अहिरिवाहिः क्रूरः सप्रकृतप्रस्त
 तोयत्रसोऽहिमयः तत्प्रकृतवचने मय रत्न तथाऽनहिमयः तदुर्जनाश्रित इत्यर्थः॥ कृचिन्नतिमय इति पाठः
 तत्र नतिमयः प्रणातिमयः सज्जतेषु नम्र इत्यर्थः। एतेन गुणित्वमुक्तं। नमंति फलिनो वृक्षा तमंति गुणितो जा

वास टी

२०

20

ताः। इति नीतिशास्त्रात् अनतिमयः प्रचंड इति वा। अगाधोगंभीराशयः। यद्वा नगाधालिषायस्य स अलुब्ध इत्यर्थः
समयादिः उचितानतिक्रमराशीलः। रोकः छिद्रं दीप्तिर्वा। उद्भूतः उत्थितो विशिष्टो वा यो रोकः नो विद्यमानो यस्य
सः। तथा च। अस्मिन् इत्यर्थः। सदीप्तिरित्यर्थः। तथा विस्मयो विगतगर्वः सदा॥ अहिमकराणां तीक्ष्णा पुरुषाणां
माश्रयः यद्वा सदैव अहिमकरवच्चंद्रतुल्य आश्रयोगृहं यस्य सः धवलगृहवानित्यर्थः॥ यद्वा अहिमकरस्य कर्पूरस्या
श्रयः आधारः कर्पूरनिधानमित्यर्थः। अमृतमाह्लादकं वस्तु तत्सयः। यद्वा सर्वज्ञात्माह्लादकारित्वादमृतरूपः स
यो नः बालकसहितः संतानवानित्यर्थः स पात्र इत्यपि पाठः तत्र पात्राणि महत्कादीनि। तस्य क्रोधोऽचलो नास्ति

राम

२०

त्राधोभूत्वागच्छतीत्यर्थः सकीदृशः महान्महाशयः अदीनो दुर्बलः समुद्रः समुद्रा राजचिह्नं ते सहितः। यद्वा मु
दं हर्षं रांतीति मुद्रा स सेवकाः तस्मिन् सहितः पक्षे सरत्नाकरः समुद्रः कथं मनहिमयः सर्वाभाववानुरत्नाकरस्य
सर्वमयत्वात्। तथा गाधोऽतलस्यर्क्षः एतादृशत्वं रत्नाकरस्यैव समर्थादिः मर्यादा विस्तारः तस्मिन् सहितः तथा उ
द्रोकोऽपि उद्राणां जंतुविशेषाणां माको गृहं तदत्रास्तीति न विस्मयः समुद्रस्य सदोद्रालयत्वात् यद्वा। उक्त
राकोऽप्युक्तश्चिद्रमयस्य न कथं विस्मय आश्चर्यहेतुः प्रथमक्षे उद्रोकोऽपीत्यत्र वृद्धाभावः शकंध्वादिषु
पररूपैर्मिति पररूपत्वेनेत्यवधेयं। तद्विधेरनित्यविकल्पो वितिकेचित्। सदा सर्वदा अहिः सर्पः मकरो

वास दी

२१

२१

जलचरः॥तयोराश्रयःअमृतंजलंसुधावातन्मयःसपोतःसवहित्रःतस्याधःप्रदेशोऽचलोमैनाकादिगि
रिःनक्रःकुंभीरश्चमहानदीनामीनःईश्वरःअतएवसरित्यतिलेनारवातंअनतिमयइतिपाठेसमुद्रप
क्षेनतिश्रूत्यःसर्वधिकत्वात्अहितृत्रेयहिःसर्वेयहिःऋरेपिचस्मृतइतिविश्वःगाधालिप्तामनोर
थइत्यनेकार्थःविभाषारिकाभ्यामितिस्मूत्रेरोकोदीप्तिरितिजयादित्यःछिद्रंतिर्न्यथनंरोकमित्यमरे
रोकशब्दस्यक्लीबत्वंप्रियकरोकचक्रकचछदमितिशब्दार्थविशेषकशब्दस्यक्लीबत्वमत्रतुपुल्लिङ्गनि
र्देशोरुच्यतेऽअभिव्यजतेतेनरोकोभावेघञ्घञ्जवंताःपुंसीतिपुंस्त्वएवंपामरेक्लीबतिर्देशःप्रायिकः

राम

२१

उद्रेक इति क्वचित्पाठः तत्र उद्रेकोऽभ्युद्रितत्वं सर्वाधिकत्वं वेत्यर्थः स यात्र इति पाठे पात्रं कल द्वयांतरपा
त्र इति प्रसिद्धं। स चंद्र आह्लादकः चर्दि आह्लादने स चंद्रक पूर्वात्वात्। क्षरा उस्स वस्स दानी क्षरा दः आनं
दं करोतीत्यानंदकरः पश्चात्कर्मधारयः यद्वादानंदाः क्षरा यद्वा नंतेतानंदकरः। यद्वा क्षरादानटागरा
काश्चतेषामानंदकरः। कुः पृथ्वीमुत्तर्हर्षः अवतरक्षरांतेषांबंधुः यद्वा पृथ्विहर्षरक्षरांबंधुः यद्वा कौ
मोदंत इति कुमुदाः पंडिताः तेषां वनं समूहस्तस्य बंधुः यद्वा कौमुद्यता इति कुमुत्पंडितः क्विप्रत्यये सा
धुः तस्यावद्वबंधुः रक्षराकुशलः सकलकलाकुलगृहंचतुः षष्टिकलास्तासांगृह आश्रयः ततम

वास टी

२२

२२

रातिबलंशत्रुसैन्यंयस्मात्सतथापक्षेसचंद्रइंदुरेवक्षरादारात्रिस्तद्वर्षकरःकुमुदवतंकैरववतंकलाकु
लंबोडशकलाःनन्तरामिरतिक्रांतवलंयस्यसतथा।यद्वातारामनिवयतिउत्कुष्टीकरोतिइतिकर्मरायरा
तथाविधोतभवतितेजोमिरपिभावकत्वात्।यद्वातारानातिवलायस्मात्सःअत्रातिबलशब्दस्यविशेषरा
त्वात्।पूर्वतियातोतभवतितद्विधोरनित्यत्वात्।सराजासुमेरुसमःमित्रबंधुरादित्यश्र्वाउदयोवृद्धिरावि
भीवश्र्वा॥कांचतकामविशोभांदधानः॥यद्वाचकारोवार्धे।कांवाशोभांतदधानःयद्वाकांचशोभांतविभ्र
त्।अपितुसर्वामेव।अलंकररामंतरैरौवदेदीप्यमानत्वात्।यद्वाकांचतरयेवशोभांविभ्रत्।अतिगौर

राम
२२

वरीत्वात्। पक्षे कांचनेन शोभां विभ्रत्। सुवरीमयत्वात्तस्य अचलास्थिराऽधिकाचलक्ष्मीर्यस्य स्थिराति सं
 पतियुक्त इत्यर्थः पक्षे अचलेभ्यः पर्वतेभ्योऽधिकाचलक्ष्मीः शोभायस्य सः पुनर्विरोधाभासात्तंकारमाहाय
 स्येति। सदापार्थोपगतं प्रयोजनं महान् यो भारः तस्य तरां उतपतंतत्र न योग्यः क्षीरात्वात्। यद्वापर्थ इव
 पार्थः। अर्जुनोति श्रूरत्वात् महान् यो भारो देशः। तस्य तरा संग्रामे न योग्यः। अथ यः पार्थः समहाभा
 रतरा योग्य एव भवेतीति विरोधः। भीष्मभ्यातकः नूयत इति तव सवः रुदोरवित्यपु। अशांतं न वंस्तु
 त्यमीहितं चेष्टितं यस्य न वं नूतनं वा। पक्षे शांतनुभीष्यपिता शांतनोरपत्यं शांतनवः। भीष्य एव शांतनवे हि

वास टी

२३

२३

तइतिसप्तम्या अलुकु पश्चात्तपसंबंधः भीष्म आत्मन्येन हितो भवतीति रोधः। यद्वा शांतनुर्भीष्य पिता ततश्च
तुर्थ्या अलुकु वैय्या करेणारव्यायामित्यलुकोऽप्राप्तावपियोगविभागादलुकु सानुचरो अनुचर सहितः न
गोत्रे कुलेन भूषितः तेनैव गोत्रस्य भूषणात् पक्षे योगोत्रमुविपर्वत भूमौ नोषितः न कृता धिवासः सकथं
सानौ पर्वतैकदेशे चरति। सानोरपि पर्वतत्वादिति विरोधः। क्षत्रपथात् क्षत्रियमार्गात्। तस्ववलितः। प
क्षेन क्षत्रपथमाकाशस्तस्मात्त्रिशंकुना माचांडालः पतितः। त्रिशंकुः किल वसिष्ठशायाच्चांडालताया
तः तज्जिगीषया विश्वामित्रेणायाजितः तेनैव शरीरेण स्वर्गमगच्छत् ततो वसिष्ठोऽपगृहीतेन मंत्रहुंका

राम
२३

रेरादेवपथात्पतन्सतपसाविश्वामित्रेरास्थापितइत्यादिकांडेकथापुनर्विरोधमाह। शं करोतीति शंकरः कल्या
 राकारीमहेश्वरश्चनविषादीनविषंराः विषभक्षराभूत्यश्चअतएवविरोधः हरस्यकालकूटमाकृत्वातुपाव
 कोभिः। यवित्रकारीचाकृत्तावत्माग्निः पापमार्गइतश्चअग्निः कृत्तावत्मीनेतिविरोधः। अर्थमेदादविरोधः एव
 मत्यत्रापि। बहिः शुष्पाकृत्तावत्मीषोचिरित्यमरः। अश्रयाः सेयाः आशादिस्तेयस्यसः सर्वदिकूपतिरित्यर्थः।
 यद्वाआश्रयंतेइत्याश्रयाः दीनास्तेषामाशायत्र। एतादृशोपितदहनोततापपिताअथचाश्रयोशोबहिर्देह
 तोतभवतीतिविरोधः। आश्रयाशोवृह। दानुरित्यमरः। अंतकोयमजीवतंजीवितंजीव्यंचामित्रंसुहृत्सु

वास दी

२४

२५

पश्चात् मंडलं देशो विश्वं चारुचिरिच्छादीप्तिश्च। नलो नाम राजा सकलिना कलियुगेन विघटितो राज्यमंशितः॥ ए
षारं रायपर्वणि नलो पाव्याने कथापक्षे कलियुद्धं तत्र न विघटितो न पलायितः। चक्री कृष्णसेनसुगालो नामा सु
रोमारितः तद्वधेनायं स्तुतः। पक्षे सुगाल इव सुगालोऽसात्वि कपुरुषः संगाल शब्दस्मालव्यादिर्दत्त्यादिश्च ताल
व्या अविदत्त्याः स्युः शंब शंबर शूरैकराः। रसना विचजि ह्वायां सुगालः कलशे विचेत्यभिधानात्॥ यशोदानंदगाप
वधूः पक्षे यशसा दयया वा त्वितः। यद्वादानंदाय शसा सहिता दायशो दातया यशो युक्त दया दानेना त्वित इत्ययः
जरो संधो नाम राजा घटित संधिर्विग्रहः शरीरं यस्य सः पक्षे संधिः संधान विग्रहो युद्धं घटितौ कृतौ संधि विग्रहौ

राम
२४

येन स जरासंधो द्विस्वंडो जातो जराताम्या योगित्या संधित इति हरिवंशे । भार्गवः शुक्रः सह दानभोगाभ्यां व
 र्त्तते स दानभोगः पक्षे सदा सर्वदा न भोगः आकाशौ गामी ॥ सुमित्रं शोभनं सुहृत् सुमंत्रः शोभनो मंत्रो शो
 भनमंत्रः पुरुषो वा । पक्षे सुदक्षिरा दित्नीपवधूः । गौः पृथ्वी सुरमिश्वरक्षिता गौर्ये नमः कुशलं भनोजं
 वयो यौवतं रूपं सौंदर्यं च जनिस्तयो रूपा योऽतिशयो येन सः यद्वा कुशलवसोरूपो ध्रायः पश्चाजनि
 तशब्देन बहुव्रीहिः पक्षे जनि तयोः पुत्रयोः कुशलवयोः रूपो ध्रायः सौंदर्यंति शयो यस्मात्तु सः ॥ यद्वा
 नितः कुशलवयो रूपस्यो ध्रायो येन सः तस्य तनयः कंदर्पकेतुर्नामेति संबंधः । कीदृशः । आश्रितात् न

वास टी

२५

२५

दयतीत्याश्रितनंदतः यद्वा नंदना नटादयः॥ आश्रितानंदनाय त्रपक्षे आश्रितनंदनं देववतं येन सः॥
शिवं कल्याणां शिवागौरीभोगिभोगाः सूर्यशरीराणि। तैरं कितः। पक्षे भोगितो जानः तेषां भोगैरुत्तमांगैरं कि रा
तः। यद्वा तेषां भोगस्य कायस्यां कश्चादिस्तद्युक्तः तारकादित्वादितच्। महेश्वरैर्नैर्भुक्ता कोटिः कोटि
संख्याकं धनं यस्य सः। पक्षे हराधिष्ठिताग्रः मधुर्वसंतः। ताना रामाणां विविधस्त्रीणां मानंदकरः। पक्षे ना
ना आरामा उद्यानानि तेषां मानंदयिता। भुवनं जगत्पानीयं च मुखरितं वाचालितं भुवनं येन जह्योषरा
येति शेषः पक्षे मंदरगिरिचालनेन पानीयशब्दः रागरञ्जुकामः। तथा चोत्पलिनी। कंदर्पद्वयकः कामः

राम

२५

शिखि मृत्युर्जया वह। सर्वधर्ममनोहारी रागरञ्जुः प्रकीर्तित इति। रतिरनुरागः। कामस्त्री च। ईशानो हरः भूति
 र्मस्मसम्यकुध्यायति चिंतयतीति संधः। आतश्चायसर्ग इति कः। अतः परमार्थग्राहित्वा दुष्कलितः। कलि
 तुं न केनापि शक्यत इतित्यर्थः॥ यद्वा संध्यायत्यतयेति संधिः बुद्धिः ध्यायते संप्रासारणं चेति द्विषु संध्याबु
 ध्या उच्छलितः संपन्नः। यद्वा संध्या प्रतिज्ञा मर्यादया वा उच्छलितो विदितः संध्या प्रतिज्ञा मर्यादेत्यम
 रः। केचित्तु। संधा संधानेनोच्छलित इति योजयंतितत्र संधिशब्दस्य पुल्लिङ्गत्वात् संधुच्छलित इति सात्॥
 संधिर्न विग्रहोपानमित्यमरात्। पुल्लिङ्गत्वं निरायः स्त्रीलिङ्गत्वे तु प्रमाराभावेण॥ पक्षे संध्या कालविज्ञे

वास टी

२६

२०

षः अवदातः शुल्को विशुद्धश्च हृदयं स्वरूपं वक्षंश्च विस्तुपदमाकाशं हरिपादश्च । सहमया लक्ष्म्या वर्तते
तद्वतिसमः । रसः शृंगारादिः आहस ईषदासः ताभ्यामुचितः संबंधः उच समवाय इति धातुः पश्चात् सम
शब्देन कर्मधारयः यदा समस्तत्वाऽनुरागो जनेषु यस्य स समरसः आहसेनोचितः पश्चात् कर्मधारयः
पक्षे समरसाहसं युद्धसाहसिकताया र्थः । जूनः कुवलयस्य भूचक्रस्या पीडेनावगाहे तेन भूषितः । यदा कु
वलयं भूमंडलमेवापीडंस्त्रकु इति रूपकं तेन भूषितः । यदा कुलये भूमेः प्रांतदेशः तस्या पीडेनाक्रमणो
न भूषितः वलयः प्रांतदेशः स्याद्वलयं कटकैपि चेति विश्वः । यदा कुवलया पीडेन नीलोत्पलदाम्ना भूषि

व

राम

२६

तः पक्षे कुवत्तया पीडेनामकं सह स्तीताक्ष्यै गरुडः गरुत्मान् गरुडस्ताक्ष्यै इत्यमरः। सुखाः पंडिताः तेषां हर्षक
त्री पक्षे समुखो गरुडपुत्रः सुनंदनः पुत्रो यस्य सः। सुमुखो नंदनश्चास्य उरुपीदयितमते स्फुट्यति नीविततानंद
न इति पाठे विततातां नम्राणां नंदकः। पक्षे विततागरुडमाता। तस्या नंदनः पुत्र इत्यर्थः। क्रीडीकृता अंकाग्रे
वितासुतनुनारीयेनायद्वा क्रीडीकृता आश्रिताशोभनातनुः शरीरं येन पक्षे क्रीडीकृतशूकत्वमापादिता
शोभनातनुः शरीरं येन क्रोडः शनौ शूकरे चेति मेदिनीकारः। शान्तनवो भीष्मः स्ववशे स्वापत्नौ तायां स्थापि
तो कालधर्मी येन सः। काले वर्षादिर्नृपाय तत्र एव तथा च व्यासः। कालो वा कारतां राज्ञो राजा वा कालकार

वास टी

२७

२७

रां। आत्रते संशयो मा भूत् राजा कालस्य काररामिति। धर्मश्च स्वायत्त एव राजा धर्मस्य काररामिति स्मृतेः
पक्षे कालधर्मो मरणां स्वेष्टमत्युत्वा तूमीष्यस्य सुशर्मणा तिसुखेन पक्षे सुशर्मनामकेन कौरवयोधेन सु
बाहुः शोभनभुजः रामानंदीस्त्री संतोषकारी पक्षे सुबाहुना माराक्षसः सचराघवानंदीति विरोधः॥ तथैव
त्वोत्तस्य समदृष्टिः॥ सर्वत्र तुल्यदर्शनः महेश्वरो महोतीश्वरः। अथ च समदृष्टिर्महेश्वर इति विरोधः॥
भगवतस्त्रिनयनत्वात्। आमयो रोगमुक्तस्त्यक्त आमयो रोगो येन सः। अतरत्नमध्याचंचलद्रुदयः॥ प
क्षे मुक्तामयो हारः सतरत्नो हारमध्यगमति स्तन्मध्याभवति नेति विरोधः॥ विमलो यस्य रवारिः स्व

राम

२७

स्तस्यधारयात्रासिताराजहंसात्पञ्चश्रेष्ठयेनसः। पक्षेविमलतरयावारिधारयात्रासिताराजहंसाः पक्षिवि
 शेषाः येनसः मेघवारित्रस्तोः किलराजहंसाः मानसं सरोयांतीतिवार्त्ता। राजहंसास्तुतेचंचुचरौलीहि
 तैः सिताइत्यमरः। वंशप्रदीपः कुलप्रकाशकः अक्षतादशाश्रयोयस्यसः। अथचप्रदीपोऽक्षतदशा
 वर्त्तिरिति विरोधः। वंशप्रदीपोवंशावलंबी आकाशदीपः वर्त्तिर्दशा। दशावर्त्तिशावयइतिहारावली॥ व
 त्तिकाचदशाभावेदित्फत्यलिनीचयेनसंतः परां वृद्धिमवापुरितिसंबंधः। कलाकामकलाचंद्रकला
 चशर्वर्ग्यः रात्रेरीतेरपह्नवस्यहराशीलेनतदुदयेहितस्याअंधकाराद्युपह्नवः घलायते। पक्षेश

वास टी

२८

२०६

वस्य हरस्य शीतिः स्वभावः क्षया वा प्रभावो वा तद्धर राशी लेनादलितो विदारितः कैरवः शत्रुर्येन कैरवी
चंद्रिका प्रोक्ता कैरवं कुमुदे द्विषीति विश्वः। यद्वा कं सुखं यंतीति कायः इरागतौ अन्येभ्योऽपि दृश्यत इति
क्षिप्र। गुरोः वृद्धिरेचीति वृद्धिः कैः सुखोदलितः प्रकाशितः कायां सुखिनां रवो ध्वनिर्येन तेनायद्वा द
लिता कैरवो दुर्जनो येन तेन अतमिज्ञ कैरव हसितमित्यत्र कैरव शब्दस्य दुर्जनवाचकता। पक्षे दलितं
विकासितं कैरवं कुमुदं येन तेन॥ कुमुदेति व्याख्यातमेव। सकलेति कुमुदेति च विशेषरास्य पूर्वदत्त
मपि न यौनरुत्तमं प्रावहति। विशेष्यं भेदात् क्वचित्सुस्तके विशेषराद्वयमिह नास्त्येवा प्रसाधिता प्र

राम

२८

कर्षणासाधिता आशादिशः प्रत्याशा वायेनापक्षे प्रसाधिता अलंकृता आशादि कृयेन गोत्रं वशो नाम वापर्वतश्च
 गोत्रा पृथ्वी वा जीवनं जीव्यं पातीयं च जीवनं भुवनं वतमित्यमरः। सत्वमाशयः प्राराणी च यद्वा। सत्वसज्जन प्रत्य
 यविषयत्वं तदेव प्रसन्नं येषां ते तथा। यस्य मकरकेतोः कामस्यैव दर्शनेन वनिता जनस्य हृदयमुल्लंघना से
 तिसंबंधः जनिता अनिरुद्धा अप्रतिबद्धा लीला विलासा येन तस्य रतिप्रियस्याऽनुरागवल्लभस्य कुसुममे
 मेव शरस्तदसनस्य क्षेपकस्य क्रीडा र्थं पुष्पधनुर्द्धरत्वात् तस्यायद्वा कुसुमशरं काममस्य साक्षिपतिरूपव
 त्तया कुसुमशरासनस्तस्य। पक्षे कामसुतो निरुद्धः। रतिः कामवधूः कुसुमस्य शरासनं धनुर्धस्येति गमकत्वा

वास टी

२९

२९

द्वेष्यधिकरतोपिबहुव्रीहिः।यस्मैवसंतापेववतलताइवतरुणायस्महयांवभूवुरित्यन्वयःअनुगतोभक्तः
दक्षिणाःसरस्वतःसन्धार्मिकःएषामागतिस्थानं।पक्षेसंगतदक्षिणानित्नायकोमलनोऽति सुंदरःकोकिलस्यवरु
पंगानंपस्यकोमलश्चासौकोकिलरुतश्चेतिकर्मधारयःनेत्रशृत्योःचक्षुःकर्णयोःसुखदश्चकोमलकोकि
लरुतश्चेतिचकर्मधारयः।कोमलत्वान्नेत्रसुखदःकोकिलरुतत्वाधृतिमुखदश्चपक्षेकोकिलरुतश्चेति
चकर्मधारयः।कोमलत्वान्नेत्रसुखदःकोकिलरुतत्वाधृतिमुखदश्चपक्षेकोकिलश्चेतद्रुतंचकोकिलरुते
नेत्रशृतिमुखदेका मलकोकिलरुतेयत्रसः।यद्वा नेत्रशृतीनांसर्पराणां सुखदःशिशिरागमेनदक्षिणा

राम

२९

निलसंगमेन वाकोमलं मनोज्ञं को किल रतं यत्र पश्चादनुयोः कर्मधारयः चक्षुःश्रावाः काकोदरः फणीत्यमरः॥ प
 ल्लवः शृंगशृंगारयोरपीति विश्वः॥ कांतारतरंगः स्त्रीसरतानुरागः यद्द्वारंगोरंजनं राघंतातुघञ्। यथा पूजमतेः
 पूगः कृतकांतायाः रतेरंगोरजनं यन्नतस्मै। पक्षे कृतः कांतारस्य वनस्थतरंगश्चालनमोरेव ठकादिना येन सः।
 सुरभयो मनोज्ञाः ख्याता वा ये सुमनसः पंडिताः ते धर्मिरामोत्तरागोयस्यैरभिरभ्यत इति वा घञ्। पक्षे सुगं
 धिपुष्पमनोज्ञाय सुरभिः सौरभे ख्यातो वसंते पंडितेऽपि चेति विश्वः। पद्मालक्ष्मीः सा च सर्वजनैस्तस्य भु
 ज्यते सर्वजनीतत्वात् तस्य पक्षे पद्मं कमलं कनकं हिररायं धतूरकं च पकं वा। कनकं चंदं के हेमिधतूरे निगद्य

वास टी

३०

३०

तदतिविश्वः। दमयतीति दमनकः पुष्यविशेषः तच्च वसंतं नाति क्रम्यते शिशिरमवत्वा तस्य उत्कलिका उत्कंठा
उद्गनं कोरकाश्च। भ्रमरः कामुको भृंगश्च। यद्वा। भ्रमरोऽलकविशेषः। यद्वा भ्रमरो विभ्रमो विलासस्तस्य रसं
गताः यद्वा भ्रमो मोहसेनयोरसस्तंगताः पारस्त्री विमुखत्वा तस्य। भ्रमरः कामुके भृंगे ललाटालकयोर
पीति विश्वः। प्रवालौ मनोहरकेशसेन हरिरायो मनोज्ञाः। यद्वा प्रवालौ मणिभेदः हारो मुक्ता माला तद्युक्ताः।
पक्षेन वपल्वह रराशीलाः। सुष्यजातौ रिति स्थित्ये इति निरितिः। वयो यौवनं पक्षी च। वयो बाल्यादिपक्षी
वयोवनं च क्वचिद्वय इति शाश्वतः। यस्यैस्य हृषां भुवुरित्यत्र स्य हैरीप्सित इति संप्रदानसंज्ञा। कोदंडं ध

राम
३०

नुःशरासनकोदंडकार्मुकमित्यमरः॥आसादितमित्यत्र।लिंगव्यत्ययो बहुवचनव्यत्ययश्च कृतयुगं सत्ययु
 गं अनेन स्मरतो न धैर्यं स्थैर्यमासादितं।अमुना धैर्येणा श्रयमासादितं।स्मरतास्या शुविनाशित्वात्॥मु
 क्ताहारशांस्तनसमीपत्यागेन तासां विधवात्सूचितं यस्य समरसावरेखद्गोरराजेति संबंधः।दंतुरि
 तं व्याप्तं।पत्रं वाहनं रथः स्यंदतः यद्वा यत्र रथो बाराः पक्षे पक्षी पत्ररथो बारा पक्षितोरिति धरतिः।
 रक्तमेवावारिजलेन तत्र संचरन् अटन् वेत्ररचितफलकविशेषः स एव कषपो यत्र उत्पुल्लं विततं पुंडरी
 कं श्वेव च यत्र तादृशं यद्वा।वाहिनी शतसेना शतं तेन समाकुले व्याप्ते।पक्षे पुंडरीकं श्वेतपक्ष्यं वा

वास टी

३९

३।

हिनीनदीक्वचिदन्यथापाठः॥ तत्ररक्तवारिजंलोहितपद्मसंचरदनेकषायोत्पलंतीलोत्पलादिकंपुंड
रीकंश्वेतपद्मंयत्रतदीशतेनसमाकुलेपक्षेरक्तमेववारिततो जातंरक्तवारिजंसंचरतुगच्छतुअनेकाषाय
मनेकाकारंउद्गतपलेमांसशून्यशरीरंपुंडरीकंश्वेतश्चयत्रसेनाशतेनसमाकुले। पुंडरीकंसितेश्चैसि
तांभोजेपिकीर्तितमिति विश्वः। तरंगिरायांचसे। नायांवाहिनीपरिकीर्तितेतिचचाकबंधोलूनमस्तकः
कायः। पानीयंचकबंधश्चिभेमस्तकेविकबंधमुदकंमतइतिविश्वः। भटोवीरपुरुषः चारुटोमह्यंच
रकोनामपक्षीच। तीर्थीदौमररोद्यतोभटइतिवा॥ सुरसुंदरीदेवस्त्रीगगांमह्यश्च॥ अध्यानंतरं॥॥

राम

३९

एवं चंद्रादिषु सस्यु कदाचिदपि कस्मिन्नपि काले सकंदर्पके तुः॥ कन्यकां स्वप्नेऽपश्यदित्यन्वयः। अवसभायां प्रा-
 तः कालीनायां एतेन प्रातः काले स्वप्नस्थ शीघ्रफलदायिता ध्वनिता। तदुक्तं स्वप्नाध्याये। अरुणोदयवेलायां
 सप्ताहेन फलं भवेदिति। यामेतीरात्रिः। दधिवत् धवलश्चेते कालः प्रभातादिः स चक्षपराक इव तस्य भक्षरापि-
 ङः क्षपराकायपिंडं कृत्वा भोक्तुं दीयते। सोपि दध्ना धवल एव भवतीत्यादिविशेषराविशिष्टे चंद्रे पश्चिमस-
 मुद्रे मज्जति सतीत्यन्वयः। मेनका विद्याधरी मेदःश कलः खंडः मित्रं श कलखंडे वायुं सीत्यमरः मधुश्च त्रस्य
 श्याममधुश्च श्यायं विभाषा सेनेत्यादिना क्लीबत्वं तस्य मंडलमिवोदरं यस्य तस्मिन् कालं कान्वितत्वा चंद्रे

वास टी

३२

32

मध्यस्था॥ एतेन निःप्रभत्वमुक्तं। मुखनिलीतसिरसो विभावरीव ध्वा इति संबंधः। उपधाने गेदु कं राजतं रजतघटितं
विभावरीरात्रिः। शेषं मधुयीत शेषं मद्यं। चषकं पानपात्रं स्यादिति हारावली कामुकस्तुल्यः यद्वा। याशंखकांति
स्तां प्रीतिकामुके अभिलाषुके अतएव जलधोलज्जनकुमुदिनीनायकश्चंद्रः कर्दमितं संजातकर्द्वमं प
रागः पुष्पेरेरागः रेरागमात्रं वा। षट् चरतो भ्रमरः। कलप्रलापोऽव्यक्तमधुरध्वनिस्तेन निबोधिता ज्ञावि
ता। अतएव च कितांचलता अभिसारिकायाभिः। तासु कांतार्थिनी तु यायाति संकेतं साभिसारिकेत्य
मरः। शारिका शब्दस्तालव्यादिर्द्वयादिश्च। तदुक्तमुष्मभेदे स्त्रीलिंगेयं सारिः शकुं नीविशेषेतुदंत्यतल

राम
३२

येति। कर्मटः कर्मशीलः। कर्मशिघटन इत्यर्थे कर्मशिघटोऽठित्यठच्प्रत्ययः। मठश्चत्रादिनित्ययङ्मरः। भासो
 विभ्रासः मुखरोत्रगायनः। कार्पटिकः कापडिरिति प्रसिद्धः। रथ्यावर्त्मरथ्या प्रतोत्नी विशिरेवत्यमरः। प्रदीपेष्टेवं
 सस्वितिसंबंधः। अतितवीटास्तया अत्यत्वेन। निधुवनत्नीलासुरतक्रीडा निधुवनमायोजनमाहुरर्थविदइति
 हारावत्नी। उद्धीविका उभीइति प्रसिद्धा। बंधोमायूरादिः। शररांगह्रस्त्रिचोरित्यमरः। अवसुरक्षमारोपुस्ते
 होऽनुरागः। तैत्तं च। दशावर्तिर्वयश्च अंतंशेषं। पात्रं भाजनममात्यश्च। निशांतगृहे। निशांतपस्थसदनमि
 त्यमरः। पक्षे निशारात्रिस्तस्या अंतमध्ययोश्चरराशीलेषु। पतंगः आदित्यः शभश्च। पतंगौ शोभादित्यावि

वास टी

३३

३२

तिविश्वः। मकरंदः पुष्परसः। निकरुंबः समूहः वासागारो वसति निमित्तं गृहं यत्तादृशीषुकामिनीषु सतीषु अ
नैर्लक्षिता सुउपलक्ष्योत्तीया। अश्रुताः पूर्वावस्था बाष्पः। तुलाकोटि नूपुरः। चरता पक्ष वैर्लक्षिता सु
रजनिशेषः प्रातः कालः इषदर्थे दरोऽव्ययं इत्यमरः। दलितं विकासितं। मुग्धौ वर सुंदराति विश्वः। उद्दे
क्षत्संचरत्। नखपदेन नखक्षतेन दष्टो गृहीतो यः केशस्तस्य निर्मोको मोक्षः। भोगा वा सो वा स गृहमि
ति हारावली। क्षरादागतं रात्रितृप्तं। वैय्यात्यं धृष्टता मतेति हारावली। संस्मरतां संस्मारः नत्करोति तदा
चष्टे इति शिचु। अन्यथा ह्रस्वत्वं सात्। चाटु व्याहृतिर्मनोर्मनो जभाषितं मंदाक्षं हीस्त्रपाव्रीडेत्यमरः। खना

राम
३३

काशेननालंकृतः। सुंदरतांतीतः पक्षे अत्योत्तमभूषणभूषणभावेन पयोधरस्य नखेनालं कृतिसंभावना॥
 नखेन कररुहेनालं कृतस्तने धित्यर्थः जीवितेशो यमः। तस्य नगराभिमुखीषु। पक्षे जीवितेशो वल्लभ
 सस्य पुरं शरीरं तदुभिमुखीषु। वल्लभे धर्मराजे च जीवितेशो धनागम इति विश्वः। पुरं पुरि शरीरे च गुण
 लौक्यितः पुर इति च। उक्ता लिका उक्ता उक्ता कोरश्च। मारुते वहनि सति इति संबन्धः। केशरः किं
 जलकः तालव्यमध्यायं वृक्षार्थः। सार्थश्च केसरशब्दो दंत्यमध्यः। याथा भटिका व्यप्राकृत समके
 केसरा इत तालवकुल बहु धायं। आ विंगल लौकिके सरं राम बलमिति च। केसरो बकुले सिंह

वास टी

३४

३५

सटायां पुष्पमध्यग इति विश्वः। तालव्या मध्यत्वे इदमेव यमकि तं प्रमारां। रमणीनां केशरेणामुषि
केशस्थकुसुमधूलिचौरे। एतेनाल्पत्वं गंधवत्त्वं च ध्वनितं। कीदृशीनां रसितामधुराशब्दितामनोज्ञाः
मरायोयासां ताः बाह्वतत्वाद्रातं विकचकुमुदाकरे इति वातवहनाधारकथनं। कीदृशमुदा
करे संतोषकारिणि कीदृशे संगभाजि। अर्थात् रमणीनां। क्वचित्मधुकरमराणां मिति वाठः। त
त्र तु नीलत्वात्मधुकरामराय इव। नीलमसितुल्यास्तेषां संगभाजीत्यन्वयः। रहिता सुत्यक्ता सु
अर्थात् प्रियसंभोगलक्षणेन सुखेनामुर्मुखः। तुषाग्निः दर्पकः कामः तस्येवुदहनस्य शराग्नेः अ

राम

३४

र्वके समर्पके अर्थात् विरहितास्वेता प्रियतमा च वल्लभवतीनां पिकात स्यात्तन्तर्मादिभाषितं। कोकप्रियतमे
 ति पाठे कोकः चक्रवाकः मेखलादाम्नापरिवृतजघनस्थलामित्यन्वयः। तद्विशेषरान्याह। जघनेति रोमावलेव
 लतातस्या आलवाले तथात्वा इति प्रसिद्धे नलतायां जलाधानार्थं मालवालः क्रियते चंद्रमंडलं चंद्रशरीरं परिवशो
 वेष्टनं। प्रशस्तिः प्रशस्तिवर्गीः सौवरोमावलीकृतदयात्येव बंधितो बंधी जनास्तेषां निवासगृहं कारागृहं सर्वमनां स्यत्रैव
 संति इत्यर्थः। विहंगमः पक्षीत्नासकः शलाका काबिरिति प्रसिद्धा मध्यभागेनालं कृतामित्यन्वयः। चंद्रदर्शनाप्राप्ता
 रवेदोयत्रेत्यन्वयः। मूर्धजयोरुपरिजातयोः। चिंतयेत्यादिविशेषराद्वयं क्षीरात्वे हेतुः। कलत्रं श्रीराभायी चागु

वास टी

३५

३५

रुमीहानुपाध्यायश्च अनुशयादीर्घद्वेषोऽनुतापश्च भवेदनुशयो द्वेषपश्चात्तापातितापयोरिति विश्वः। पयो
धराभ्यामुद्रासमानमित्यन्वयः। पूगयात्रां फरुबकं कबंधेरुंडमुंत इति हारावली॥ चुबुकं स्तनाग्रं। चुबुकं तु
स्तनाग्रं स्यादित्यमरः। मुद्राचिह्नं सतायाभ्यां सहिताभ्यां परिराह अभोगः॥ खिलितं कीलितं गिरिसारो लोहं
गिरिसारमयस्तीक्ष्णं काल्पायसंचशस्त्रकमिति हारावली॥ हृष्यः कामः कपोलं चतुरिकागमं चुलीति प्रसिद्धा
समुद्रः संपुटो ज्ञेय इति हारावली॥ बंटा इति रव्यातः। हारत्नताम्ररात्नलोभनीयं लोभविषयो यथोरतादृशचक्र
वाकाभ्यामिवायदाकर्तव्यपिसाधुरनीपरप्रत्ययो मव्यगयादिपाठात्। हारत्नताम्ररात्नलोभनीयत्वेन स्तनयोर

राम
३५

भतत्वं सूचितं। हारलतारोमावलीसंगमेन शुक्लतीक्ष्णसमावेशं सूचितः। अत एव सितसिरसि संभेदरूपस्तीर्थविशेषः। प्रयाग इह रूपितः। अधरवस्त्रवने शोभमाना मित्यत्वयः। द्विजाः दंताः दंतविप्रांडजा द्विजा इत्यमरः। अनुरागः कवि संप्रदाये लोहितो वरायते नयनयुगलेन विभूषिता मित्यत्वयः दत्तं पत्रं। द्राघीयसा अतिदीर्घरा आकर्तनेत्रा मित्यर्थः यक्षलः श्रेष्ठयक्ष युक्तः चतुर्त्वश्च चतः। अलसो मंदः। गवाक्षजा लमार्गः। रागो लोहितं विषया सक्तिश्चाविर्वातांतिवृत्तिमोक्षश्च। गतिप्रसरो गमनप्रचारः उपांतं समीपं। चक्षुषोरेकदेशगुरातृजगदित्यादिना दर्शयति। नाशा वंशेन परिष्कृता मित्यत्वयः। वारो हस्ती। चरंडो लीली विंडिका आगंडिरिति यत्प्रसिद्धिः। भूलताभ्यां विराजामाना मित्यत्वयः वैशिका प्रवाहः।

वास टी

३६

36

यथात्रिवेणी। त्नासिकानर्तकी। घनसमयः वर्षा कालः। पयोधरो मेघः। कुचश्च। परीक्षायां जयशब्दस्य घोषरा मुदीरां॥
तुलकोटिनूपुरं। तुलनाया आग्रमागश्च प्रतिष्ठितास्थिता प्रतिष्ठांती ता च। तारकादित्वादित च। परीक्षा समये हितुलनास्थि
तो जयजयेति सर्वैरुद्गीयते। शुद्धीभवन्। कर्णः कुंती पुत्रः भवरां च। वलिस्त्रिवली वक्योरभेदे न वलि च कवेती आ
सुरभेदश्च तुलना तुलना पक्षे कल्या तुलने राशी उरवा वारा सुता। अनिरुद्धमनिवादितं दर्शनं सुरवंयस्या। पक्षे अनिरुद्धका
मसुतस्य दर्शनेन सुरवंयस्याः। नंदना संतोषकारिणी ईक्षारुचिर्यस्याः पक्षे नंदनस्य इंद्रवनस्य ईक्षारो न दर्शनेन रु
चिरुतुरागो यस्यः। यद्वा नंदन इति सप्तमी नंदने क्षारुचिः क्षरो क्षरो अनुरागः तां उ वं नृत्यं चक्षुश्च वा सयः पक्षे च

राम

३६

क्षुर्नेत्रं श्रवः करीः। अटवी चतं। उन्नंग उपचित श्यामलः कृष्णः। कुचस्तनो यस्याः पक्षे उन्नंगं श्यामं हरितं लकुचं फ
 लविशेषो यत्र। लकुचो लिकुचो डहुरित्यमरः। वडहर इति प्रसिद्धं फलं। श्यामौ च हरितासिता धिति विश्वः। यद्वा उ
 न्नंगो महा नृश्यामो वृक्षविशेषो लताविशेषो वा लकुचश्च यत्र। श्यामशब्दः पुल्लिङ्गोऽपिलता वाचकः। तथा च धर
 णीः लताया श्यामलेश्याम इति। सुग्रीवा सोमनो धर्मा। अंगदः केयूरः पक्षे सुग्रीवो वानरराजः। अंगदस्तद्भा
 र्जः। शनैश्चरेण मंदमा मिना शतिता च। सौम्येन शोभनेन बुधेन गुरुणाः महता वृहस्येति ता च। लोहितेन र
 क्तेन मंगलेन च। विकचेन विशिष्टकचेन। विशिष्टपक्ष्मणा। विकसितेन वा पक्षविकचेन केतुना शुक्रेणा वा। भा

वास टी

३७

३७

स्वतादीप्यमानेतरविगाच। अलंकारेतागदादिना। बुधः सौम्यइत्यमरः कुजो भौमो लोहितागोमही सुतइति च॥
सप्तर्चिः शनिरारव्या नो विकचः केतु रच्यत इत्युत्तरतः। उ सूर्वा विकचः केतुरित्यतिनीच। श्रु क्रेकेतौ च विक
च उत्कुल्लेपिनिगद्यतइति विश्वः। कचः केशः शिरोरुह इत्यमरः। इदमेव प्रमाणां कचादिशब्दानां पक्षमवाच
कतायामित्यवधेयं। संसारो ते यथा भित्तिश्चित्रलेखयानया संसारः शोभत इत्यर्थः। क्वचि कुंगारेति पाठः। स
सुगम एवारसायनं जरा व्याधि जिदौषधं संकल्पो मतो व्यापारः निधीयते अस्मिन्निति निधानं आश्रयः विजया
र्थं पताका विजयपताका अभूभूतिरभिभवकारणां। बहुलवचनात्। करयोक्त्विता मद नोनयाभिभवनीत्यर्थः स्तं

गाम

३७

भनमिंद्रियारामन्यविषयाग्राहकत्वात्विहारः क्रीडाआयतनांग्रहं विलोभनलुब्धताप्रजापतेर्ब्रह्मराः कन्यका
 मित्यनंतरं वासवदत्तामिति पाठेन भाव्यं। स्वस्य वजातंत भामा विअन्यथाऽज्ञाततभासः तस्य तस्यामनुरक्तस्य त
 संगमाय चलितस्योतरकाले वासवदत्ता समीपगमनं वक्ष्यमाणमयुक्तस्यादिति। कियता विमासेनाष्टादशवर्षा
 क्षिपूर्येत इत्यष्टदशवर्षदेशीयामिस्फुक्तां। ईषदसमाप्तौ कल्पदेश्यदेशीयइति शेषतु प्रत्यत्ययः। एवंविधा प्यविवा
 हितत्वात् कन्येस्फुच्यते। अतएकानीनः कन्यका जात इति स्तातीत्येव स्यापिसंगच्छते मुमुचैत्यक्तः स इति शेषः। वि
 बुद्धो जागरितः। उत्कीर्णमिव सर्वते। भावेन दृष्टमित्यर्थः निरवाता स्थिता आजुहाव आहुतवान्। कपाटमरं तु

वास टी

३८

३५

ल्येइत्यमरः। तथैव निमित्ततनयत्वादिना अनैषीत नीतवान्। प्रियश्चौ सौ सखा चेति विग्रहे राजाहः सखिभ्यजि
तिटच्। समासांतः। असा प्रतमयुक्तं। वितर्कः संशयः सख्यबदोत्ता उभय कौटिस्थ शीदुभयोरूपकं। अनुचितमयो
ग्यं अनिष्टेद्भावने अनभिमतप्रकाशतयोरसोनुरागः। तदुत्तंतत्प्रधानं। भीमो भयानकः नवकानां यूनं देवी
यद्वा। नवकास्त्याः। अनु कपाया कनू। तेषां। पक्षे भीमः॥ पांडव विशेषः। सबकानामासुरस्य देवी न भवतीति वि
रोधः। आश्रयमश्रीतीत्याश्रयाशः। आश्रीयत इत्याश्रयः। तथा च प्रभुभक्षक इत्यर्थः। मौरिजनन्यां श्रेव कुकुर
इव अनुचिता चरणादस्थिर प्रकृतिर्वा। अथ चाश्रयाशोऽग्निः समातरिश्वावात इति विरोधः। श्रुतिकदुदीहक

राम

३८

त्वात् महानूरसो मासं येयस्य महानूरसोरसं शृत्य इति वा । अथ च अतिकटुर्महारसो महास्वाद इति विरोधः । यद्वा
 अतिकटुर्महारसो जंबीरफलमिति विरोधः । त्नालितः प्ररातः चालितश्च काठवमिति पाठेऽसम्यक्स्मारकत्वात् ॥ ग्राम्यः
 काठवत् काटिकादेवां मनेन ग्राम्ये रदाहृतत्वात् । तस्मात् कटुत्वमिति पाठो युक्तः । विजहाति त्यजति । मधुरः सु-
 खदायी परीतामेवैरस्य कारीति विरोधः ॥ यद्वा अतिकटुर्महारसो जंबीरफलमिति विरोधः । त्नालितः प्ररातः चालि-
 तश्च काठवमिति पाठेऽसम्यक्स्मारकत्वात् । ग्राम्यः काठवत् काटिकादेवी मनेन ग्राम्ये रदाहृतत्वात् । तस्मात् कटु-
 त्वमिति पाठो युक्तः । विजहाति त्यजति मधुरः सुखदायी परीतामेवैरस्य कारीति त्तः मंदवचनः । यादपरागश्चर

वास टी

३९

३९

राधूतिः। अवधूतस्ताडितः। क्षिप्तश्च। मूर्छानं कषाययति। शिरः शूलमुत्सादयति पक्षे कषाययति धूसरयति। प्रस-
वः फलं अनुभूयते आद्रिपते संभाव्यते च। मोहो मूर्छा असदभिनिवेशश्च। दृढपतिस्थिरीकरोति। खलपक्षे वा श-
ब्दः समुच्चयेन वा प्रदयो रास्यारिविरदः शत्रुत्यागः सर्वद्वेषात् पक्षेन वारिविरहः न जलविश्लेषः। ती च देशेति म-
स्थानं। तस्य वारिणा प्रायः पूरितत्वात्। मसरो द्वेषः मासूर्यमपि मसर इत्यमरः। क्वचित् क्रोधे विमसर इति रत्न-
कोषः। बहुर्मसरो यस्येति विग्रहः। पक्षे बही मसरामक्षिका यत्र मक्षिकामसरान्नेया भं भगती च साम तेति उत-
रतंत्रं। मसरः कृपरो काये मक्षिका सुचमसर इति धरणि कोशतु मक्षिका वाचकः पुल्लिंग एव मसरशब्दः सुम-

राम

३९

नसः पंडिताः। पुण्याणि च दोषा रात्रिः गुरा प्रतिपक्षश्च दोषः। अनुबंधो तु बंधनं। निर्वर्तनं च। विश्वेषां कर्मणि
 यातद्विलोपनं। छेदनं। तत्रोद्यतः। पक्षे विश्व कर्म आदित्यः। विश्व कर्मैव शिल्पी विश्व कर्मैव वाकर इत्य
 तरतं च विलोपनं तिरोधानं विरूपाक्षो विमदृष्टिः चक्रधरो ग्रामजात्नी अक्षो ज्ञाभा र्थश कट व्यवहारेषु पा
 शे के इति मेदिनी क.पः। जनावने हे च देभ मेद रथांगयोः। शस्त्र मेदे च सेनायां च क्रं चापि विहंग के इति रति दे
 वः। अथ च विरूपाक्षः शिवः चक्रधरो विष्णुः शिवो विष्णुरिति विरोधः। शक्राश्च इंद्र द्योतकः। उच्चैश्च वा बधिरः
 बधिरो हि महाध्वनिना विना न शृणोति। इन्द्राश्च देश जात कुलीनान् प्रशंसितुं शालयस्य न देशः। समुद्रः

वास टी

४०

५०

रगस्यविभिन्नस्यातिष्ठितस्यस्तेहंचैकारायेदर्शयतः हृदयमध्यंतक्रादोमयतदंडोमध्नातितथेत्यर्थः॥ शरोदध्यग्रभा

तज्जोतत्वेनंप्रशंसायस्यसतःसाधो। हृदयमभ्यंतरं विलोतयति मध्नातिविभिन्नस्यापिसंगस्यापिस्तेहमतुरा
गदर्शयतः। प्रकाशयतः। कइवकस्येवतक्राटइवशरस्येवायथाशरस्यदध्यग्रभागेस्यादितिरत्नकोषःमि
भौदारितंसंगतावित्यमराःस्तेहोबुगश्चैकारायेतैलेपिवतिगघतइतिधरणिः। तक्तेअटतिगघतीतितक्रा
टः। वैषाकवोदधिचारःस्यात्क्राटकरघषणावितिहारावली। आत्मघोषेतिजस्तौ। मुखरोवाचालःमंड
लेषुदेशादौश्रमरास्यख्यापकःवयमात्रात्रदेशेकृतभ्रमराइतिरूपेणा। पक्षेआत्मघोषःकाकोमुखरा
यत्रामंडलातीतिव्युत्पत्त्यामंडलःकुर्कुरस्तस्ययद्भ्रमरांतत्कथकः। ध्वाक्षात्मघोषपरभृद्वलिमुग्वायसा

राम

४०

१
 अपीत्यमरः। कौलेयकः सारमेयोर्मंडलश्चागतत्रपइतिव्याडिः॥ स्ववशः स्वायतः। नपराधीनइत्यर्थः। यर्थेष्टचेष्ट
 इतिभावः। आलोत्तमुखश्चंचलवदनः। अवाच्यवाचित्यात्। यद्वास्ववशेस्वापतेदुर्जनएवालोत्तमुखः स्थिरंवदनः
 स्थिरोपक्रमोवा। पक्षेस्ववशायां निजकारिण्यां लोत्तमुखं यस्य सत्तत्त्ववदनं इत्यर्थः। वशाबंध्यामुतायोवास्त्री
 गवीकरिणां पुचेतिविश्वः। अधरीकृतदानोऽदातादानाधीनधर्मदूषकोवातिरंतरमधःप्रदेशे मददायीचासु
 रभेर्मनोज्ञस्ययानेनगमनेनविकलोहीनोऽसत्मार्गगामित्वात्॥ यद्वासुरमिपादेवभयेननविकलः नष्टप
 रलोकत्वात्। अपिशब्दोत्राध्याहार्यः। पक्षेसुरभेर्गीयानेनगमनेनविकलोविद्वलः॥ गोत्रंवशः तत्रस्वत्वनंपच्यव

वास टी

४९

स्तेनविधुरः अकुलीन इत्यर्थः। वामाध्यागर्हितमार्गः तत्राबुरागी। पक्षे गोत्रस्खलनं प्रियासमीपे प्रमादादत्यस्त्रीनामग्र
हृत्तां। वामास्त्रीतत्मार्गसक्तः कलेमधुरेखे श्रेष्ठे चमंदिमानमगौरवमावहति। धारयति। पक्षे कलेवरे शरीरे मंदिमानम
याटवं। वंचकः शृगालः। कटपले मृतभांसरेक्तः यद्दो वंचकश्चौरः प्रतारकश्च। कटः क्रियाकारकस्तस्य फले फलने
प्रतारकौरक्तः। यद्वा। कटपात्नेऽत्यंतलाभेरक्तः। पक्षे कटशब्दस्तथावाची तस्य पलेशय्यायामनुरक्तः। श्वप्रतारक
चौरेषु वंचकः परिकीर्तित इति शाश्वतः। कटः समयबंधे वितृप्तो विमृतके विचेति विश्वः। बलः प्रतारेण कालेश
य्याभांसे पले मतमिति धरणिः। यद्वा कटपले उत्कौचादौरक्तः खल इत्यर्थः। विभौ स्वामिनि अरिः शत्रुः रक्तश्चायं

राम

४९

लोभात्। पक्षे विभावरीरात्रिः। क्वचित् कटकफल इति याटः। तत्र कटकफले उत्कौचादौ रक्तः। निश्चये कटशब्दो लोके प्रसि
 द्ध एव सावधिसमयविशेषे पितया। अतः कटस्य फले प्रयोजने परवंचनौ दौ रक्तः। मः काले हरस्सर्वहर इति हि वंच
 कवचनमिति। परेतो मृताः। तापयतीति तापः। बधूनां तापं तापकारि दर्शनं यस्य यद्वा बंधूनां तापः संतापः। स एव
 दर्शनं दृष्टिर्यस्य मित्रसंतापस्य परमीक्षक इत्यर्थः। पक्षे बंधुता बंधुसमुहस्तस्मादपगता लोकः बंधुनेति। ग्रा
 मजन बंधुसहायेभ्यस्तनितिसमुहार्थे तत्प्रत्ययः। ज्ञातेयं बंधुतेषां क्रमाद्भावसमूहयोरित्यमरः। आलोकौ
 दर्शने घोताविति चापरशुः कुलारः भद्रश्रीः शोभनलक्ष्मीकः पुरुषः तमपि विनाशयति। किंपुनरलक्ष्मीकमित्य

वास टी

४२

येःस्वरसः।यद्वाभद्राणांसाधूनांश्रियंतस्मीशोभरंवाविनाश्ययति।यक्षेभद्रश्रीश्रंदनं।सश्रीकेचादनेविस्याद्भद्र
श्रीःसाधुसंपदीतिधरणिः।कंभूमिंदालयतिखंडयतीतिशकंधवादित्वातुपररूपत्वेकुटालःपदाहकुटालोविश
कंधवादौकुमुदालयतीत्यणीति।यद्वापृषोदरादित्वादुकारलोपः।गोत्रापृथ्वीगोत्रंकुलंच।क्षमापृथ्वीशान्तिश्चा
निकृंततिस्त्रिनतिउन्मूलयतीतियावत्।प्राणाकृक्षोकोकश्चारतकीलःकुक्कुरःमैहंतंचजघन्यमर्मराहितव्यापारः।
सुरतंचातत्रलग्नःसंबुद्धःहेपयतिलज्जावतःकरोति।शूर्याविवशृतीकरौ।यस्यसशूर्यशृतिहस्ती॥द्विपाविशूर्य
शृतिकुंमिसामजाइतिहारावती।कातनरुचिः।इषदातनरुचिः॥अपारमार्थिकीकृत्रिमांसुखखायांदर्शयतीति

राम

४२

भावः। अनुगतं भक्तं न प्रशंसति कीदृशं यवसंततमपियुमिश्रोतुं दोरप्रायव एकतापति। तेनाभेदेन संततमे
 कतापभमित्यर्थः। यद्वा काननं कुक्षितमुखं कापथ्येक्षयोश्चेति चकारात् कादेशः तत्र रुचिर्यस्य दुर्मुखप्रीतिरित्य
 र्थः। यद्वा अननं प्राणानं कुक्षितजीवनं तत्र प्रियः अनुगतं पश्चाद्गतमपियवसंदक्षंतं तं विस्तीर्णाननुमादते। प
 क्षे काननं वनं अनुगतं दंतं यवसंधासंतं तं विस्तीर्णाननुमादते नखादति। यवसोदक्षधासयोरिति विश्वः। तंतं वी
 रादिवाद्येपि विस्तारे पिततमतमिति च। अबीजादकारणात् अकांडादप्रस्तावात्। पक्षेत्रीत्याद्यं कुरस्य बीजा
 द्जन्तकांडात् प्रकांडात् प्रभवः सुखे द्यता च भवति। करालीयते कठनी भवति। पारदः पारारस इति प्रसिद्धः सो

वास टी

४३

५३

विगत्वरस्वभावतया न क्वपि स्थैर्यभावहतीत्यर्थः बिंदुरिष्टु रिति निति ता बिंदुशब्दः तेन विनोदयितुमिच्छोः पुरुषस्य श्रम
गाः परिश्रमज्ञा इत्यर्थः। श्रिवमं जानंतीति श्रमगाः सर्वगत्यर्थः। ज्ञानार्थ इति वचनात्। ज्ञानार्थता। पक्षे विना उदवि
दोः जलबिंदुविना श्रमगां परिश्रमवंतः यद्वा विनोदचिंदोर्गौरि गायनस्व श्रमगाः श्रमज्ञा इत्यर्थः। श्रवणावशगाः
श्रमवशगा इति पाठ द्वयं सुगममेव। भवादृशाः जनाः सुखं सुखकारित्वा तूह रति हृदयमिति शेषः। आवहतीति
पाठे भवादृशाः जनाः सुखमावहति कुचंते पक्षे सुखं जनाः शोभनं खं जरीटाः सहचेतनयानेन वर्तते सचेतनाविज्ञाः
शुचित्व शुद्धतापयः शब्दे वाच्यता जलदुग्धयोरपीति मित्रतानामसाम्येन मसृगं मादिति। जलीयभागस्य दुग्धोऽनु

राम

४३

वृतेरितिभावः। क्वायोऽसिपाकोदुःखंच। क्षीयतेवारीतिकर्मेकर्तरितिप्रयोगः। वारितोतिपाठेभावएवप्रयोगः॥
 उत्पद्यंअकृत्यमपद्यंच। तस्मिन्मकारदेपरिमितिमत्पःक्रियाविशेषणमिदं। शनसंख्यामत्यवः। क्रोधाइतिमध्यप
 दलोपीसमासःदितिदैत्यमाताअदितिर्देवमातास्यादितिर्दतिवदैत्ययोरिति वचनात्। तत्रशतममन्युरिद्रःदितेर्ग
 र्भइंद्रेणाबहुस्वंडःकृतइतिभारतोतथाहि। इंद्रकृतसुतशतजनितामर्षीकुलहृदयादितिःस्वपतिकश्यपमृषिंसा
 राध्याऽमरनिकरपरिवृष्टपरिभावकःसुताममभवत्वितिवरमयाचततेनमुसिनाचमक्तिभावितेतेतस्यैतादृशंदत्वा
 त्यंतशोचाचारेतागर्भपालनेतवमनोरथःसफलोभवितेतिभरितंततत्पुत्राशक्रेणस्वपरिभावाशंकिनामारावकस्तु

वास टी

४४

पमास्था योपचर्यमातादितिरेकदाऽक्षालितचरणा सुष्वापततोत्तब्धावसरः सुरवरो निपदुशतकोटिकोद्यादरपा
टतंकृत्वा गर्भसप्तस्वंडमकरोतूतश्चैकैकंस्वंडं सप्तधाऽभेसीतूतेन चोनपंचाशत्स्वंडा नुनपंचाशत्पवनरूपेण
रापरिताताइति। पंचातइत्यादीनि कर्मकर्तारिसाधूनि। कथ्यंते पीडयंति भवंति। पांशुना वात्यदशायां क्रीडि
तनिर्जगाम निर्गतो बभूव। तत्त्वो हस्तचतुःशतं। तदुक्तं। किष्कहंस्ते वितस्ते चतस्वः किष्कु चतुःशतं मितिक् चित्मा
र्मधेनुशतमिति पाटः तत्र मार्गधेनुशब्देन योजनमुच्यते। तथा चोत्पत्तिनी योजनं मार्गधेनुः स्यादिति। अथाध्वा
नां गत्वा तविंध्योगिरिरदृश्यते तिसंबंधः। तद्विशेषणमाह। अगस्त्योदि। आब्रह्मांडस्वंडगतमिव गतं। अगस्त्य

राम
४४

वचनसंहतमा ब्रह्मांडखंडगतशिवरसहस्रं येन। यद्वा अगस्त्यवचनसंहतमतएव न ब्रह्मांडखंडगतं शिवर
 सहस्रं यस्य स तथा। संबाधः संकटः सबाधशब्दस्य भोगेऽनतिप्रसिद्धत्वात् ग्राम्यतानास्ति। कथं कथालीति प्र
 सिद्धः। कटकः पर्वतैकदेशः स्यंदमानं क्षरात् हरिचंदनं च दनविशेषः। पुंसि वा हरिचंदनमित्यमरः। शाम्भवा
 नरः। जीवजीवश्च कोरः लेलिह्यमानमास्वाद्यमानं। शबलं कर्बुरितं। ऋक्षो भक्षूकः ब्रावयोगवर इति यसिद्धः॥
 शरभोष्ठचरणाः केसरीसिंहः वानरविशेषः। कुमुदः कंपीद्रुः कुमुदः कोपिकुमुदः कोपिदिग्गज इति शाश्वतः॥
 कुमुदं कैरवं कुमुदो दिग्गजो वा पादयो वृक्षः॥ यक्षे ऋक्षादयो वानरविशेषः पादस्य षट्पादतनं पत्रसपादवत्

वास टी

४५

५५

पादपीठं एतैः सेव्यमाना पादपतः पीदपीठस्य षायायस्य सतथा। पादस्थाय इत्यतिपादः तत्रपादाः प्रत्यंत पर्वता
इत्यमरः। नागो हस्ती वासुकिश्च। गजपक्षे निश्वासो गजशब्दः तेन क्षिप्ता सर्वतः विस्तृता भूतिः ऐश्वर्यं विंधोगजाः
संतीति भूतिर्गौरिकादिषूतिर्भस्मचावनमाला काननपंक्तिः हरिमाला च। आपादप्रवर्ता मालां वनमालेति तां वि
दुरिति शाश्वतसहस्रकिरणाः सूर्यः सप्तपत्रः यदि मन इति प्रसिद्धः स्यंदनोऽतिमुक्तकः। तिनशः स्यंदनो ते मीरथ
दुरतिमुक्तक इत्यमरः। पक्षे सप्तपत्रैः सप्ताश्वैः स्यंदनोरथः विरूपाक्षो हरः। गुहः कार्तिकेयः सेनानी रश्मिर्भंगु
ह इत्यमरः। गुहागिरिकंदरा च। शिवागौरी आमृतकी च। शिवागौरी शिवाक्रोष्टी भवेदामृतकी शिवेति शाश्वतः। कां

राम

४५

तारोवनं उरवरः क्षारदेशः सानुश्च। तैर्गतिः प्रादाः कर्म शिक्तः॥ यद्वाकां तारो रवर प्रधातोयः सानुस्तेन गतः संग
 तः। समदनो मदनतामकवृक्षयुक्तः पक्षे कांतायारोषरसेन कोपानुरागेस्तानुगताः समदनः स कामश्च। मल्लि
 का पुष्पविशेषः अजुनो वृक्षभेदः। पक्षे श्रीपर्वतवासी मल्लिकार्जुनो नाम हरः। नरवाहनदत्तो नाम राजा प्रियं
 गुः फलिनीशामालातो अतस्तुहितः पक्षे नरवाहनतवधूः प्रियं गुश्यामानासी। प्रियगुः फलिनी फलीत्यमरः।
 धात्री उपमाता। आमलकी च। धृतिर्निवृत्तिरवस्थानं च। अरुणा प्रभया लोहितरत्नदीष्वा पाटलिता इषड्
 क्तो संज्ञातया टलेव वा वनराजिर्यस्य। पक्षे अरुणाः सूर्यः तस्मादधिर्वीतत्प्रभया पाटलिता वनराजिः यानी

वास टी

४६

५७

यसंहतिर्यत्रासतथा। पाटलावृक्षभेदेऽस्यादीषड्केपि पाटल इति विश्वः। बहुलताप्रचुरतानीलताचाबहु-
लं कृष्णपक्षेऽग्नौ सिते च बहुलाभावीति विश्वः। शतं संख्याभेदः कोटि। संख्याभेदेः दानं त्यागः। यद्वा शतसं-
ख्यावच्छिन्नं यत्कोटिद्रव्यं तस्य दानं त्यागः। द्रव्यसंख्याभिदोक्तिरिति विश्वः। पक्षे शतकोटिवज्रं तेन दानं
खंडनचीव्योगागेयः शिखंडीभारतरणायोधः मयूरश्च अर्धचंद्रः क्षुरप्रवारो बह्वभारश्च। अर्धचंद्राकृ-
तियोगादर्धचंद्रो मयूरपक्षः आचितो मः विन्यासो ग्रथनाम हस्ती मुनिविशेषः कामशास्त्रवर्ती च
कांतानां प्रियसंभोगरूपो रसो दोषत्रायद्वा कांतयाः प्रियं गौरसामोदौ रसगंधौ यत्र। पक्षे कांतानां सुंद-

राम
४६

शीलां रसो मोदोऽशृंगारहर्षो यत्र ग्रंथे स तथा । शं वरो देत्यविशेषः हरिणा विशेवश्चरंकुसं वैररो हिषा इत्यमरः । शं
 मार्गं प्राप्यतं । उपास्यमानः सेव्यमानः अगं पर्वतं स्त्यायतीत्यगस्त्यस्य ष्टैशब्दसंधातयोः । अतो नुपसर्ग
 कः स्रस्तो धः । पतितो ब्रजालोयस्य कैः । जरंतो जीराण्येऽजगराः सर्वभेदादस्मद्भोगैः शरीरैः दंतो गिरिति
 तंबो दशतश्च दंतो गिरिति तं वेच दशने सानुति स्मृत इति विश्वः ॥ दंतस्ति यद्वि । वीतशिला विशेष इत्ये
 पिंडालभ्रुकं पिंडीभूतमलक्तं । संचारितं संचरणां भावे क्तः शची पतिवार विलासिनी उर्वश्यादिः आ
 कुलानः कौटुषियानलिन उच्चत्वात् । सदृशभूषितं श्रेष्ठवेषामिरलं कृतः अथ चाकुलीनो हीतवंशः

वास टी

४७

५७

शोभनगोत्रेण भूषित इति विरोधाभासः। अविरोधस्तदर्शित एवा एवमत्यत्रावि विरोधबुद्ध्यो अभ्याह शतकी। अभ्या
तव्यथापश्येत्यमरः। मृत्फलमहाकालफलमृत्फलमहाकालफलैकदल्यामृत्फल्यपीति विश्वः। प्रस्थः सानुः
अपरिमारोऽनवच्छिन्नः अथ च प्रस्थपरिमाभेदः सकथमपरिमाणाः भावाभावयोर्विरोधात्सु प्रस्थः सानुरस्त्रियमित्य
मरः। प्रस्थाठकौसमासभाविति च। सर्व इति सर्वतामप्रसिद्धार्थः नदतीति नदः सहनदेन प्रसन्नवरो नवर्तत इति च। अथ व
धः सनदः शब्दे वास्तवकथंतिः। शब्द इति विरोधः भीमो भयानकः पीडवभेदश्च। कीचको वंशविशेषो राजविशेषश्च। कीचक
स्य भीमो वैरी वेणवः कांचकास्ते स्युर्ये स्वतन्त्रानि लोद्धता इत्यमरः॥ अंबरमाकाशं वासश्च पिहितमपवारितमंशुकं कीर

राम

४७

तथेवासश्चकिररापक्षेस्वार्थकत्वागुत्सोविटयोरोगभेदश्चधातवौगैरिकादयः पितादश्चासानुषुपर्वनैकदेशेषयोग्रहा
 राणामादित्यादीनां प्रचारः संचरणांतेन प्रकाशितमहत्त्वः पक्षेअनुग्रहेण सहितसानुग्रहः प्रचारो यस्य पक्षपातप्रवृत्त्या प्र
 काशितमाहात्म्यः। दिक्काष्ठांवरमाकाशं तयोदीनं विहितमाधादितं येन पक्षे दिगंबरे बौद्धविशेषः क्षपराकस्तदशंतं
 तस्मिद्धांतः। यद्दामीमांसा न्यायोमीमांसा शास्त्रयुक्तिः विहितसिरोहि तो दिगंबरे स्यैश्वरस्य जगत्कर्तुर्दर्शनं कर्तुं वा दि
 र्येन सतथा। तीयते प्राप्यते विवक्षितार्थसिद्धिरनेनेति न्यायो युक्तिः प्रथमपक्षे मीमांसा च न्यायश्चेति व्युत्पत्तिः। द्विवच
 नाभावस्तद्विधेरनित्यत्वात्। यद्दामीमांसा सहितो न्याय इति शाक्यार्थिवादि। यश्च देवस्वाते गुहाभिरूपशोभितो

वास टी

४८

५४

पांतइतिसंबंधः पुष्करकमलंतीर्थचाप्रादुर्भावउत्पत्तिः कथनंचामीतमद्युतमस्त्ययुग्मंकुलीरः कर्कठकः पक्षेमीना
दयोराशयः॥ अत्रसंगतैस्तत्स्वरूपैरित्यर्थः॥ करणानिऽप्योतिशास्त्रेप्रसिद्धानि। शकुनिः पक्षीनागः सपोहस्तीवामद्रो
मुस्ताभेदः बालो ह्रीघेरः वकुलौ वृक्षविशेषः॥ पक्षेशकुनिनागभद्रव्यालवाः करणानितेषांकुलंसमूहः देवखातवि
लेगुहेत्यमरः॥ तनाभिर्दर्शितानेकवृत्तवित्नासोइतिसंबंधः॥ वृत्तवित्नासश्चेष्टावित्नासः छंदोवित्नासश्चवित्नासः साम्यं
कुसुमैः पुष्पैर्विचित्राभिः॥ पक्षेकुसुमविचित्राछंदोभेदः॥ वशपत्रेषुपतिताभिः॥ पक्षेवशपत्रपतिताछंदोभेदः॥ एत
न्मतेस्त्रीलिङ्गोयंशब्दः॥ अन्यत्र ह्रीवएवेत्यवध्येयं। सुकुराम् ङीललितामनोहरापक्षेसुकुमारललिताछंदोभेदः॥

राम

४८

पुष्पितं संज्ञातकुसुममग्रं यासां ताभिः पक्षे पुष्पिताग्रा धंदः। शिखरिणीभिः शिरयुक्ताभिः। पक्षे शिखरिणी धंदो मेदः। प्र
 हविणीभिः प्रहर्षयुक्ताभिः पक्षे प्रहविणी धंदो मेदः। यश्चरे वयानघा उपगूढः संबद्ध इत्यन्वयः सारसः पक्षि मेदः रमि
 तं शब्दितं। उडुं तो भीतः भाकरो मस्य विशेषः भाकुर इति प्रसिद्धः। कश्च उपांतः घटः समूहः मकरंदः पुष्परसः। पुलिंदः
 शेवरः। पुराम ह ले इत्यस्मात् कुरि पुराणः किद व्रित्ति किंद च प्रत्ययः। अत्राघारे क फाटः। प्रामाद इति केचित्। परूढ मडु
 तं नि कुरवः समूहः निध्र वनं सुरतं। दासूहः पक्षि विशेषः कोटाडा उ क इति ख्यातः व्यूहः समूहः कुलालः कुं कुटः कु
 कुभः पक्षि मेदः। तयोर्घटा समूहः धूत्कारोऽव्यक्तै शब्दः कुलाल कुकुट प्राहुः कुकुभं कुह कसरमिति हारावली। जलमा

वास टी

४९

५५

नुषः प्राणिभेदो वतमानुषवत्। वये धूर्तः बँटो वकः च कोवकोटकश्चैव बलाका तु वकी स्मृतेति हारावली। कुटुंबिनी
स्त्री अर्धशफरो डंडा मस्त्यः दंडपालोऽर्धसफरकं कोत्रो डोजल व्यधा इति हारावली। क्षुद्रमस्त्यसंघातः पोता धानं पो
ता धानः पहना नस्त्यः कोयष्टिकः कोषता डक इति प्रसिद्धः स्मभतं षम षमो शबूः। उदंडपालो मस्त्यं भेदः उंदुआ
र इति ख्यातः उदंडपालः रुसि स्यात्सर्वमस्त्यप्रभेदयोरिति मेदिनी। स्वरशकुल उदंडपालऽस्यादिति हारावली। राज्ञि
लोडुंडुमः करणा चीनः खंजरीठः करणा चीनः खंजलेखस्तु खंजन इति हारावली। तत्तैथुनं च निधेर वस्थानं सूचय
तियदा हराह मिहिरः॥ तस्मिन्निधिर्मवति मैथुनमेतियस्मिन् ययस्मिन् पुनर्वमितितत्रैतलेस्तिकाचः। अंगारम

राम

४९

व्युपदिशंति पुरीषरोस्यतत्कौतुकाय नयनस्य खनेद्वित्रीमिति। मुखं श्रोतो विशेषो वदनं च मुखं निःसरणास्थये
 रिति धरतिः मुहानद निरव्यातं निःस्वरतां भंगोत्तुकुटिरुर्मिश्च भगसरंग उर्मिर्वैद्यमरः। गतिर्गमनं प्रवाहश्चावेला
 वारिकलं वायदाहवलाकुलेपि वारिधिरिति अत्र वारिधेरिह पलक्षरां वेलातन्नीरतीरयोरित्यमरे दिते। आका
 लश्च कबंधजलं मसकहीनशरीरं च। राक्षसो वा तथा च विश्वः। कबंधसलिले रूटे कबंधो राक्षसां वरे इति। श
 तपत्रं पद्मं मथुरश्च शतपत्रः सितायांगः प्रचलाकीचचंद्रकीचेति हारावली। विषधारा जलप्रवाहः यद्वापि
 हितं शतपत्रं येन संशयतत्राविहितः जातिकालमुखादित्यः। परवचनमिति पातः इदं शोविज्जमसारो विषध

वास टी

५०

५०

रोमेधोयस्यांसातथा। विषंधारयतीति कर्मरायता ताद्विषधरोमेधः पक्षे सर्वश्च। विषंधेदे जले वि चेति विश्वः। धनकाम
यानर्तकादिस्त्रिया। यद्वा धनं कामयाधनेष्वया। भूभूतपर्वतो राजा चातरंग एव हस्त इति रूपकं। शेषवरो मस्तं कालं का
रः। हरिः सिंहः। वारणा हस्ती। कुभ संभवमगस्त्यं। आक्षयती वा आगच्छा गच्छेत्या क्तानमिव करोति। अत्र स्पृधाया अ
भवाभात्मनेपदं। आदाने हेतु गर्भविशेषता द्वा राकरता माहा उच्चेति। उच्चताल एव भुजो यस्य स तथा। अन्यद
प्या क्तानं हे स्तेन ध्वनिना चक्रियते। इय मार्या। पश्येत्यादिके सरि सिंहः करि पतौ क्रममुक्त्यदिक कुरत इति प
श्येत्यन्वयः। कीदृशः उदंचदु तिष्ठत अवांच दधोगच्छन्। अंचितं पूनितं वपर्यथा योगययोः। पश्चाद् पूर्वार्द्धयोस्ते

राम

५०

भजतीतिभाक्।स्तच्चीकृत्यउतानितदृष्टनिष्ठितंदृष्टस्थितंमनागीषदुग्ताग्नयस्त्रांगूलंतद्वारकःदशनाग्रविषममु
 खगद्गदः।उष्णपितकर्णःसटांस्कंधवालमुक्तदामुष्टितांकुर्वन्नित्यर्थः।अनेनक्रममारास्यदृशामुक्ताऽपरेणा
 त्रान्तगतस्यसिंहस्यदशमाह।उत्कर्णइति।अयंपुरोवतीहरिःसिंहःश्रित्रेणाधिलिखितंनशक्यतइत्यन्वः।अं
 कांडमकस्माद्याश्रंदिमाप्रचंडतातेनकटुर्भयावहःस्फुररमितिशायितंक्रूरेणभयंकरेणाकारेणसंस्थातेतक
 रालंनिम्नोन्नतमुखचंध्रयस्यसः।चीकुर्वन्नयत्तशब्दंविदधानंक्रिरस्येवकुंभस्थालंभवतीतिगतार्थता।भियाशि
 रसिकुंभस्थलेचव्याप्यास्थितइतियोज्यं।अतंतरेविंध्याटव्याकतिवित्यदानिगताजबूहेक्षस्यशीतलध्यायायंवि

वास टी

५९

५

शश्रामेति संबंधः कूलंते नोपचितया अत्याशययेत्यर्थः। न्यकु अधः प्रदेशावरणां वाते नहिती च नदी स्वल्पत्वमा
मेति। वृहन्नलो वर इति रव्या तस्तृणा विशेषः। अर्जतश्चाट क्वायाया जाट क्वाया त्रामरू देशे ट क्वाया त्राम्रस समी
योगविभागात् समासः। गमतो सवयो र्यात्रेति विश्वः। घनो मेघस्स सारपातीयंतदर्थवः सार्थो लोक समूहसू
हाहिन्या पक्षे कर्पूरः वृक्षभेदो वा धनसारस्त कर्पूरे वृक्षक्षेदे जलेपि चेति विश्वः। न्याये च तीरे च घने च सारमि
ति चातत्र मरूदेशे जलवाहिनी सार्थो ट क्वा शब्देन यात्रां पातीया हरणाय करोतीति प्रसिद्धः। नाना विट विषु इतः
संज्ञात आसवो यस्या सा तथा। पक्षे नावा विटे नयीत आसवो मध्यं यस्या सा तथा पक्षे विटो नायक सहचरभेदः

राम
५९

तथा च मह्यनायः। तत्रत्यो निरवतांयातः सकलत्रोगुणान्वितः। वेशयोली बहुमतो विटस्तदुपजीकइतितेनयीत
 आसवोमयं यत्र नलकूबरः कुबेरः पुत्रः पुत्रस्तनकूबर इत्यमरः। रंभाकदली अफरोभेदः श्र। सा च नलकूबरे
 रा सह कामसुखमनुभवतीति वाक्ती। घंटा रवाशरा पुष्पी तथा प्राचुर्येणा विदितमार्गया पक्षे घंटाया योरवः सव
 स्तेना संमंतात् करिणा विदितो ज्ञातो मार्गीयस्यां तथा। बहुफलो बहुपारकृष्ट बहुफलं मूरिलाम श्रकीचकाऽ
 सुरो विराटश्यालो वंशभेदः श्र। मदनशलाका सारिका मदनशलाका सारिर्या वाटशालिनीति हारावली। प
 क्षे मदनशलाका मोहो धकेवर्तिभेदः। तथा चोत्पलिनी मदनशलाका सारिवर्ति श्रकामदीपिनीति। तथा च

वास टी

५२

५२

गर्गः। मद न शलाकां कामी सिद्धौ षध मय्य यं वहति। मद न शलाका न खपदमिके चित्ता मरीचि माली रविः। चरमा च
लं पश्चिम गिरि परिचयोज्ञान अशतं भक्षरां। संकल्पश्चिंता तूलिका लैखनी मिः स्यंद करण ग्रामः चलन श्रुत्येन्द्रि
पवर्गः। मिथो त्योत्यं अति पाठोऽति क्रमः अनुरूढ्यमानः शपथादिताभ्यर्थमानः अस्मि कुसुम पुरं भामनगर
मित्यन्वयः कीदृशं वेश्मभिरुद्भासित कीदृशैः सुधाऽमृतं शुह इति प्रसिद्ध लेपन द्रव्यं वात हृदयैः बृहत्वा था वडा
ह इति प्रसिद्ध राज्ञः कथा। लं भो लं भकः। शाल मंजिका विद्याधरी दार पुत्रिका च शाल मंजी दार गर्भ कुरु टी पाद
पुत्रिकेति हारा वही॥ वृत्तैः चंदो मिः मारा कानां पोतानां क्रीडितं विलसितं पक्षे मारा व क क्रीडितं चंदो मेदः मंत

राम

५२

वारतो हिं गुलित काष्ठदंडिका धरणिभेदः मतहस्तीचागवाक्षोजालमार्गीवानरभेदश्चावलिभवनं वलिगृहं
 सुतलेपा तालविशेषे संनिवेशः संस्थानं येषां तैः पक्षे सुतलः शोभनः संनिवेशो गृहं तकोष्ठकं येषां तैः तल
 शब्दः स्वरूपेयद्वा शोभस्तलः शोभनमूलः संनिवेशो येषां तैः ॥ धनदेना प्रीत्यादि जनेनानुगतमिति संबंधः
 धनदः कुबेरो धनदाता चाप्रचेता वरूराः प्रहृष्टवितश्च । अथ चयः कुबेरः सकथं वरूरा इति विरोधः अवि
 रोधस्तु दर्शित एव मत्प्रापि । अजापालः पशुरक्षकः अजेत्कपलक्षरां पशुरक्षके इत्येव बोद्धव्यं पशु
 रक्षकत्वं च वैश्यधर्मः । तदुक्तं । पशुपालसंघविः वराय वैश्यरथा जीवनमतमिति यद्वा अः केशवः तस्माज्ज्ञाऽतो

वास टी

५३

५३

जः कामाः तमाप्स लयति। संवर्द्धयति शृंगारीत्यर्थः भेतरामोर मत्तीयः अथ च। अजाया लो राम पूर्वपुरुषो रामो दा
शरथिर्न भवति तस्य ततो मिश्रत्वात्। प्रियंवदो विद्याधर भेदः प्रियवादी च। पुष्पकेतुः कामः पुष्पचिपुश्च यदा
पुष्पकेतुः पुष्पपरिधानशीलः शृंगारीति यावत्। यदा ह भरतः। सुखप्रायेष्ट संपन्नः तु मान्यानुसेवकः पर
षः प्रमदायुक्तः शृंगारीत्यभिधीयत इति। भरतो दशरथो पुत्रः भरभारतनोतीति भरतः ततो तंडः। यद्वा भेषु नक्ष
त्रेषु रतो नुरक्तो ज्योतिषिकः शत्रुघ्नो दशरथसुतो रिपुघातकश्चातिथिपरोष्टम्यादिवालकः अतिथिरभ्याग
तः। तत्सूजापरेण असंख्योऽविद्यमानगरातः अतिबहुलत्वात्। संख्यावान्पंडितः संख्यावान्पंडितः कवि

राम

५३

रत्यमरः। मर्मतत्त्वांग्रावयवश्चावीरतरः सुभटकांडश्च तथा च हावावली। अजिह्मगोवीरतोऽस्त्रकंटक इति। अप-
 तितः पातित्यरहितः सवोयज्ञः आसवोमद्यंच। अथ च योनित्यं मघपानासक्तः स ब्राह्मणादिघातकतया पतित-
 एव भवतीति प्रायोदर्शनानुरोधोऽत्रेति मंतव्यं। अथ च योनित्यं मघपानासक्तः स पतितः भूमौ पतनवान् भवति सु-
 दर्शनः शोभनालोकः विष्णुचक्रंच। अचक्रो ग्रामजालं शून्यः चक्रः कोके ब्रजेषु सिंग्रामजालसमूहयोरिति वि-
 श्वः। मदीगर्वोदानं वा सुप्रतीकः शोभनावयवो दिगाजमेदश्च। अंगं प्रतीको वयव इत्यमरः। अपक्षपातः पक्षा-
 श्रयः शून्यः मध्यस्थ इति यावत्। यद्वा। एविष्णो पक्षपातौऽनुरागो यस्य तेन। हंसो विशुद्धः श्रेष्ठो वानिलो भो वा

वास टी

५४

54

पक्षिमे दश्चा तथा च विष्णुः। हं सो विष्णु इति लोमे श्रेष्ठे च विहंगांतर इति विरोधपक्षे। अपक्षायातिनाऽपक्षगम
नशीलेनेत्यर्थः स्नेहोऽनुरागस्तत्तुं च। प्रदीपो घातको दीपश्च। अंग्रं धिरक्रूरः। अविद्यमानपर्वचावंशयोः कु
लबालकः काशीरश्च। वृषो धर्मे राशिमे दश्च। तपसि व्रते आरंभिराकृतौ द्यमेनीयदा तपस्याया आरंभिरा
पक्षेतस्यः फाल्गुनमासः। स्यात्तपस्याः फाल्गुनिक इत्यमरः। अग्रहेरा अकठितेन। अग्रहितेन वा॥ अ
न्यत्र ग्रहसूर्यादिस्तनिषेधोऽग्रहः काव्यमाघादितस्य जीवस्तासुर्यतज्ञेन। अन्यत्र काव्येः शुक्रः जीवो
गुरुः शोबुधः घनागेमेते वेत्यादिवेश्या जनेनानुममनमिति संबधः। घनागमो वर्षाकालः। खंडाश्च खंड

राम

५४

मेद्योदंतक्षतमेदश्च तथा च वामनः विचित्रमीषत्यरिमंडलं वक्षतैः संमताद्विषमरूपेतां। खंडाश्च कंतदशना
 ग्रलेखविंबाधरो हंसगविभूषणायेति। अथो विभर्ति अभ्रमूलविमुजादित्वात्कः। दंतक्षतस्यापितदाकार
 तथा भ्रपदवाच्यता। धातुमेदव्योमवाचकयोरभ्रपदयोरपि मेघवाचका भ्रपदेन श्लेषे अनचिचेति द्वि
 ल्लेखसमिप्यवधेयं। प्रवालौ विद्रुमे मतिः। रत्नताभ्यां मंडनं यस्य अन्यत्र प्रवालमतिर्मामदतक्षतविशेष
 तथा च वामनः गाढदंभौष्ठसंयोगात्सप्रवालमतिर्भवेदिति। यद्वा प्रवालः प्रकृष्टकेशः मतिश्च ताभ्यां
 मंडनं यस्य तेन। इंद्राणीशक्रस्य वनिता। रतेबंधविशेषश्च। तथा च भरतः निजकक्षद्वयसंगतजानुभ्यां

वास टी

५५

५५

भा।वतिचाभ्यासात्।इंद्राण्यारचितत्वादिंद्राणीत्यारब्धायाबंधइतिः।पक्षवोविदग्धः।किसलयश्च।पक्ष
वः।किसयेस्विंगेविस्तारेविटयेपिचेतिविश्वः।पक्षवितोवर्द्धितः।परमत्यर्थेषुउपचितः।यद्वापोषराषु
८ः।भावेक्तः।परस्मात्पुष्टंयोषरांयस्यतेभवेश्यात्कोकिलयोः।परतः।योषरांपसिद्धमेव।कुसुमेषुष्येषु
लालितं।विलासोपक्षेकुसुमेषराकामेनलालितेनकरवउक्कंसंप्रदित्वात्स्वार्थिकोऽराप्रत्ययः।ज
लमौकसंयस्यसलौकसःइतिपुष्टिगोऽकारांतोऽयंशब्दः।तथाचपूर्वप्रयोगः।जलौकसैर्वरिचरैः।प्र
तीर्यसूरैरिवाबद्धमिदंबभूवेति।शाब्दिकैस्तजलौकोभिः।कथितोयंजलौकसइतिशब्दप्रकाशावि

राम

५५

अहरेतुस्त्रियां शुभ्रिजलौकस इत्यभिधानं जलौकसशब्दस्यैकरूपकथनमात्रं न तु नियम इत्यवधेयमिह
सद्वदयेनारक्षंस्त्रधिरं अनुरक्तं च सुरतं निध्रुवनं सुरतादेवत्यं च। महानटो हरः तथा हारावलीकटाट
को महानट इति। भुजंगः सर्पविलीसी च। भुजंगो हि विलासिनोरिति विश्वः। विलेप्तासितुं शील यस्य स
विलीसी। सर्पः कामुश्च अधासुरोऽपि कित्फवाध्यायः सकिलभैरवेता श्रूतैर्मित्या उर्ध्वमतोलित इति पु
राता कथा पक्षे श्रूता वेश्याः तासां मुय रिगतेन श्रेष्ठेन कुमपुरं पाटलिपुत्रनगरं। तदुक्तं। सकुसुमपुर
परमित्याकुः पुरं पाटलिपुत्रकमिति। यत्र चेति। यत्र भवती। तत्त्वज्ञानादि संपन्ना कात्यायनी दुर्गा वेताला

वास टी

५६

५६

भिधानावेतालानास्त्रीप्रतिवसतीत्यन्वयः। दावोवनवह्निः। प्ररायेतिकुपितानाविकापादप्ररामेतानुती
यप्रसादानीयातथाचभरतः पादपद्मप्ररामेतकुपितांतांप्रबोधयेदितियस्यपरिसरेचभागीरथीप्र
वहतीतिसंबंधः। धर्मप्रधानोद्रवः धर्मरूपोवाद्रवो धर्मद्रवः सगरोराजर्विभेदः तत्सुत्रागंगाजलसंस
र्गात्स्वर्गंराताः। तथाचपुराणां। इंद्रपदाकांक्षीसगरनृपः पूर्वमश्वमेधार्थमश्वं चतुर्। इंद्रसमुपाहू
ययातालोकपिलमुनौसमर्पयत्। ततस्तत्पुत्रात्तातसुतशतेभूमिस्वनित्वापातालंगत्वाश्वो गृहीतमनि
श्चिररोषात्तातृभस्मीचकारततोगंगाजलसंपर्कात्तूतेस्वर्गमवापुरितिकटोगंडस्थलहरिचंदेनंचद

राम

५६

विशेषः स्यंदः क्षरतां वोतिः प्रवाहरता हरिता स्तिलकं चिह्नं यस्य सः एतां तिलकं श्रंदः ॥ समकुटेय
 स्य सहरः जटाजूटः जटा समूहस्तस्य कूटो राशिः कूटो स्त्रीलिरवने शशाविति मेदिनीकरः भ्रातिभ्र
 मतामावर्ती भसां भ्रम इत्यमरः । सार्वभौमः सर्वभूमेरीश्वरो दिग्गजविशेषश्च करो हस्तो राजग्रा
 ह्यभागश्च स्पर्शः स्पर्शतदानं च स्पर्शः स्पर्शतदानयोरिति विश्वः । कुमुदपुंडरीशौ दिग्गजौ कौबेर
 श्वेतपद्मौ च । छंदो विचिनिर्ग्रंथभेदः मालिनी छंदो विशषश्च पानगरी च तथा चोत्तरतंत्रं । विशालो ज्ज
 यिनी प्रोक्ता युशं च पाचमालिनीति । मानीनदी विशेष इति केचित् । अंधतमसं पापं गाढांधकरश्च

वास टी
५७

तमसानदीविशेषः। वीचिः। कक्षोलः तपा कलितानद्वा अविचिः नरकभेदः। दुःशब्दो निषेधवाची। दिशिदिशि
उपवनपादपैरुपशामितमिति। अन्वयः। कुसुमनिरमिवेति सहोपमा। उत्तमिति उत्तोलितः अनुरादित्यसार
थिः। अश्वानां ताडिनी कशेत्यमरः। चमुरूर्ध्वगभेदः। अकालः वर्षर्तुभिन्नः कालः यद्वा अः केशवस्तस्य कालः
प्रातः कालः संध्या कालो वा। रामास्त्री। यद्वा स नृश्रेष्ठो य आरामस्तदाश्रितैः पक्षे रामो राघवः अरिकेली श
त्रुः क्रीडापक्षे नारिकेली अल्पो नारिकेल एव अत्यर्थे डीप्। असंस्कृततरता। ग्राम्या युवानस्ते हि कटक्षानमि
ज्ञानं वंति। अक्षो विभीतकः पक्षे अत्यर्थं प्रसारितलोचनैः। केसरो बकुलो नागकेसरो वा पक्षे केसरः सदा

राम
५७

अरिष्टो निबोहरिठ इति प्रसिद्धि वा अरिष्टः केनिले निबेल शुभे का कं कयोरिति विश्वः। पक्षे अरिष्ट मरणा सू
 चकं लिङ्गं चिरजीवी वृक्ष विशेषः। सीवरिरिति केचित्। अदितिर्देवमाता। तस्यै जटर सुंदरं देवकुलं सुरस
 मूहः प्रासादश्चातथा च हारावली। प्रासादो देवकुलं तच्चैत्यं विना सरवमिति। सुरालयो देवस्थानमघस्था
 नं च। भोगिन ईश्वराः सर्वाश्चायत्र शृंगारशखरोता मया जा प्रतिवसतीति संबंधः केदास्क्षेत्रां बहुधा व
 हुप्रकारैरत्य कार्य संपादकः। सर्वोपकार इत्यर्थः। अन्यत्र बहु प्रचुरं यद्वा न्यंकलमंत देव कार्यं कर्तव्यं तसं
 पादक उत्सादयिता। बलं शत्रुसैन्यमिहतीति बलमितु इंद्रश्चापावकः पावित्र्यकारी अग्निश्चाधर्मप्रधा

वास टी

५८

५५

नोरादराजाधर्मरादुमध्यमपदलोपीसमासः। राजिरादुपाधिबेत्यमरः। यमश्चक्रगतौक्तिनिर्ऋतिः सर्वगत्य
र्थज्ञानार्थी इति वचनादतिज्ञानमातिः। शेषेणायस्यसतथा। सर्वज्ञ इत्यर्थः यद्वा ऋत इमौ त्रौ धातुदीर्घा
पठ्यते घृणा चतुर्गुणात्तत् इत्कृष्यादिभ्य इतीकृ प्रत्ययः निर्गता ऋतिरस्येति निर्ऋतिः नायं केनपि शु
गुष्म इत्यर्थः यद्वा नि। ऋतिर्निर्गतस्यर्द्धः न केनापि सह स्पृष्ट इत्यर्थः। सर्वोक्तृ एतात्। ऋतिर्घृणाराति
स्पृष्टी सुवर्तत इति धातुपरायणा वचनात् स्पृष्टीर्थीप्ययं। पक्षेण ससराजः प्रचेताः शोभनचितः वरुणा
श्च। सतामासमताद्वावेन गतिराश्रयः। पवतश्च। धनदोधनदाता कुबेरश्च। शंकरः कल्याणकरो हरश्च।

राम

५८

एभिर्विशेषतोरष्टमूर्तिर्व्याप्तशरीरः अष्टइत्यसूत्र्यसौक्तप्रत्ययः। यद्वा अष्टलोकपालानां सभाग्नितयाष्टमूर्तिः अ
 नष्टमूर्तिरवितश्वरदेहः अष्टमूर्तिरत्यश्वविरोधस्तव्यक्तएव। सुराणामित्यादिसराजाशृंगारशेखरः सुरे
 शमिद्रेतरामिव विजयते तथाह्यसौ सौन्दर्येशः इंद्रः सराणां मघातां पातापानकर्ता ध्वनिता च देवानां रक्षक
 इत्यर्थः। सराजा पुरतिशयितपुंरायंचितः अतएवास्य जयः तस्येंद्रस्यास्थातेऽपुक्ते महान् ग्रहः अत्यापग्रहि
 तइत्यर्थः। ध्वनिता च तस्यास्थाते सभायां ग्रहो गुरुवृहत्स्यतिः। सराजा उचितमार्गे निरतः कृतचित्तः अतए
 वायं जयी तस्येंद्रस्य करो हस्तः अत्यर्थमिति शयेन शतसंख्यावधिभायाः द्रव्यकोटैः प्ररापितांदा कलंवह

वास टी

५९

५९

ति। तत्त्वतः शतकोठेर्वज्रस्य प्रणयितां वहति। सुतुरा जा सर्वमेव दाता ददातीति जयः दातेति साकारिणो नूतेन तलो
काव्ययनिष्ठास्वल्पेतरा मिति सर्वस्वमित्यत्र न पृष्ठा। जीवेत्यादि। मधुमुविसंग्रामेऽसराजा धनुपश्चापयस्य
जीवाकुष्ठिगुराकर्षणांश्च के कृतवान् शत्रुराता सुर्मत आसीत्। धनुर्गुणा वर्षता देवशत्रवो मृता एवेति भा
वः। अथ च जीवाकुष्ठिप्रारणाकर्षणां अस्य मार्गणानां याचकानामरिव लेशत्रुसैन्ये लक्ष्यापिलक्षदानत्मा
भोऽभवत्। रुद्धानेन याद्यशस्ते तेन राजालब्ध अथ च मार्गणानां वाटानां मरिवले लक्ष्यस्य वेध्यस्य प्राप्तिरभ
वत्। तत्प्राप्तौ पद्ये शततेन राजा प्राप्ताय कारहीनी पिलक्षशब्दो वेध्यवाची। लक्ष्यं लक्ष्यं। शरव्यं चेत्यमरः तेन रा

राम

५९

ज्ञा अरिबलस्योपरि क्षमा पृथ्वीमुक्ता अरिबलैरुमांगैर्मस्तसाकैः पृथ्वीप्रतीष्टगृहीता पार्थिवशस्त्राणां त्यागात् ॥
 पृथिवीत्यागोत्रे विज्ञेयं । अथ चराक्षमायाः क्षाते स्थागाश्च तूणां मस्तकानि तूनां नितरस्ते हरणी प्राप्तेति भावः
 यद्वा तेन क्षातिस्यक्ता शत्रुभिर्मस्तकैर्गृहीतेति चित्रं । क्षातेनास्त्रगुरात्वात्मस्तकेन ग्रहणा स्या युक्तत्वादिति । द्वेषि
 सैन्ये शत्रुवर्गे पंचत्वं पंच संख्या कत्वं स्थितं पंच शत्रुवः स्थित इत्यर्थः । नृपतिर्न संख्यातरमायं प्राप्तवान् । यत्र
 संख्या कापि भवति व्यवस्थिता । तत्संख्यांतरं लभते । संख्यानुद्देशेनैव तिनान्यत्र गतेति भावः । पक्षे शत्रु
 सैन्यं पंचत्वं मरणां स्थित नृपतिः संख्यांतरं संग्रामांतरं प्राया एक संग्रामे तौ वसकलशत्रुवधंचकारेत्यर्थः ॥

वास टी

६०

६०

इह स्त्रोकसर्वत्रात्योत्थार्थमिधायित्वं नास्तीति च स्ताधिकरणा नामायमलंकारः तदुक्तं काव्यालंकारे अन्योन्या
र्थमिधायित्वपत्र स्त्रोकेन विद्यते। व्यस्ताधिकरणाख्यानमलंकारविदो विदुरिति। हृषो हृषभोधर्मश्च उरु
गस्त्यागः कन्याकुमारीतस्यास्तलादिरोहः परीक्षार्थं तलरोपरांतत्र कन्याया वाच्यतानास्तीति भावः अन्यत्र
कन्यातुल्यं राशी शूलं तत्रि शूलं व्याघातो मारता पक्षे शूलव्याघातो योगौ। दानं हस्ति मदनस्त्यागश्च। दक्षिरा वा
मकरेण वामदक्षिरा हस्तपाद छेदः करणमिति कृत्वा हि साया ल्युट् यद्वा दक्षिरा वामौ सरला सरलौ देशौ
च। सरः कांडो दध्यग्नभावश्च। सरतीति सरइति सरशब्दस्य दंत्यादित्वे प्रमारां। शृंस्वत्वा बंधो तस्थितवर्णानामा

राम
६०

दिप्रदेशादावर्तनं निगलश्चावर्ती एव वर्तकः स्वास्थिकः कन्। तस्य ग्रथनं योजनं उत्पक्षाक्षेपो। अलंकारविशेषौ अन्य
 थास्ति तवस्तुनोऽत्यथा कल्पने मुत्प्रेक्षा प्रतिषेधोक्तिराक्षेपः अत्र पक्षेव शब्दो ध्याहार्यः अन्यथा द्विवचवत्कीबे स्यात्
 पक्षे उत्प्रेक्षानवधानं तेनाक्षपो भस्मर्जनं उत्प्रेक्षानवधानेपिका व्यालं करोति विश्वः। भस्मजतं पकारगीरित्यमरः
 लक्ष्यदानं वै ध्वरवंडनं लक्ष संख्यावच्छिन्न त्यागश्च्युतित्यागः किंप्रत्यविशेषः सच कर्तृभावाद्यर्थमेदादनेक इति व
 द्धुवचनं। कोषः कुडलमंतर्द्वितं च वृषोऽसर्गादारभ्यैतत्पर्यंतं सावधारणमित्येवकारः। सर्वत्राध्याहार्यः। जातिर्जन्ममात्म
 नीचादोहददात्तात्सदामात्मनीपुष्याति। शृंगारः करिमंडनं रसश्चरसो नाद्यचे शृंगारः करिमंडन एव चेति विश्वः। दुर्व
 रीः कुस्मितवर्तीरुप्यं चादुर्वर्तीरजतं रूयमित्यमरः। गांधारो रागः सिंदूरं चागांधारं रक्तचूर्णं च सिंदूरं रक्तवालुकमिति हारा

वास टी

६१

६१

वली। स्वर्गपौरुषं परंपरा शुद्धिर्वस्त्रभेदश्च स्वर्गः परंपरा शुद्धौ वस्त्रभेदे विपौरुषे इति धरणिः। अंतरं वस्त्र माकाशं च
चलं चलं रागो मातवादि र नुरागश्च वृषः शुक्रं धर्मश्चातयो चोत्पत्तिनी। श्रेष्ठारवु धर्मश्चुक्रेषु स्मृतौ सौ वृषभे वृष
इति भंगुरत्वकुटिलत्वं रागविकृतिः स्वपरिपाटिः। प्रकृतिरमात्यः अनंगता कामताऽशरीरता चमारः। कामो हि सा
चा आगमनमागमः द्विजाद्या तो दतक्षतं ब्राह्मणामारतां च। रशना कांची जिह्वा च उभयत्र तालव्य मध्यो परं शना
कांची जिह्वा पौरित्यने कार्यपाटात्। कांच्यां तु तालव्य मध्यत्वे अनीरशनैः शनै रितिकिरातयम कितं प्रमाणां। अरो
रसश्चैति युविरशादेशे वोत्ता दौ व्युत्पादितं च प्रमाणां। केचित्पुरसन शब्दनं पारवत कूजितादि आवंधो व्यवहारः
क्षेपसना जिह्वा मध्य दत्तो यमि ह्यक्षे जिह्वा यां पुनरुक्ता विद्वद्भिर्देत्य मध्ये वेति गदसिंह कृतशकारभेदपाटात्।

राम

६१

रस्यैतेनेतिरसनमिति व्युत्पत्तेश्च काङ्क्षः॥ अथ रंधमे रागौ नुरागो धरलोहित्यचा धर रागः कर्त
 त्वेदत सुत्रोत्पादश्च कर्तनं च द्वयौः छेदेनारीणां भूत्रतिर्मिताविति विश्वः निस्रिशालं कुरत्वं रवडगत्वं चा
 निःकृपत्वं वा तथा चोत्तरतत्रनिःकराणो तु निःस्त्रिशः कुरे रवडगेपिवेष्यत इति करवालः रवडगः तेन ना
 रो मरणां॥ पक्षे केशो हस्तः वालः क्षेशः तयोर्नाशः॥ महिषी कृताभिषेकाराजवधुः॥ अलिः सरस्वी॥ अ
 लिः भ्रमरश्च॥ शोभनं कुमारः कार्तिकेयो यस्य सा तथा॥ पक्षे सुकुमारामृवी सर्वेतिः पुरप्रधानमि
 तियुक्तः पाठः॥ प्रधानराष्ट्रस्य नपुंसकलिङ्गत्वात्॥ यद्वा प्रधानमिति भावप्रधानोतिर्देशः॥ तथा

वास टी

६२
४२

च सर्वेतिः पुरे प्रधात प्रा धातय स्याः॥ सातथेति व्युत्पत्तिः॥ यद्वा॥ युचि प्रधातेति साधुः प्रधानं प्रकृ
तौ केवमेकत्वे तमे पुमानिति मेदिनी करः॥ तयोः शृंगार शेरव शानं गव ह्योः॥ मध्यमावस्थायाः॥
उपां तं समीपं॥ अत्रेव हेतुः॥ दैवेति विलोभनीयं अभिलषनीयं॥ पुलोभजा शची द्राणी त्यमरः॥ स
हनेत्र इंद्रः॥ पक्षे आनंदित मिसुंदर तथा सहस्रगां नेत्रं यया सा॥ दोर्दृषा भुजा भुज इत्यमरः॥
गोत्रवंशः पर्वतश्च॥ परिणाम दुर्लभः॥ एक दैत्यादिव संत काल एकदा पुन राजगामेति संबंधः
कषायकंठः॥ सुरभिः कठः शोभन स्वरो वा॥ इन्द्रवैमरागे सुरभौरसेवर्ण कषायवागिति वि

राम
६२

१

श्वः॥ सुरभिस्पात्मनोक्षेपीतिरत्नकोशः स्वरेकंठः॥ प्रकीर्तित इति च॥ कलकंठः कुङ्कुमुर इत्यमरः
 कुहरितं रतंधनो कुहरितं मतमिति हारावली॥ भरितपुतरितं भरणां भरः स संजातो स्पेति तार
 कादित्वादिल्लुचु॥ अन्यथा भूत इति स्मादित्यवधेयं॥ अद्वादि कदवे रवं डनस्त्रियामित्यम
 रः॥ मतां वक्ताः शीकरस्तस्य कणाः सूक्ष्मभागः अतो न पौनरुक्त्यं कोटिरग्रं समालब्धः कृत
 समालंभनः॥ समीराग एव बाण इति रूपकं॥ गंडुषसीधुमुखपुरा मद्यंतनुवकुलदोदंतथा
 च वृक्षा च वृक्षायुर्वेदतारी मुखस वा सेका क्रीडत्यपि हि केशर इति यद्यपि गंडुषा मुखपुतौ स्या

वास टी

६३

63

इहैषाप्रसूतौ मम तेतिस्त्रिलिंगरवगंडुषाशवेस्तथापीहपुल्लिं गोक्षेकारंतश्चपंडितः तत्वेप्रभा
रांगंडुषोपिचगंडुषाश्वेत्येवमितद्रवइत्यनेकार्थपाठः॥ गंडुषमुस्मितवताययसः सरोषं गजाव
गंडुजलंकरेणुरित्यादिकंच॥ विकटशोभनं॥ चटुलंचपलं॥ कंकलिरशोकः अत्रपादप्रहारोदो
हदं॥ तदुक्तं यमुसलंकोः पृथिव्याः मंडलंच॥ वास्तविकोवाडिकापालः॥ करेइरीइतिख्यातः॥ सुरवा
शासुखतत्त्वापत्तेसुखाशोरा राजमितिषः॥ सोहांसइतिप्रसिद्धः॥ सुखाहेतवश्चाशयेनसतथाच
तुहितं हिमं अवययसमुदायश्चरासचेकागेवाहुल्येनतविध्यते॥ दोषारात्रिः॥ अनुबंधौदैर्घ्यं

राम
६३

अन्यत्र गुणप्रतिपक्षो दोषः राजीवंपमंडुसलतीलोसलं॥ शालः सर्जपुष्पिअत्र गोवृषत्यायाडुसल
 शबूबकुवलयंमुच्यते॥ शालस्पपुष्पमित्यर्थेपुष्पमूलफलेषुबहुलमिति विकाराणोलुक्॥ प
 क्षेराजीवोमस्यभेदः॥ उसलोमस्यभेदएव॥ राजीवारव्यामृमेमस्येपक्षेराक्षोपजीविनी
 तिविष्वः॥ तालव्यातृपक्षावयोः शालोवृक्षोवतौद्रुभेदेपीतिशब्दार्थविः॥ कासारः सरसीसरइ
 त्यमरः॥ मरुवकः पुष्पभेदः मरुदेशवकश्च॥ इंद्राणीसिंधुवारपुष्पंतेनरुचितो दीप्तः॥ पक्षेस
 चारुचितोदृज्जिलपितइंद्राणीकरास्त्रीणांपौलोसीसिंधुवारयोरिति विष्वः॥ दमनकपुष्प

वास दी

६४

64

अ भेदः॥ तच्चरीतकाले भवती॥ पक्षेदमयतीति दमनकः शतः ममूनं पुष्प भेदः॥ उच्यते अत्रा आ
आनो असि सिका भेदे ववाचावतिर्मले मतइति विस्वः॥ मधुर्वसंतो मंयं च विक्रीयत इति कर्म
णि प्रयोगः॥ ततु कर्म कर्तारित त्रयकः॥ प्रतिषेधात्॥ यदा ह कात्यायनः॥ यक विणोः प्रतिधोन
ग्रंथि श्रीकृत्रा मात्मने पदा कर्म काना मुप संख्या नमिति एवं चे विकारहेतौ सति विक्रियंत इ
ति प्रमादावेति केचित्॥ कात्यायन वनस्य प्रायिकत्वा दुत्रयसा मंजस्यमित्यपरे अतिमुक्तः
पुष्प भेदः अत्यर्थे न मुक्तेश्च मुनिवृं भेदो यतिश्च॥ मुनिर्यती मुदी बुद्धियया लाग रूप किं शुक्

६५

मानश्वसौ
सुभगवत्य
नवः १

वे

राम
६४

वास टी

इतिविश्वः॥विकाशःप्रकाशायमुख्यलंकोःपृथिव्याःमंडलं च॥वास्तविकोवाटिकापालः॥करे
इरीइतिख्यातः॥सुखाशासुखतुष्टाहर्षश्चशराणांपत्ररचनापत्राणापरिकीर्तितेतिहारावली
स्मृतोविचकिलोमल्लीप्रभेदेमदनेपिचेतिविश्वः॥पावकमलकृकंपल्लवितंसजातवाङ्मयंय
त्रेति॥पल्लवनंपल्लवःसजातोत्रेतितारकादित्वादितचप्रत्ययइतिव्युत्पत्तिः॥तरराजेत्यत्ररो
रीतिरेफलोपेद्रलोपेपुर्वस्येत्यादिनादीर्घत्वंमीरःकर्बुरःकंकल्लिरशोकःनिर्वाणोनिसेजी
कृतःपलाचः॥पचेरइतिख्यातःपलावलीनुबलिशंग्राहकमह्यंबंधन॥कंदर्पेत्यादि॥एताद

मवास दी

६५

६५

शो मलयानिलो रूक्षणा वा तो व वाविति सं बंधः॥ ववौ वहति स्मलं पटोलुक्षर लाटी लाट देशास्त्री
धमिमल्लः संयत केशः मलन मा कुली करणं॥ कणीठी सुरत बंधाः कचित्तरणारण करसिकेति
पाठः तत्र रणारण कामदनः॥ कुतली कुंतल देशीया कुंतलः केशः के रली के रल देशीया पालिः प्र
देशः सं वाहनं मर्दनं॥ आंध्री आंध्र देशीया नीरंध्रः निबिडः॥ निदाघो धर्मः संहतिं समाजं॥ तत
द्रत्यादि वासवदत्ता मंचं आरु रोहे सत्वयः गुमा गुमा पित मव्यक्त शब्दं व्यचिक्कपं॥ षट्समुहं
दीधितिभिर्धवल्लिमां शुक्लत्वमित्यत्र तृतीयेति योगविभागा समासः॥ ननु षष्ठी समासस्तत्र

गम

६५

४

पुराणगुरोतिनिषेधात्तुनंदिरानंदःजामातृसुहृद्दातृदुक्तमुत्तरतंत्रे॥नंदिरानंदजामातृमित्रयो
 रपिचेष्टतइतिघोषःशब्दः॥पक्षेतिदिघोषोर्जुनरथः॥तदुक्तंमांडीवंधनुरेतस्यहनुमान
 ध्वजध्वजं॥नंदिघोषोरथाश्वस्यगतिस्तस्यनभूतलइति॥यत्रमचेस्थिताराजपुत्राइति
 संबधः॥अत्रनभूवरित्यध्याहार्यकलांकुरोमुलदेवःकर्णीसुतोमलदेवाभुलभद्रःकला
 कुरइतिहावेली॥नगरमंडनताकाचिद्वेषासातेनकामकलाकाशलेनविजितेतिवार्ता॥प
 क्षेनगरस्यमंडनमलंकरणां॥दिव्यक्षुःसुगंधितदुक्तमुत्तरतंत्रेदिव्यचक्षुःस्फुरद्गंधमहा

वास टी

६६ कृष्णः

६६

गंधं सुगंधि कामति॥ कृष्ण गरुः तयोयः परिमलः तदः त्विताः दिव्य चक्षुः सिंह कइतिव प
क्षे दिव्य चक्षुः कृष्णा द्रौपदी गुरयुधिष्ठिरः एभिः परिमलिताः संबन्धाः॥ यद्वा॥ दिव्य दचक्षुरं
तीतानागतज्ञः सहदेवः कृष्णा द्रौपदी गुरयुधिष्ठिरः एभिः परिमलिताः पतिपालिताः॥ य
द्वा दिव्य चक्षुरंधोधतराष्ट्रः कृष्णा द्रौपदी पितापांचालस्ताभ्यां परिमलिताः संबन्धंतीताः॥
दिव्य चक्षुर्द्वयं प्रोक्तं मंधोयश्च सुलोचना इत्युत्तरतंत्रा॥ दिगचक्षुः सुतनये कृष्णे धेसिंहकेपिचे
ति धरणिष्ठा विदुः परिमलं गंधे संबन्धे रक्षोपिचेति विश्वः॥ सुहरमत्यर्थं वृद्धा वृद्धिं गता

राम
६६

सुरदाशा सुरवप्रत्याशा येषां ते ॥ पक्षे सुहृद्वद्वामतियक्ताः सुरदाशाः सोहा स इति ख्यात फला
 न्तियेषु ते ॥ शोभना अवलानारी स्वबला सुसैन्यं च ॥ शकुनमस्यैक अयंतः ॥ पक्षे शकुनः पक्षीश्च
 भाशंसि निति मिते च खगे च शकुनं विदुरि विशाश्वतः पक्षिः ॥ पक्षे श्रावको ~~हृता~~ तारः अभिभावक
 ने कार्थहि धातव इति वचनात् ॥ रूपं सौंदर्यं पंश्रु ॥ रूपं स्वभावे सौंदर्यं नानके यशुशब्दयोरिति
 विश्वः ॥ अनुसारः अनुसंधानमनुसरणं च ॥ जैमिनी मतं मीमांसा ॥ तथा तेन प्रकारेण कंत्या
 कवरणात्मकेनागतानुपस्थितानुधंसित्रतः ॥ न ह्ययमानाः ॥ यद्वा ॥ तथा तेन प्रकारेण यत्

वास टी

६७

67

स्वीय मागत मागनंतत धूसिनः कार्यसि धेर दर्शनात् ॥ पक्षे तथागतो बुद्धः सर्वज्ञः सुगतो बु
द्धो धर्मराजस्तथागत इत्यमरः ॥ संच ह्रस्व मधीते क्षिवा तदधीते तद्देहस्य सां व ह्रस्व राज्याति
षकः ॥ तेषु यत्फलं लाभस्तत्र कथं काः मम पेन वा सवदत्तालाभो भवतीतमुपायं वितयेति वृ
वंति स्मेत्याश्रयः ॥ यद्वा सां व ह्रस्व राय फलं पुगादि फलं दर्शयितुं शीलं येषामिति स्वेष्टला
भस्तानां यजनैस्तथा क्रियत एव ॥ पक्षे रवंजरीटाः वर्षभाविशुभाशुभफलसूचका भव
तितदुक्तं मन्त्रेषु गोपु राज्याप्रद इत्यापि कार्त्तस्य र इषदार्त्तस्य रः ॥ यद्वा कीर्त्तैरयं कार्त्तस्य चा

राम

६७

सौम्यरश्मेति बहुलाः तत्कीर्तने मत्पथं कुर्वन्ना इत्यर्थः कीर्तशब्दोक्ता इति वार्थः ॥ यद्वा ॥ कर्तस्व ३
 रं हिरंरापंतन्मया सत्प्रकृतयः स्वर्णालिकारिणः ॥ पक्षे हिरंरापं विकाराः ॥ भास्वतो दीप्तस्य
 जलनस्य यदृशितं भेन निमीलिताः संकुताः पक्षे भास्वनादित्यः विस्वेषां रूपं सौंदर्यं वदव
 लोकनजनितालीकप्रत्ययाः ॥ पक्षे विस्वरूपो विस्वम्भरः कृत्स्नः अत्र दुर्योधनादिभिः श्रातैः
 कृत्स्नस्य बंधनमुपक्रांतमनो भागवता विश्वरूपदर्शितं तदपि तैरलीकमेव तातमिति
 पुराणं ॥ अक्षमिन्द्रियं हृदयं मनः तयो रत्नानेनानवधानेन हताक्षमा शोतिर्येषां ते तथा

वास टी

६८

६४

वासवदत्ताहठडीरशक्तानेनज्ञांतिशुन्याइत्यर्थः॥पक्षेअक्षहृदयंपाशकतत्वंतदज्ञानेन
हताक्षमाभूमिधेवांतेतथा॥आत्मनिस्वस्मिन्नुरारणबुद्ध्याहस्तिमत्यावलवंतोपिस्सु
वाहाःशोभनयोऽटकाइतिविरोधः॥अथचनिजमिराकरणाबुद्ध्यासुवाहाः॥सुखग्रा
ह्याःसुभुजावावाहोबाहुतुरंगयोरितिशास्वताइत्यविरोधः॥पाणिग्रहणंविवाहोहस्त
ग्रहणच॥असुकरंकर्षः॥अशोभनहस्तश्चसुकरमितिस्मृद्धौअव्ययीभावः॥मंचस्याधोव
स्थिताअधरीकृताःयद्वाअधरीकृताहीनेतामापादिताःस्थिराधैर्यशालिनः॥पक्षेधरापुष्पी

राम

६८

धरः पर्वतो वातदम्भा बोधा रातकुन्ताः ॥ अपि स्थिराः अजंगमाः ॥ दबृहती महती या कथा तदनुवं
 धिनः तत्कारिणः गुणाद्याः सर्वगुणसंपूर्णाः ॥ पक्षे बृहत्कथा बडा ह कथा गुणां द्या नामक विः त
 दुक्तमुत्तरतं त्रेभुतभाषा रुविबुषो गुणाद्यश्चापि कीर्तित इति तेन । किल भागवते ॥ भूनीपते
 मुखकमलादुपश्रुत्य बृहत्कथानि बद्धेति वार्तातिर्यगगतयः कुटिलगामिनः सुगंधवाहाः शो
 भनगंधधारिणः ॥ पक्षे शोभनगंधवाहो वायुः ॥ स चतिर्यगतिः वायोस्तिर्यगमनमिति वैशो
 षिकभाष्यं ॥ यद्वातिर्यकुतिर्यगोति हरिणस्तेन गतिर्येषां तेन तथा ॥ द्रोणः काकाः तस्मिन् प्र

वा

वासरी

६९९

६९

त्याशादधिर्शिनाः अस्माभिः शुभसूचकः काकधनिरश्रावीत्यावेदयंत इत्यर्थः ॥ पक्षे द्रोणो
श्च त्यामपितातत्रया आशातत्कथकाः द्रोणो नममस्येत्येजेत व्यभवश्यमेवेति वदंत इत्यर्थः
द्रोणकाकेस्तु काकोल इत्यमरः ॥ द्रोणः काकांत राचाय इत्यमरः ॥ सुरः सुभट आदित्यश्च
भासः शोभा दीप्तयश्च ॥ सूर्यवाचकः सुरशब्दस्तालव्यादिर्दत्तादिश्च ॥ तदुक्तमतसिंहोष्ममे
देतालव्यादिः ॥ सुभटेश्वरः सूर्ये च दंत्योपि ॥ तथा शूरं च्वाग्रहदूषितं ॥ तथा तस्य द्युतारं भगवत्पु
रमंडलमदिमानमकरोदिति चंद्रप्रयोगः तालव्यादितायां मेतानि प्रमाणा निदंत्यादिता

राम

६९

यांतु सौरभा सौरभा स्य दभितिय मकित मेकं अन्य च असु धागा द्विभ्यः क्वित्यौणादिकः पु
 उधातोः कृत् सत्ययो साविति साधुता प्रकारः ॥ सुभटवाचक सुशुरशवृस्तालव्यादिरेव ॥ त
 स्पदं त्यादित्वे प्रमाणभावादित्यवधेयं ॥ कर्णी रथात् प्रवहणात् तूक्नीहारयादिति पाठः ॥ तत्र
 कर्णवंशात् मंचात् कर्णवंशो भवेत्तमंच इति हारावली ॥ पाठस्त्वयं ह्यः पूर्वसंचारो हणस्यो
 क्त्वा तूक्नीडारया रोहणस्यो नुरक्तत्वादिति ॥ अथेति ॥ तस्या मेवरात्रौ स्वप्ने युवानसाद
 दर्शेति संबंधः ॥ वाली वानरराजः ॥ अंगदं कं कर्णां वालिपुत्रश्च ॥ कुङ्कुमुखः कोकिलः पर

चः

वास. टी.

७०

70

पुष्टः कुङ्कुमुख इति विधाय वासीहारीहारयुक्तो मनोहरश्च कंठो ग्रीवास्वरश्च स्वरे कंठः प्रकी-
र्तित इति रहस्यकोशः॥ कनकमृगामाशीचमूर्त्यंतरं॥ रामोदाशरथिः॥ रामास्त्रीजयंत इन्द्रपुत्रः॥
वृद्धश्च वा इन्द्रः वृद्धानां श्रवः कर्मश्चाकंपुरषे स हंषं सानंदनकुर्वन्मपितु सर्वमेव॥ पक्षे
कंसोऽसुरभेदः करकोहस्यः॥ वर्षीपलश्च शोषाद्विभाषेतिकपुवर्षीपलसुकरकेत्यमरः॥
सुरभिः वसंतः॥ आदिवीजमादिकारणां स्य द्वीगहं अन्त्यो न्यस्य धियात्ते वसत इत्यर्थः॥ वि-
लोभनाय हितप्राक्क्रीडाच्छ्रुतिष्ठः॥ यद्वा विलोभयतीत्यर्थे बाहुल्यकत्वात्कर्तव्यनीयत्वात्

राम

७०

विलोभनाकृतिमिति पाठेन द्यादित्यस्युः॥ विलोभना कृतिर्यस्येति विग्रहः॥ इदानीं कामा
 वस्थां सूचयति॥ अनंतरमिति॥ वासवदत्ता सरवी ७ जनेन समं मुमुर्षेति संबंधः॥ का
 मवस्था च दशविधा भवति॥ यदा ह भवति॥ प्रथमे तु भिलाषः॥ स्याद्वितीये चिंतनं भवेत्तु
 तीनुस्मृतिः प्रोक्ता चतुर्थे गुणकीर्तनं॥ उद्देगः पंचमे प्रोक्तो विलापः षष्ठ उच्यते॥ उत्मादः स
 षमे प्रोक्तो भवेद्वाधिस्तथाष्टमे॥ तव मे जडता प्रोक्ता दशमे मरणां भवेत्॥ अन्योप्याह॥ च
 क्षुः प्रीतिर्मनः संगः संकल्यो सति रेव च निद्राश्चेदथ तनुता विषयेभ्यो निवर्तनं लज्जाघाता

वास टी

७१

११

शुद्धात्मा दोमुष्की मरणा मेव चेति एताश्च व्यतिक्रमणा दुःस्थं ते यदा ह स एव ॥ प्रवृत्त्या पितिव
र्तते वस्थाः काममस्य सुचिकाः ॥ अत एव वियोगेऽपि कामिना चिरजीवितेति ॥ तत्र चतुर्थी म
वस्था गुणा कीर्तनेनाह अहो प्रजापते रित्यादिगुणकीर्तनमिति मन्येऽत्येष्टे ॥ तैपुण्यस्य कृ
तिकौशल च स्या ॥ कमलभुवा ब्रह्मणा ॥ समवायी संबंधः ॥ वैष संदुरवं ॥ नलोपाख्याने प्रसि
द्धमेव ॥ इदं दूमती भोजराजसुता ॥ महिषी महादेवी महिषस्त्री च अजो राजभेदः ॥ अगमश्च ॥ च
मेभिलषितवती ॥ दुर्वसि सः ॥ शापं शाकुंतलानुबभूवेति पुराणकचित् ॥ तन्न ॥ कालिदासप्र

राम
७१

णीतमेप्रानेतकविनाप्रणीतमिवियतःसकुंतलाशापकथायाःपुराणेषुचादर्शनात्तूरंभाकदस्ती॥क
 दस्तीवारंणवुषारंभेत्यमरः॥अचीकमत॥आकांक्षितवती॥धुमोर्णायममहादेवीवुमोर्णिया॥
 धर्मराजोवृत्तइतिपुराणंगंधर्वसहस्रेष्वितिषष्ठीवातादरेइतिचकारात्॥सप्तमीआचकांक्षतआम
 कांक्षितवती॥विरहमुमुरेत्यादिनामन्यमानेत्यंतेनानुस्मृति॥तृतीयामवस्थामाहयदाहंविषयग्र
 हणतिवारिततिशेषेन्द्रियविशेषनिःपला॥तदनुस्मृतिमात्रस्थितिरत्रचसाकामिनीभवतियथागम
 तसशतंपायंपायंसवीवचनश्रुति॥नरवलुकुरुतेसेवाकालेगुरोरपिसंभमंसकलविषयव्यावृ

वास. टी.

७२

७२

तात्माद्यनश्चित्तोऽमास्मरति सततचैकं कोतं स्मरं ज्वरपायिनी ॥ अथवा विरहेत्यादिना श्रु-
न्य करणग्रामेत्यंते ॥ नाष्टमावस्था व्याधिरक्तः ॥ परेण त्वनुस्मृतिः ॥ यदुक्तं मनः समो ह सर्वगिंदा
हृदयादिभिस्तथा ॥ शेरसावेदनाभिश्च व्याधो भवति संभव इति ॥ सुर्मुखेऽग्निः अग्निचूर्णी सुषाग्नि-
वी सुर्मुखस्तुषवह्नौ स्याद्रविवाजतिमम्रथ इति विस्वः ॥ कालः प्रलयस्तत्राग्निरूपो दाहकात्वाधो-
रद्रस्तस्याग्निस्तृतीयनेत्रस्य तेन ग्रस्तेव ॥ करणग्राम इन्द्रियपाठवं इन्द्रियसमुहो वा तथा चाव्या-
डिः ग्रामः संवसथे ज्ञेयो वृंदे शब्दादिपूर्वकः ॥ तथा यं करणं दंते पाठवे चापि दृश्यत इति ॥ उकीर्णी

राम

७२

मुखाटितं॥प्रत्युसंखचितं॥कीलितं दृढीकृत्य निहितं निगमितं बद्धवलितं वर्तुलीकृतं परीतं वेष्टि
 तं अंतरात्मानमधिष्ठितं अंतरात्मनि स्थितं अधिशीडस्थस्थं॥कमलाधारै द्वितीया॥पल्लवं मांसं
 संविभक्तमिस्त्रितं॥उन्मत्तवेत्यादिना प्लुतजीवेत्यनेन जडता तव भीमेव स्थामाह गृहः॥तरंगआ
 धिक्रवं॥परिगता प्रविष्टा रागा नुरागा एव रज्जुस्तनुः तैरपरिंता व्याकुलीकृता कीलिता कलिता भाव
 नाचिंतनं॥खल्लिता दृढं निखाता॥प्रियसखीत्यादिना बाष्पविंदुनित्यं तेन पुनरष्टम्यावस्था सुचि
 ता॥वितरदेहि मुग्धे व्या मुग्धे मनो हरे वासरमे दक्षिणे उदारे वा संवृणु बंधये॥तरलोचंचले तरला

वारि

वास. टी.

७३

73

शये वा वा मे मनो हरेत्वा सं रं भेदं हि ग्रह शीले वा बीजयेति विपुर्वीरिजगतीक्षेपणयारित्यस्य प्र
योगः॥ भाविनि अभिप्रायने स्य गय आ वृणु बाष्प बिंदु निति बहु वचनेन पीडादिरुदित मुक्तं त
था च भरतः॥ बाष्पो ना माश्रुणः पुर्वमसौ संजायते त्रिधा तिमित्र त्रय संधादानं देव्याति संभव
आनंदे विलुटन भवतीर्ष्यायां सतरंगिता या सः॥ आर्त्तवज स्रविकल बद्ध बद्ध बिंदु संदर्भ इति
एहि निद्रे इति दृष्ट्वा व पुन सत्र त दर्शन संभव इति पश्चावस्था विलापः॥ तत्र इहा स्थित इहा सी
न इह चोपगतो मया॥ इति तैस्त्रैर्विलपितैर्विलापं तु प्रयोजयेदिति॥ धिगिंद्रियैरित्यनेनैद्रियकुत्सा

राम
७३

तेषां स्वविषयग्रंथा संभवात्॥ अत्र धिगुतानीन्द्रियाणि धिगिन्द्रियाणि तत्र सूतीया अन्यथा धिग्योगे
 द्वितीया स्यात्॥ यद्वा उभयसर्वतः सोः कार्ये धिगुपर्यादिषु त्रिषु द्वितीयां मेडितां तेषु ततो न्यत्रापि दृ
 श्यते इत्यत्रापि शब्दः व्यभिचारार्थं तेन धिग्योगे द्वितीया विधेरनित्यमिति॥ यद्वा॥ कर्तव्यमित्यध्या
 हारात् तृतीया॥ धिगित्यादिना चोद्देशं पञ्चमी भवस्थामाह॥ भाववतिकामकलाभिसेआभिप्राये
 क्षेवा॥ अपगता इति वर्तमाने क्तः॥ मुमुर्क्षेत्यनेन तवमी भवस्था जडतामाह॥ अनंतरमिति॥ एतेषु स्या
 तेषु एतादृशी व्यतिष्ठतेति संबंधः॥ क्षणमतिशिशिरेत्यादिना विरहाग्निदह्यमाना मित्यनेन पञ्चमी
 त

वास टी

७४

१५

मवस्था मुद्गेगं पुनराह॥ घनसारः॥ कर्पूरश्चंदनं वालिम्रगा नदी परिवारितं॥ पूर्णस्रस्तरं शय्या क
लापवती व्रमित्यत्वयः॥ अत्राप्युक्तिरलंकारः विप्राणां रूपः शालिनामिति शेषः॥ कृशतातपसि
न इति वचनात्॥ प्रचलदित्यादिना परिष्कृता नीपर्येतेन चतुर्थी मवस्थां गुणकीर्तनरूपां पुनरा
ह॥ स्फुरितं संबन्धं श्रुतिवेदः॥ कर्णश्च प्रणयि प्रश्रपवत्॥ आभोग उपचयः॥ लक्ष्मीरित्यत्र सेति
विशेषः एव मन्त्रा विभक्तिविपरिणा मेतत्तच्छब्दाध्याहारः॥ द्विजाः दंताः अदृष्टचरं पूर्वमदृ
ष्टं॥ अतिशयामना॥ मतिशयेन जयत्॥ जनपदेव शः कृतभाजि सुकृत युवानि॥ परिभावयंती चिं
सु

राम
७४

नयंती॥दिक्षु इत्यादिना तृतीया वस्थानुस्थिति रक्ताव्यतिष्ठते तत्र समवच्च विभ्यः स्थ इति तत्र विलोक्य
 तीति अतनुभूतमपि संकल्पेनावलोक्यते॥ कामक्रोधभयोन्मादचौरसर्पाद्युपद्रवाः॥ अक्षतान्य
 पिपश्यंति पुरतो वस्थितानि चेति॥ अथ तास्या इत्यनेन निसृष्टार्थात् साहती कथितारसवेदिनेति॥ क
 श्चित्पत्रहारिणीयंदुतीत्याहतलक्षणंतु तत्र वा॥ कामिन्याः कामितश्चापि संदेशार्थीतु पत्रिकां॥ प्रापय
 त्यचिरेणौतामाहुः॥ पत्रस्य हरिकामिति॥ संदेशस्त्वात्प्रत्यक्षदभावेत्यनेनाग्रे स्फुटीभविष्यति॥ उपा
 नयतृददौ सकंदर्पकेतुः॥ आर्यमाह॥ प्रत्यक्षेति दृष्टोभावो न कुत विशेषो यथा नायकस्येति

वास. टी.

७५

75

हियतः प्रत्यक्षमपि प्रियस्य भावदृष्टामय्यनु रक्त इति बुद्धिरप्यद्यते किं पुनः स्वप्नभावमा कलयाम
तस्वप्नमेदृष्टाभावोपि दुती प्रेषणेन प्रतिपद्यते इति स्फुटाः द्रढपतिदृष्टीकरोति॥ अत्रास्थिरहृदयात्
मेवेहितुः॥ एतेनान्यन्यनापिका स्वभावमुक्ता तमालिकातिवेद्यमान स्वप्रांतरोद्भुतविरहातिशयं
प्रतिपादयंती स्यानु रागस्थैर्यमेव प्रकाशयती॥ अथेत्यादिना॥ अत्रांतरेस्मिन्नुवसरे मरीचिमालीर
विः मध्यमं लोकं मर्त्यं पृथिव्या अस्माचलप्रांते पतितत्वात्॥ अथ भगवान्मम ह्येत्यन्वयः॥ वासर
रपोयः ताम्रचूडः कुक्कुटः॥ चक्रवाकस्य चक्रं समुहः तत्र संक्रमित संताप आदित्य रजन्याविरह

राम

७५

संताप पातितलाञ्छनवाकातामादित्यस्यास्तसमयेमाद्यादुत्प्रेक्ष्यतेकुंभीहस्ती॥द्विपापिसूर्यश्च
तिकुंभीसामाजाइतिहारावली॥धुर्जटिःशिवः॥वधेबंधनेबधुरूपकारकः॥तत्कारित्वातास्य
द्वाबधातीतिबंधुरितिक्रियाशब्दःबंधस्यबंधुःवधुबधातीत्यर्थः॥बंधुरित्यत्रउणादिकउप्रत्य
यःभोगःशरीरंजालंकःकर्णभूषणं॥तस्यपाशंकावितर्कःतस्यसनाभिःसोदरस्तुल्यइतिया
वत॥मंडलंविंबंयस्यसतथा॥संधि॥अत्रपक्षेदंत्यःसकारःकुचित्तालंकशंकोशांतालंकतु
ल्यंताभिर्मंडलंयस्यसतथा॥संधिनीवृषभाक्रांतागौगुर्विणीतियावत॥तदुक्तंशास्वते॥संधि

न्यकालदुग्धादौर्वृष्णाक्रांता च संधिनीति॥ पावकपटोलक्त कपटः॥ गुर्विण्णगोर्मस्तकेलक्षकप
टो दीयत इति लोक व्यवहारः दिनकरकरश्चिन्नेति सूर्यस्तमेव दिवसविनाशा देवं॥ क्रमेणोति॥
संध्या समदस्यतेति संबंधः॥ पुर्वरजसिलुडितं पश्चादुत्थितं कुलार्थिगृहाकाक्षियरस्य रक्त
लहेतव्याकुलं यत्॥ कलर्विककुले चटकसंधः॥ कलर्विकः स्मृतो ग्रामचटकेऽपि कुलिंगकेऽ
तिविस्वः॥ कलर्विकश्चित्रपृष्ठो गृहतीडो वृषायण इति रावली च॥ गरुडा इति लोके प्रसिद्धः॥ शि
खरमग्रं सर्वत्र सति सप्तमीव सति वीस स्थितं॥ धांसः काकः वासागशवा सगृहं उद्धारः प्र

हा

काशः अचि तं छन्नं ॥ दूर्वाचिततटीदुविचौरतिप्रसिद्धा ॥ आलोकिकावदनध्वनिविशेषः ॥ बा
 लानां निद्रार्थं क्रियते ह्रस्वलो लल इति प्रसिद्धा ॥ तदुक्तं आलोकिकाकुलकुलिकाठललिमुखधं
 द्विकेति ॥ जरतीवृद्धाशिशिषमाणेशयितुमिच्छे कंदर्पमुद्राप्रसाधनं ॥ क्षुद्रावैस्याक्षुद्रावैर्यान
 यीकंठकारिकासरधासुचेतिविश्वः ॥ शिष्टे वेदप्राभाषाभ्युगंताजनः सचात्रयोग्यतयाशुद्राति
 रिक्ते एवविवक्षितः ॥ भक्षितस्य पुनरुकीर्यचर्वणां रौमंथः ॥ पारइतिप्रसिद्धः कुरबकुडुवकोह
 रिणासमुहः ॥ श्रदिष्टं मृदुतरं गोष्ठीर्नपुर्वगोष्ठं गोष्ठात्तारवन्तुतपूर्वइतिस्वइगोष्ठं गोष्ठात्तकं

वास टी

७७

77

ततु गोष्ठीनंभूतपूर्वकमित्यमरः॥ पृष्ठवत्पृष्ठमूर्धभागः॥ द्रोणाकाकः॥ कलिलो व्यासः॥ कुलयोनी
डं॥ कापेयं वातरकर्मकापिनात्यार्टकमत्रकपिकर्मचपन्नुचादिनिगर्जितनिषतिनिर्गतुमिच्छति
कोटरुवाडं इति प्रसिद्धः॥ कुटीरं गृहं कुटुंबी गृहस्थः कौशिकपेचकः॥ करशाखात्मंगुल्यः॥ मु
खरितधनुषीति॥ समासांतविधेरनित्यत्वात् समाधेयं शोमुखी मुखिबुद्धिचौरे॥ आकल्पाने
पथं॥ शंभलीकुटनी॥ तस्याभाषितं॥ अथ भोरत प्रायः॥ कांत इति रूपंतद्राजितत्करणाशील
यां॥ शंभलीकुटिनी समेत्यमरः॥ भुजिष्याप्रेष्याति योज्य किंकरप्रेष्यभुजिष्यापरिचारका

राम
७७

बहिर्तो

इति॥ इह तु ततस्माधर्म्याद्राजादिदासीद्रष्टव्या॥ यद्वाभुजिष्यास्वतत्रास्त्री॥ भुजिष्यास्वतत्रैषामात्रेस्या
तु स्वतंत्राया मपि स्मृतेति धरणाः॥ परगृहवासिनी स्वतंत्रा शिल्पादिकौशलशालिनी सैरंध्रीत्युच्ये
ते॥ तथा सैरंध्री परवेश्मस्था स्ववशा शिल्पकारिकेत्यमरः॥ जल्पाकंवा चालंजनीवधुः॥ जनीसी
मंतिनीवधोरसतौ च जनिर्मतेति विश्वः॥ कथं कत्वरयैव चत्वरत्वरानिः कुटो गृहारा मः॥ गृहरामा
स्तुतिः कुटा इत्यमरः॥ निकुटसुगृहोद्याने केदारपटपोरपीति विश्वः॥ बहिर्गो मयुरः॥ फलबहीभ्या
मिन्वच्॥ मयुरो बहिर्त्यमरः॥ अच्यवस्थानिर्णयः॥ संकोचेन समुद्रगतः॥ उदंचत उहितः॥ कुशेशयं

कमलअल्पाकुटीकुटीरंस्यादित्यमरः॥ सर्वत्रचात्रस्वभावारव्यानमलंकारः॥ यथातातावस्थंपदा
 र्थीतांरूपंसाक्षाद्विवृण्वतीस्वभावोक्तिश्चजातिश्चेत्यालकृतिर्मनेति॥ अथेतिसंध्यासमदृश्यतेतिसं
 बंधः॥ सर्वपट्टमयैःसर्वपट्टसुत्रविकारैः॥ मणिमुक्तादिःतेष्वांकुदिमालिःक्षोदपरंपरापदसुत्रंचयो
 ग्यतयारक्तमभिप्रेतं॥ क्वचिह्यसपदमयीवसनकुटिमालिरिवोतिपाठः॥ तत्रवसनकुटिमंपोताष्ठा
 दत॥ तथाचहारावलीपोताष्ठादतमाहुस्तमरकतमथवस्त्रकुटीनंकवयः॥ तत्रविमुक्तंवासीतिश्च
 वणिचेसप्तपट्टमयैःसप्तखंडपट्टविकारैःकमलनीपदमेवअस्त्रिनीकमलित्यादिपद्मेपद्माक

रपिचेतिधरणिःकांचनसेतुरिवेतुस्रेक्षातरूपमाअतएवात्रलिंगभेदोतदोषः॥पीतांबरोहरिः
 पीतमंबरमाकाशंचभिक्षुकीकापालिका॥तारातक्षत्रंबुद्धदेवताच॥रागेनुरागोलौहिसंचरक्ता
 वरंलौहितवस्त्रंलौहिताकाशंच॥क्षणेनवतिमिरमजंभतेत्यंत्ययः॥अजंभतेप्रकाशितं॥क्षणादा
 रात्रिरामोलौहित्यं॥पक्षेक्षणाउत्सवस्तदर्थमतिरायांगश्च॥संध्यातुल्यासुसंध्याशिष्यासु॥संध्या
 रागंतिरीक्ष्यवेश्याअपितादृशमेवांगरागंविदधतीतितच्छिष्यात्वंतासामतिकेचित्॥तुलाचंशि
 भेदः॥आधारोयेषांते॥तुलाधारंश्रंद्रादयोग्रहास्तेषांकश्चिदस्तमितःकश्चिच्चानुदितइतितच्छू

वास टी

७९

७९

त

न्यायोः॥यद्वातुलाधारस्तुलाशशिः॥तच्छून्यतातुसंध्यायांगमनेप्रायिकतयेतितुलाधारस्तुलाशशौभ
वेदाणिजकेपिचेतिविस्वः॥पक्षे॥तुलाधारोद्वादादौवस्तुपरिमाणकाशीपुरषसेनशून्यायापाण्यवी
थांविक्केतव्यस्यानेराजदानापहरणाभियातेतःपलायतइतिभावःघनंतिविडंघटमाताःमिलिताः
पुटकिनीपक्षिनी॥नालीकिनीपुटकिनीविस्वतामिश्रपक्षिनीत्युत्पलिनी॥अमराणामतिरयाम्बु
नांधकारप्रतिहस्तकताप्रतिहस्तकःपडिहयःइतिख्यातःकुररीपक्षिविशेषस्त्रीहापुरितिख्यातान
क्षत्रंताएरकाकंठकांडःकंठसंभः॥कालिमसतानिकृष्टतुल्यं॥तारकोदैत्यमेदोनक्षत्रंचतारकाउलु

राम

७९

कः पेचको योधमेदश्च उलूकः कुरु मेदेपि पेचके जं मेदिनीति विश्वः ॥ धृष्टद्युम्नो द्रौपदी भर्त्ता ॥ द्रोणो
 श्वेच्छामपिताकाकश्च ॥ कौशिकः पेचक इन्द्रश्च ॥ कौशिकः पेचकेशाक्रे विश्वामित्रे च नन्दन इति विश्वः ॥ कृ
 ण्वर्त्माग्निः काष्ठादिक काष्ठदारुच ॥ अपहारः प्रच्छाद नंदाहश्च अत्रलिगव्यत्ययेनात्वयः ॥ यद्वा कृष्ण
 वर्त्मा पापस्य पंथाः नदपि अखिलस्य समस्तस्य जनस्य काष्ठा उत्कर्षास्तदपहारक मयनायक मि
 त्यवधेय ॥ सगर्भं ससत्तमधिक मितियावत ॥ कर्करः शिलामयः उन्नतभूभागः तमोज्योतिरिङ्गण
 तथा च व्याडिः ध्वां तोत्सेषश्च स्वद्योतस्तमो मणिर्ज्योतिरिङ्गण इति ॥ मासलितपष्टमे च कितं कृष्टीकृ

वास टी

८९

४०

तं॥पेचकीहसी॥पेचकोगजलांगुलमुलपर्यंतेषुकयोरितिविश्वः॥सोस्वास्तीतिपेचकीविंधवा
सीचहसीमहामदपद्मीपेचकीपुष्करीकरीति॥भोगभोगःकामिकायः॥यद्वाभोगिभोगःसर्प
कायः॥प्रावारैरांवस्त्रं पांसुला असती॥असत्याःवस्त्रनीलमेवभवतिअभिसारेनीलवस्त्रस्यैव
भरतेनगृह्णात॥अतएवतस्मिन्नकरोगीतयोविदेशीलयेनीलनिचोलमित्युक्तंमित्रतामालिन्ये
नमित्रताचसमयोरैभवति॥तदुक्तं॥संगतिश्चविवादश्चविवाहश्चनराधिप॥समैरेवहिकर्त
व्यंनोतमेनधिमेनिपीति॥अपत्यातारजन्यास्तत्कारित्वातूबौद्धसिद्धांतयिवेतियद्यपिसमैसि

राम

८०

द्वांतावितिपुल्लिङ्गएवसिद्धांतराष्ट्रसद्यापिलिङ्गमशिष्टंलोकाश्रयत्वादितित्यायात्॥नपुंसकापि।
 क्वचित्तुबौद्धदर्शनामिवेतिपाठःबौद्धाहिसर्वसून्यतावादिनाक्षानमयंजगदितिमन्यमानाः॥प्रत्यक्षप
 रिकलितमपिपदार्थजातमन्यथयंतिवदंतिचसर्पाचंद्रमसौद्योमताराचक्रंवसुंधरा॥सरितःसा
 गराःशैलाश्चित्तस्यैताविभूतयइति॥अंधकारपक्षेप्रत्यक्षं चाक्षुषमती॥तर्जनेतर्जिरतमोस्तीत्यन्व
 यः॥अस्तीत्यध्याहार्यंजर्जरतयापूर्वस्मात्भेदः॥स्फुरितं दीर्घीकृतं॥अवटो गर्तः॥सरावतघेवृक्ष
 तू॥अवटःस्मात्॥खले गर्तकुपेकुहकजीविनीतिविश्वः॥सोढोपसावष्टंभा॥अतिशयेनस्फुरापोट

कास टी

८९

४)

वंपदुत्वं॥तेनोत्कटमुग्रःप्रेकटःप्रवक्तोविंशंकटोमहानूयःकुटस्त्रिविटपःतत्रोत्कटंपथास्यादेवंवि
नटितानर्तितावितिर्गतावायाःपटपदावल्यःतासुसाटोपंघद्याजेतात्मन॥प्रारंभंदर्शयनीत्यर्थःघो
रोभयातकःद्यस्मरोभक्षणीशीलःघसृजेदनेसुथस्यदःकरनितिक्करतूक्विद्धोरदितिपाठः॥तत्र
पुशब्देधातुः॥शतृप्रत्ययः॥यद्वाघोरइताचरतिआचारेसर्वप्रातिपदिकेभ्यःकरितिक्विप्॥ततः
क्विप्ताद्धातुत्वंनजह।तीतिवचनाद्धातुसंज्ञायांसत्यांशतृप्रत्ययः॥जर्जरतातुनिशाकरभसमय
संज्ञातभीतेरेचेति॥द्रष्टव्यंतमीरात्रिःक्षणेनतारकाव्यराजतेतिसंबंधः॥तांउवन्तुत्यं॥आजुंडं।वरः॥

राम

८९

आभोगअतिदवीयोतिमहत्॥गणपतोविचारयतः॥कटिनीस्वटिकाअजिनेवर्मणिआकाशेइतिरूप
 कंगुटिकास्रंगुरिआइतिख्यात॥आतर्पणमपियनइतिप्रसिद्धं॥चंद्रएनचिताचक्रंचक्राकाशचिता
 वात्यावर्वडरइतिख्यताकीकसंअस्थि॥धुमंलातीतिधुमलः॥धुमवाशकचिजैमिरोद्धमेतिपाठः॥
 तत्रतिमिरस्येदं॥तैमिरंतैमिरश्चासाबुद्धमश्नेतिसमासः॥सरवधुमस्तलातीतिकः॥पश्चात्कथ
 दृशब्देनसहकर्मधारयः॥कथहोलोहभांड॥कटाहोघृततैलादिभर्जनेमहिषीशिशवितिविषः॥
 अनुकारातुल्याश्चित्रितंश्चेतकुष्ठयोगिचित्रितंमितिपाठेसंजावचित्रमिवस्यर्थः॥उक्तासउक्तासन

वास. ८.

८२

४२

संश्लेषमालिङ्गनं॥ वक्रमुखं॥ पक्षे दीर्घश्वासोऽपि कायामहापरिच्छेदः॥ तदुक्तमुत्तरतंत्रे॥ आख्या-
यिकायाः परिच्छेदे आख्यासोऽश्वासकावपीति संश्लेषः संम्यक्काव्यालंकारविशेषः॥ तदाह दंडीस्त्रि-
ष्टमस्युष्टशैतिल्यमिति वक्तुं दोविशेषः॥ तल्लक्षणां तु वृत्तरत्नाकरे॥ वक्रत्वाद्यान्नसौ स्यातामल्ल-
येऽनुष्टुभिरव्यातां॥ यदा समातपदभिधेयत्वेन वक्रशब्देन मुखारव्यः काव्यसाधिरुच्यते॥ तदुक्तं। सु-
खमारंभोगर्भैरिचनानिबर्हणमिष्टसिद्धश्च॥ इति काव्यं अशत्रयमंगोपांगत्वं तं भवतीति॥ अस्मि-
न्मतेन खेदं जगाम॥ कालपाशेन रात्रिरूपसमयपाशेन श्यामपाशेन वा॥ विजघटे विघटितं॥ चक्र-

राम

८२

वाक्योलीहितत्वात्॥ हृदयपाटनेन साम्यं पपाट॥ अटपटगतौ जगामेत्यर्थः॥ कुमुदिन्याः पार्श्वसं
 चरंती भ्रमरमालाहिमकरदयितस्य संबन्धिनी हृती वलक्षितेति षौजना॥ संचरंतीत्यत्र तृतीया यो
 गाभावात् नतडं॥ ककुभेदिशव्यरुदं निति बाष्पविंदुनां ताराकारतया त्राप्यात्तरोदने विवक्षितमु
 र्मुंरंतुकरीषाग्निरित्यमरपाठान्मुंरशब्दानपुंसकोपि॥ श्रुतिवचनवेदरूपवाक्य॥ दिक्काष्ठा॥
 अंबरमाकाशं॥ पक्षेदिगं गंवरस्पशंकरस्याहं तो वा दर्शनं स्थितिः॥ वेदेहिक्वचिदीश्वरतिराक
 रणं क्षपणकपक्षयश्च॥ सुय एव॥ राजपदोरउटीति प्रसिद्धः॥ शार्वरगाढांधकारः॥ शार्वरत्वं धत

वास. टी.

८३

४३

मसे शार्वरो या तु कन्यवदिति विश्वः॥ यद्वा शार्वर शर्वरी भवं॥ तदिह नारका दीत्युपवर्ण्य पुनरंध
कारं वर्णयता शर्वर्या अतिगहनत्वं सुचितं॥ व्यजं भतेति प्रकाशमासादयदित्यर्थः॥ क्षणेन चर
जनी पतिरभ्युदयमाससादेत्यंत्ययः॥ कंदु को गंडुकः॥ लवं गेति पाठे लवं गोन वमंदारः॥ मंदा
रः पारिजातक इत्यमरः॥ बालत्वेन मंदारस्तव कस्यातिलोहितत्वधनिः॥ दिव्येति दिव्यवधूं
या प्रसादयति सत्यर्थः॥ कार्त्तयस्वरं हिरण्यतुराणां वाराणां धारः॥ तस्करः॥ समानः पिंडु सांद्रेव
ले काले तूलेपि परि कीर्तितमिति विश्वः॥ पूर्णपात्रं वस्तु पूर्णपात्रे वद्दीयको चति विश्वः॥ स्तना

राम
८३

क भोगस्तनभर इति रत्न कोशः॥ आरवंडला शाप्राची॥ इह चंद्रवर्णति प्रस्तावे पत्रेव शब्देन श्रूयते तत्रा
प्यंतभूतः स बोद्धव्यः॥ क्वचित्पुरपमेवालंकारो द्रष्टव्यः पाटितः अटपटागता विस्यस्य प्रयो गंगमि
त इत्यर्थः॥ लीट आस्वादितः॥ क्षरादां करोतीति किं पि क्षरादा कुञ्चंद्रः॥ तस्य अनंतरं ग्रहपतिरज्ञ
गा मेति संबंधः॥ ग्रहपतिश्चंद्र उर्ध्वं ययौ॥ व्रजांगना गोपिस्वस्विकः पिंडः॥ पिष्टकस्य विकारे पि
स्त्वस्ति कोरत कीलके इति विश्वः॥ छायादीष्टा मुद्रितो किंतः॥ दंतस्य हस्तिदंतघटितमुष्टेः पा
लिप्रदेशः चैत्यं देशरीति स्यात्तं चैत्यमायतने बुद्धगृहे चोद्देश्यपादय इति विश्वः॥ अंधकारिः॥

वास. टी.

८४

४५

शिवः॥संकल्पजन्मा कामःकालएवोरगःकृत्तोरगोवा॥कंबुनीक्लयेशंखेइत्यमरः॥पारदोर
सःकलंकोडुर्वीप्रवालस्थातीयः॥भग्नसंतत्वेनगोमुंडस्यवर्त्तलत्वंधृत्यते॥गोधुःमःब्रीहि
विशेषःतच्छालितस्तथुक्तस्यक्षेत्रेसीमानिरीयार्थरक्षार्थवागोमुंडमासेप्यतइतिसमाचारः
मलयजंश्रीचंदतंस्त्रस्तंसवलितंपुंडरीकंश्वेतपद्मंसैकतंसिक्तामयंबीज्यतेनेनेतिबीजतं॥
व्यजनमेव॥अत्रांतरइति॥अत्रांतरंगंदानंदकंदेचंद्रोदयावसरेअभिसारिकाणांसार्धतप्रेषि
तानांहृतीनांप्रवादाःप्रकृष्टवैदग्ध्यादिप्रधानावाचोबभूवुरित्यत्वयः॥प्रियतमावृप्रतिवल्लभा

ग. म.
८४

नृलक्ष्मीकृत्यकीदृशाः द्व्यर्थाः॥उपालंभावर्जितरूपार्थद्वयोपेताः॥सप्रपंचाःप्रतारणात्विताःवि
 कारभंगुराःविकारैर्तीरीणाविपर्यासैर्मन्मथजन्तैरन्त्याभावैःकाकुभिश्चभंगुराःवक्रभंगीप्र
 धाताःवृक्ताक्तयइतियावत्॥अभिसारिकेति॥अमरेतु।कांतार्थीनीतुयायातिसंकेतंसाभिर्सरि
 केति॥तत्रकंदर्पदर्पसमर्पकरजनिकरजनिकरकरोदयसंजाताभिसाररणरणकयाकयाचि
 न्नरयकयाप्रेषिताकाचिदुतीनपिकांतारतुरक्तकंचिन्नायकमवलोक्यतमुपलभते॥अव
 स्त्रीकृतमित्यादिहेतायककयाचिदुष्टयाचिदुष्टयाधनमात्रार्थिन्याअवस्त्रीकृतंवासाहीनता

वास टी

८५

४५

मायादित मात्मानं त्वं तत्त्वतः संम्यक् नृणां कल यसि ॥ न जानासि न ग्नासि त्वं सांप्रतमिति भावः ॥ पुनर
हयतस्त्वमिदानीं न ग्नात एव नो पुरुषस्त्वं स्त्रीकृतं नारिचरितं तत्त्वतः स्वरूपेण कल यसि ज्ञा ना
सि अतः आत्मानि ज प्राणान् अव रक्षय या त्वं न ग्नीकृतं स या पाणा अपि ते गृहीतव्या इति भा
वः ॥ यद्वा कर्मणो न तथा स्त्रीत्व मायादित नात्मानं तत्त्वतः परमार्थतो न जानासि ॥ अतस्त्वं अ
वरक्षय या व स्त्रीत्वं कृतं तथा अपरमपि विनाशादिकं ते कर्तव्यमतस्तत्र प्रतीकारं चिंतये
ति भाव इत्युपलंभः ॥ अथा वर्जितं स्त्रिमहत्तरे कृतं स्त्रीकृतं अर्थात्प्रेम अवपातय ॥ यतस्त्वं

राम
८५

ना पुरुषं आत्मानं त्वत्वं त्वतो याथायथी तु ॥ कलयसि ॥ ज्ञातासि ॥ इयमवला त्वं बलवानत इमां
 निजावष्टंभेनाभिसारयेदिति भावः ॥ यद्वा स्त्रीकृतपुरुषाविते स्त्रीत्वया सादिनमात्मानं सित
 त्वतो बंधत्वात् ॥ सुरतबंधादितियावत् ॥ अवप्राणायमसख्या सहेति शेषः ॥ ना कलयहेतुक
 स्येव सर्गस्येवल्लयो भावः पुरुषापिते स्वर्गाभिमानिनित्यर्थः ॥ सितत्वं तदिति विभु बंधनेक्तः ॥ सि
 जंतस्य भावः सितत्वं बद्धत्वं तत्तत्स्य प्रत्ययः ॥ अस्मिन्पक्षे एकतकारवात्सतत्त्वशब्दः ॥ सरोसर
 सवर्ग इति तकारलोपविकल्पादित्यवधेयं ॥ यद्वा स्त्रीकृतं मसख्या मानिन्या यदापराधादिकं

वास टी

८६

४७

कृतं तदवपालय ॥ मा नाय नो दत्त प्रकारेणानामादिकमपनयेति भावः ॥ अन्या आह का ते
ति ॥ हे कातकस्य सुखस्यांतनाशकहे प्रस्तर इव पाषाण इव क्रूरे सिकटितो सिनिष्ठु रुरुद
यो सीत्यर्थः ॥ तत्रापि तपुराक कर्षक चुंबक द्रावकेषु मध्ये एकोपासि भ्रामको सिपरं काम
कलाकोशलेन यो नारी मा कर्षति स आकर्षकः ॥ सुतव्या पारकुशस्तया यो नारी चुंबति स
चुंबकः औषधविशेषयोगेन कुचादिमर्दनेन वा कठितकामिनीयो द्रावयति स द्रावकः ॥
अन्या सक्तो न्यकामिनी चित्रं यो भ्रमयति प्रतारयति स भ्रामकः ॥ इति तावक पक्षे पाषाण प

र

राम
८६

क्षेत॥ अकर्षकोटयस्का तमृगिः यस्य दर्शनमात्रात् लौहभगान्तिः सरति॥ चुंबकोयसंबंधा
 लोहमपगच्छति चंबकः सुर्यकांतो वा सुर्यकरस्य रीत्यस्मादग्निरुद्धकृति॥ द्रावकोयसंबंधा
 लोहस्य द्रवरूपताभावेति॥ यद्वा द्रावकश्चंद्रकांतः यश्चंद्रकरस्तरीतद्रवति भ्रामको भंगुरिमा
 इति रस्यातो यसंबंधालोहभ्रमति तदुक्तं॥ लोहशास्त्रे॥ चुंबको भ्रामकश्चैवार्कको द्रावस्त
 था एका द्वित्रिचतुःपंचषण्णामुरवाः स भवन्ति ते इति॥ कंसुखेऽपि प्रकीर्तितं॥ इत्येकाक्षरः॥ क
 कंशंकठितकुरंकठोरंतिष्ठुरंदुतंदित्यमरः॥ इत्युपालंभपक्षे॥ अथावर्जनं॥ हेकांतकमनीय

वास. टी.

८७

४७

नैवपस्तारइवतिद्वयेसिकिं। तुआकर्षकचुंबकद्रावकावप्रवोवाणाः यस्यसकामः तद्वदेकः
श्रेष्ठेसिअतएवपरमार्थतस्याः यत्सरयाः भ्रामकोमोहयितासिकंदर्पसमतयातांमोहयि
त्वाकथमधुनाविह्वलां तांनानुगच्छसीतिभावः॥ एकोद्वितीयेश्रेष्ठेचेतिविस्वः कुरौकटिनतिर्द
यावितिच॥ उपालंभपक्षेचकारः पुनरर्थइहपक्षेचकारोवधावधारणोबोद्धव्यः॥ इतराप्रा
हकितचेतिहेकितवधुर्तर्धमार्धमन्येनप्रयुक्तोयः क्षेपणिकोनापिकः सइवत्वमसि॥ की
दृशः मुधावाहिततरंप्रवर्ततसंतराणवारिजलंयेनसतथाकस्याश्चिदसाध्यायाः कृतेजला

राम

८७

रह

दिदु गमपि नापेक्षस इति भावः ॥ नाविक पक्षे मुधानिः फल वाहितं तरार्थं सरणार्थं वारिजलं
 येन स तथा तत्र स्वामिन एव धर्मो भवति न तस्मै व कस्य नाविकस्येति भावः ॥ तर इति तरांतरं
 भावे घट्ट विकल्पेन वृद्धिः ॥ यद्वा सकल काम कला कुशलां महुरवीतरि रस्कृत्या तादृशी तां त्वं यद्
 तोसिता त्वं मुधानि फलं वाहितो धृत सरवारिः खड्गो येन स तथा यथा जलादि फल विना खड्गो वृ
 षा ध्रियति ॥ तथा तदपि त्वं या कृतमि भाव इत्युपालंभं ॥ अथा वर्जनं ॥ हे केतव विग्ध हे धर्मो धर्म
 प्रयोजन मुधा वाहित हे मुधानिः फल भावो वनं रक्षणं अधीतु पृथिव्याः येषां ते मुधा वाः एता दृशा आ

वास टी

८८
४४
न

हिताः शत्रुवो यस्य तादृशहे अन्य प्रयुक्तक्षेपणिकहे अन्येन शत्रूणां यत्प्रयुक्तं तक्षेपणिकता
राकहे तरवारि रिव खड्ग इव त्वमसि तीक्ष्णा इव शेषः ॥ तदेवं विदग्धं तथा तीक्ष्णं तथा धार्मिकत्वे
न शत्रुजे वृत्तया साधकत्वे च त्वतः सर्वा र्थसिद्धिरिति ॥ इमं स्वरवी समाजः कथं नाराध्यत इति भा
वः क्षेपण मस्या स्तीति अत इतदना विति ठन् कित बोधुत कृद्भूत विदग्धेषु निर्गते त इति धरणिः ॥ य
नौ कादंडः क्षेपणी स्यादरित्रं के निपातक इत्यमरः ॥ क्षेपणी केरु आर इति प्रसिद्धः ॥ सो स्यासी
ति क्षेपणीकः ॥ मुधा तुतिः फलवृथेत्यमरः ॥ तरवारि र्मतः खड्ग इति धरणिः ॥ अपरा आह स

गम
८८

खेदमिति॥तुलसीस्थितेनायके सतिवचनमिदं सरवेदमिव सकृष्टमिव मनसा दुर्लभं जनं भंगं मस्य
 रवीविघ्नैर्नैरे सरवेदकष्ट सहितं मनसा चिंतयसीव॥ इवैरावृत्ते श्रेयायां॥ यद्वा॥ सरवेदं सकृष्टं
 यथा स्यादेवं जनं कंचिद्युवती जनं मनसापि दुर्लभमिव चिंतयसि यदि नायिकांतरप्रहितदुती
 समागमनं सा जास्याति तदा मनसापि मम दुर्लभाभावेदिति भाइत्युपात्तं भः अथावर्जनं सखा
 सुहृत्य इदं कामदं लोके दुर्लभं विरलप्रचारं जनं मनसा चिंतयत्वं मनसीव॥ मत्सरवीपरंतव
 कामप्रदातस्तामनुसरेति भावः॥ यद्वा हे सरवे मित्रहेदमिवत्वं मनसा तज्जनं मत्सरवी दुर्लभं चिं

भां

वास टी

८९

४९

तयसियथाभार्यादुर्लभपदार्थस्वामिनोदोषमुद्रावयति॥ तथा त्वमपि मत्सरवीदोषदुर्लभतया
प्रकाशयसीतिस्त्रीतुल्योभवेत्युत्तेजनं॥ इः कामः तंददातीतिइदः अतोनुपसर्गकः इकारउच्य
ते कामः॥ दत्तकलत्रेबुधेः प्रोक्तमिति॥ अपराश्रद्धा॥ सत्वसारेतिनुःपुनरर्थसपुनः आसारच
रितः सारोबलंतफुल्यचरितः योरिपुमंडलाग्रतः सपत्नीसमुहप्रत्यक्षतोनिर्वृत्तिं सुखमुपे
त्यगत्वालब्धावतिष्ठतिमुखदाक्षिण्यं करोति ननु सर्वत्र तुल्यानुरागो भवतीति भावः॥ यद्वा यो
रिपुमंडलाग्रतः सत्रुसङ्गान्निवृत्तिमक्षततां प्राप्यतिष्ठति सक्षमान्वितोऽरिरौवमार्यइति

राम
८९

भावः॥यद्वा योरिपुमंडल्यशत्रुदेशस्याग्रतो ग्रेते इति यावत्॥निवृत्तिं जीविका मुपेत्य तिष्ठति इत्यु
 पालंभः अपावर्जनं॥साहसिकतां सौति॥यः सत्त्वसारं सात्विकता प्रधानचरितं यस्य एवं वि
 शिष्टः सरिपुमंडलाग्रतः शत्रुसंघाग्रतो निवृत्तिमया भावगत्वा तिष्ठति शत्रुभ्यो न भयं करोतीत्य
 र्थः॥अतस्त्वमसात्विकतां मागाग्रहासत्त्वं स्वमसीति मत्सुखी कृत्या स्यादिति भावः॥अनेन क्षे
 षेण सरोसरि॥सवर्ण इति विकल्पेन तत्कारलोपे सत्त्वशब्दे यमेका तकारवानेवेति ज्ञायते इत्यव
 धेयं॥कौक्षिको मंडलाग्रः करवालः कृपाणावदित्यमरः॥मंडलं देशसंघयोरिति विश्वः॥निवृत्तिः

कृत

वास दी

९०

१०

तिस्सुसुरवेजीव्ये अभये अक्षये च ति धरणिः ॥ अन्याह ॥ सखल्विति खलु निषेधे सनवीरः शूरः यः
प्रतिपक्षस्य शत्रोः कृते स्वभावानुरक्तेतरनायिकायाः संप्रहारः ॥ तः तात्तन्न कुंजरानुके शान्ति
यति ॥ गृह्णाति उत्थाटयति वाधा तोरने कार्यत्वात् ॥ यद्वायः प्रतिपक्षस्य शत्रोः संप्रहारात् कुं पृथि
वीजराजीर्णतां नयति ॥ प्रापयति दुर्गादिना जीर्णतां नयती भावः ॥ सनिश्चितं वीरः ॥ विनगता इरा
पृथिवी यस्य स तादृशः पृथिव्या वाचि पातीये मदिशयामिर मतेत्य मरः ॥ खलु शब्दे वधारणो
स एव वीरः शूरो यः संप्रहारतो युद्धात् प्रतिपक्षस्य वैरिणाः कुंजरानुगजान् नयत्या कर्षयति ॥ यद्वा

राम

९०

सरवलुवीवः विशेषतदीरकः प्रेरकः यः प्रतिपक्षस्य सुरतसंमर्दोपरस्य रमिलितयोर्द्वयस्य संप्र
 हारतः तालनमेदातुकुंजरान् केशान् अर्थात् कामिन्यान् परिगृह्णाति॥ केशग्रहणं सुरते तु
 बभादौ भवत्येव तथा च जयदेवः सकचग्रहचुंबनदातमितितदनेन अर्थाद्द्वयेन श्रूरत्वकामुक
 त्वे सुचिते अतएव मत्स्यी मनुसरेति भावः॥ कुंजरोने कये केश इत्यमरः॥ रवलुस्यात्प्रतिषे
 धेऽपि॥ तु निश्चयेऽप्यवधारणादिति विस्वः संप्रह्रियते स्मिन्निति संप्रहारायुद्धं तथा च मरः॥ संप्रहा
 राभिर्सापातकलिसंस्कोटसंयुगादिति॥ अपरा आह॥ धृतेत्यादिहे धृतेऽत्र करसापराधतया

वास टी

९९

११

धृतबहुदंडवालसंचयः बालस्याक्षस्यसंचयः संग्रहोयस्यतादृशः परं यथा स्यादेवमकांडाव
सहसैवविग्रहेणाविरुद्धनिर्विधेन संपतनसम्यक्पातित्यंजं नू महापदं महदस्थानलभते प्रा
प्नोति अज्ञसमाजादस्थानाभिनिवेशात् कार्याकार्यनजानातीत्यशयः॥ अतस्त्वं नामनात्यजस
त्सरवीमबुसरेति तीत्यर्थः॥ अपिः सभवनायां॥ यद्वा धृतः गुरुः करेणावालसंचयः बालस्याक्ष
स्यसंचयः केशपाशः चुंबनार्थयेन तादृशोपि॥ अकांडावानपराधपस्तावएवपरं संपत
त्सपत्नीजनं गच्छन् भवान् महापदं महती विपत्तिं विग्रहेणाशरीरेण लभते॥ तातिरस्कृत्य सु

राम
९९

स्त्री भवेत्यर्थः॥ यद्वा धृत उवोः करयोर्वीक्षानां च संचय आधिक्यं येन स तादृशोऽपि अस्थान एव परं शत्रुं
 संपतन अभिववन्॥ विग्रहेण युद्धेन महाविपत्तिं लभते॥ अक्कांड विग्रहो शुभो दर्क एव भवतीति भाव इत्यु
 पालंभः॥ अथा वर्जितं॥ धृतः उरुर्महान् कर वाल सच योसि संचयो येन सः परमक्कांड एव दुर्निवार श
 र संपात एव संपतनं भिमुखं गच्छन् विग्रहेण युद्धेन पहापदं महती पदवीं लभते प्राप्नोति तस्मात्साहसं स
 र्वप्रकारेणोचितं॥ तदुक्तं न हि साहसमना रुह्य न रोमद्राणि पश्यतीति॥ अन्या प्राहुः॥ राजस इत्यादि॥ राजस
 रजोविकारे सति अनवहितोऽमनुष्यानुकुलं स्वं न राजसंगुणास्तन रहित त्या मनोरथं पुरययतो न रहितो

मनुष्येषु कुलोसित्वं॥ सा त्वदनुरक्तै कचिन्नात्वं तु दयालु रतो युव योरनु राग उचित एवेति भावः॥ गुणासत्वं
 रजस्वे मइत्यमरः॥ रहित इति रहत्य गोक्तः ध्रुवं तु निश्चिते त के निश्चिते रास्वते न्यवदिति विश्वः॥ काचिन्ना
 यकं सुवंती नायका धीनां सुसखी प्रतिपादयंती प्राह विशारदेति॥ हे श्वि शारद विगत सरस्वती कविशार
 दाभ्रं विशिष्ट शरन्नेघः॥ तद्वद्विशदे निर्मले अविशत्प्रविष्टी भवदोत्सनी न मात्सहितं महि मा महत्वं अन
 नमानाः प्राणाः सह उहसवः तद्योगी यो मानः तेषां रक्षोक्ष मयोग्यं यश्चान्नडां संबंधः॥ अतादृश हे अक्षमा
 तिलक अक्षांति भुषणा तव धीर्बुद्धिः रता संसक्ता केव रता धिरिव सुरत मनो व्यथेव मनसि चित्ते अत्र इव शब्दो

धी

ध्याहार्यः यदा तव मनसि अंरता धैर्यं वर्तते कीदृशी धीरता धिया सह रता संसक्ता तथा च तव चित्ते बुद्धि
मधिरूढ मधैर्यमित्यर्थः तथा तव वचसि अभुतनाऽसत्त्वतास्त्रि कीदृशी भुतता भुविततस्त्रिस्तीर्णा अतो न
दमिदधासि अन्यच्चित्तयसीत्याशयः॥ शारदे इति सरस्वती सवः आत्मनी नमिति आत्मनेहितमित्यर्थे आत्मन
विश्वजनभोगोत्तरपदात्तुख इति स्वप्रत्ययः॥ आयनेत्यादि सुत्रेणादनादेशः इत्युपालम्भः॥ अथावर्जनं॥ हेक्षमाति
लकमुभुषणात् तव मनसि धीरतास्त्रि कीदृशी विशदो धियारता बुद्धि सहिता तथा विशारदा विचक्षणा पुनः कीद
री विशिष्ट शरत्मेघवदुज्ज्वला पुनः कीदृशी विशदोऽनवसन्नः आत्मनीनो महिमायस्याः सा तथा॥ विशद इति श

वास ठी

९३

५३

नुशातने च नृदीर्घत्वाभावो बहुलवचनात् ॥ पुनः कीदृशी अनाः प्राणिनः महीतेजस्वी पुरुषः ॥ तयोर्मीन
नरस्य रोक्षमातया तव वचसि भुतता सखता स्मि ॥ कीदृशी भुमौ तता विसीरणीत देवं धीरो सि सत्य संधो सिततो
महसखी वच्छिन्त पुरयेत्याशयः ॥ भुतं न्याये पिशाचादौ भुतं सत्यो पमानयो रिति विश्वः ॥ केचित्तु विशारदेत्यादि
सखी विशेषां कृत्वा हे धीर पंडित नास्मादृश्या धीरता धौर्गतिमनसि हे भुतन्या प्यता स्मादृश्या भुतताः सत्य
ताः वचसि तवेति योजयित्वा च युवयो रक्तना नागुरावतोः समागमो योग्य एवेति प्राहुः ॥ अपराह ॥ साहसेनेति ॥ सा
वि महसखी आहत्वा मिति शेषः ॥ हे सेन स नाद्यपरायत सा तव को प्रियाह सेन हा स्येन कमला सुखधारिणी क

राम

९३

सुरवं मलतीति क मला मल मल्लधारणो कर्मण्यणवृद्ध्या भावो बाहुलत्वात् ॥ यद्वा मलनं मलः भावे घञ्कस्य
 मलाधारपित्रीतथा च ह्यस्य मात्रेण सुखदानतु सुरतादि सुखदेत्याशयः ॥ कीदृशी क मला पदाधनमात्रे लु
 ब्धा जिता सौदर्यादिना मलस्येति शेषः ॥ परा अन्यानात्मनीति ॥ यावत् ॥ अजितानजितं जयो यस्य सा ॥
 तथानकस्यापि जेत्रीत्यर्थः ॥ हस इति स्वनहसोर्वेति वा अप्रत्ययः ॥ क मला श्रीहरिप्रियेत्यमरः ॥ जितमि
 ति जीजये भावे क्तः इत्युपलंभः ॥ अथा वर्जनं सामलस्येति आह ॥ सहसहस्य इन्प्रभो हे सा हसेनाभिसारर
 पेण शरीरानपेक्षकर्मणा लक्षिता स्ति ॥ कीदृशी क मला वरश्रीलक्ष्मीव वा ॥ क मलानुवरस्त्रियामिति शाश्व

वास टी

९४

१५

तः॥आक मलाअर्थधनवतीआसमंतात्क मलायरयाःसातथा॥पराश्रेष्टाआजिताईषड्भितातूयैवेविवि
शेषः॥कामकलाकुशलतयाह्वपापरकिंचिद्धिता॥नान्यैरितिभावःअतरवपरैरन्यैःपराभिःस्त्रीभिर्वीसां
दयीदिभिःरजिता॥यद्वासामहसखीसाहसेनलक्षितास्त्रिययाक मलालक्ष्मीःआहसेनईषद्धासेनपराजि
ताशेषःपुर्ववतू॥अन्याप्राह॥सात्वदर्पणेत्यादि॥साकाचिन्तावप्रिया॥अत्वदर्पणानत्वयिकृतापराअद
र्पणाकारविमलाशयाअनादर्शिस्वच्छाभिप्रायाअशयाबुनिर्जितकिशलयानकरपद्माभिभुतपल्लवा
असलयालत्यक्ताअंगुलिविभ्रमेणसंज्ञादानातूविभ्रमेणभ्रात्यावेःपक्षिणोभ्रमेणवागवाक्षशलाकाविव

राम

९४

रं प्रति विलोकयंती जालमार्गं पश्यंती विलोकयंती विधलोकान् पृच्छंती आसिततस्ता मेवातु सरकि मन्त्र
 कोषातिभावः ॥ दर्पणो मुकुरादशी वित्य मरः ॥ स्याष्टला कापि मदनसारिका शल्पयोः शरैश्च त्रपंजरका
 धै द्यां च शलाका गदिता बु रिति विश्वः ॥ इत्यु पालंभः ॥ अथावर्जनं ॥ सांख्यदर्पणा त्वयि अपि रा मात्मा समर्पणं
 स्याः दर्पणा करो वि मलः ॥ आशयो यस्य ॥ शयाब्जेन ह स्तपद्मेन नर्जितः ॥ किशलयो यया ताद तादृशी
 अंगुलि विभ्र मेणांगुलि विलासेन सलया सन्त्या प्रतिगवाक्ष शलाका विवरं सर्वेष्ट जाल रंध्रेषु विभ्र
 मेणावेरिव भ्रमो विभ्र मेणांगुलि विलासेन सलया सन्त्या प्रतिगवाक्ष शलाका विवरं सर्वेष्ट जाल रंध्रेषु वि

हु

भ्रमेणावेरिव भ्रमे विभ्रमस्तेन विलोकयंती यच्छंती ॥ यथा यंजरस्थपक्षी प्रतिशलाकाविव रंचंचुं निक्षपति
 तद्वत्प्रयंतीत्यर्थः कीदृशी विलोकयंती विलोकं पक्षिलोकं शुकादिकं यंती ॥ आचक्षारामृच्छंतीति यावत्
 अस्मिन् देवं सा गुणवती त्वदर्धिनी त्वद्विरहदीना अनुग्राह्योति भावः ॥ विलोकयंतीति विग्रहे ॥ क्वचिद
 सामर्थ्यं पश्यं पश्यं पश्यं राजदरा इति वत्समासः सुपुसुवेति सुत्रेण ॥ यद्वा विभ्रमेण विशिष्टगमनेन जाल
 मार्गरंध्रं पश्यंतीति याज्जं ॥ अपरा प्राह ॥ सा त्वयेति त्वया अविनामषेण ग्राह्यत्वात् त्वेष तुल्येन विना
 अंतरेण सा तव कापि प्रिया सायं संध्यायां दुःखान्यनुभवंत्यस्ति ॥ ततस्तस्या एव स्थानं गच्छत्वं ॥ अत्रय

द्यपिसेतिपुर्वमप्युक्तंतस्यापितस्यांकराणाद्योवनायपुनःसर्वनाम्नापरामर्षःइत्युपालंभः॥अथावर्जनं
 त्वयाअविनारक्षकैराविनासामसरवीसायमवसादमनुभवंत्यस्ति॥दुःखानिदुःखयुक्तप्राणियथास्यदे
 वंतथाचतद्यावराकपादशमीदशाप्रप्तकल्पेति संप्रतित्वमेवशरणाभितिभावः॥अविनेतिअवरक्षणे
 सविधातुइतइतीप्रत्ययोवाकुलकःसायमिति सातंदंसायःशान्तकर्मणीत्यसधुःआदेचउपदेशेति
 तीत्यात्वअतोयुक्किराकृतोरिति॥युकिचसाधुअननंप्राणानमनः॥तद्योगिनोऽनितःपश्चात्समासःकिं
 पुनर्मत्सरायणासतीसरवीनामग्रेतिष्ठतीतिनायकवचनमाशंक्यापराप्राह॥जीवीतिहेजीवनायक

वास टी

९६

१६

जीवनाहरणकरजीवनायकेजीवनोदेश्यसुखेजनास्वामिहलोकेनाश्रयति॥सुभगमुचितंयथास्यादे
वप्रशस्तसुखविसुखेत्वयिसुखार्थिनामप्रवृत्तिरेवेतिभावः॥नायकोप्रापकोमतइतिनानार्थः॥जीवन
स्यअयोगमनंज्ञानमितियावत्॥यस्मात्तादृशंकंसुखं॥यद्वाजीवनायजीवनार्थसुभगकेसुखनिमित्तं
नाश्रयंतीतियोज्यं॥यद्वाजीवनाआजीवीवनीसतिकाप्रियास्तीवियोजयित्वाहेआपकभ्रमराशील
जीवनायजीविकायैकेकतमेजनाःइहजगविनाश्रयंतिनसेवंतेअपितुसर्वएवतथावत्वांसाप्याश्रि
तवतीजीवनमात्रार्थिनीनतुसिग्ध्यतयेविभावःइत्युपालंभः॥अथावर्जनं॥जीवआयष्मानुभवनायके

राम
९६

नयपात्रहेजीवनायजीवनार्थकेसुखनिमित्तंसुभगंसुमाहात्म्यंत्वांमिहकेनाश्रयति किंत्वाश्रयंयेवान
तआश्रितांतांसफलयेदितिभावःयद्वाहेजीवनायकप्राणानाथजीवताथप्राणरक्षार्थकेजनाइहसुभ
गंमनोहृत्वांनास्रयंतिअपितुसरवजानाः॥तथाचमहसखीत्वदाश्रिताततस्तामधुनानुगृह्णातीतिभावः॥
अमुमेवार्थंपुरोवर्तिदृष्टान्तेनप्रकटयंतीकाचिदाह॥अन्यास्तइति॥हेअन्यास्तअन्याभिःक्षिप्तअवद
असंभाषकअसतांभवादृशानांदासतामधीनतापुरतःशरीरेअहमेवमजामित्वंतावदंन्याभिःक्षि
प्तएव॥सीतिभावः॥पुरंपुरिशरीरेतिविश्वः॥अतोअमेअतोमित्रभावादस्निग्धत्वात्मेत्रीसारव्यमसुभ

वास टी

९७

११

यतुतया सह तवेति शेष इत्यु पालंभः॥ अथा वर्जनं॥ अनाः प्राणिनः तद्धिता अन्या अस्माक्षि मास्वयेति शेषः॥ साम ह्मस्वी सतां साधु वाक्यानां वदा वकी तस्मादहमेव पुरतोऽग्रे दा सतां प्रेष्यतां भजामि॥ तवेति शेषः॥ अतो दा सत्वान्मैत्र्यतो मित्रभावाद्दसलत्वान्मैत्री प्रीतिरस्तु तव म ह्मस्वी सहेति भावः॥ यद्वा॥ अंन्या स्ता वत्स्त्रियः आ सतां तिष्ठंतु अहमेव पुरतो ग्रे मैत्र्यतः सौवृदा ह्मेह तो वा दा सतां दा सीत्वं भजामि॥ अतः कारणा न्मैत्र्यस्तु॥ तव म ह्मस्वीति भावः॥ मैत्री चेन्माश्रयसे ततः किं म ह्मस्वी वाऽतिष्ठं भविष्यतीति वृदिनिधाय॥ परा प्राह॥ अंजसेति॥ हे अंज मिथ्या स्नेहा मिथ्यं जकसारतो बलात्सा अन्यति प्रियेति शेषः॥

राम
९७

नतु स्नेहादितिभावः॥ अरतः असंभक्तं संभोगः कुसितसंभोगश्च त्वंतत एव दुर्वृतः संतु॥ किमपि किंचि
 त्कं सुखदर्पकं कामंदर्पकमत्याहकारंचनततोपि॥ नविस्तारयसि॥ ततो धुना विशेषतो विरुद्धावसा
 तृशेषतो तकारानुस्थितमेव मरणादृढ एव ताश इत्यर्थः॥ नडा षदर्धकुसाद्यामिति विश्वः॥ कंदर्पो दर्पको
 नंग इत्यमरः॥ दर्पकमिति अल्पाख्यायां कनू॥ शेषयतीति शेषोऽधनः॥ यद्वा विशेषतो ह्यंशे शेषतः शेष
 स्थितमेव मरणमिति योज्यमित्युपालंभः॥ अथावर्जनं॥ हे अजकांतसारतस्तद्वतः सामसरवीतवा
 स्तीति शेषः रतोऽनुरक्तस्त्वकिमप्यतिर्वचनीयं कंसुखंदर्पकं कामंदर्पकं प्रशस्तमदंचनततोपि अ

पितु तनोष्येव विशेषतः सुतरां शेषतो ते तथा चादि तौ ते विशिष्टस्नेहोसीति भावंः॥ एवं पूर्वोक्ते सति स्थि-
तमवस्थानमरणमकलहृत्मावयोरिति विशेषः॥ अंजेति धातोरवेकार्थतयाऽभिव्यक्तिकां त्योरपि
प्रयोगः॥ सारो बले मज्जेति च स्थिरत्वे इति शास्वतः दर्पक इति प्रशंसायां कनू॥ शेषत इति सप्रम्याः
तसिः॥ यद्वा अजस्मरतः तत्त्वतो यदि रतोऽसि अनुसृतो भवसि तदा हे कंदर्पकाम तुल्य सारतापि स्थे-
र्यादपि दर्पकं दर्पकजनकं कंसुखं किं न विशेषतः तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये तनोष्ये
तदा किं स्यादत आह शेषतः परिशेषात् मरणां स्थितमेव अत्र किं शब्दः प्रप्रे अपिशब्दाभिन्नकमे

साम
९८

यद्वा अजसा परमार्थतो अरतः सन्सारत उक्त्वा तु ॥ कंदर्पकं कामजनकं किमप्यनिर्वचनीयं
 दर्पकं दर्पकरोषितदापरिशेषो जन्मरतामेव स्थितं ॥ यद्वा नत्वतो नरक्तः सन्कंदर्पकं प्रशस्तका
 मंदर्पकं दर्पजनकं नतना विविशेषे रातदाशेषमरतामेव स्थितं इत्यर्थः ॥ अपरातिंदा पूर्वकमुपालं
 भंदरीयतीनायकमाह ॥ शेषेति ॥ हे शठ अनजोधिया बुद्धीनां पक्षो धनं शुद्धिस्तद्यरासाधनदुर्गतहने
 तियावत् ॥ हे दुर्बुद्धि उक्तमसौम्यं कृत्रिमत्वादाक्षियेषु तैः कटाक्षैरंवांगदर्शितैः प्रेमहार्यवेश्या कटाक्षा
 नुरागवश्य ॥ अतएव महार्य अतंत्यंतस्पधो असविषम असम असह्यस्मीक आविर्भूतप्रकटदास्याचे

वास टी

९९

११

टीकाया अस्तक्षिप्तसे परिजनाः परिवाराः दानीया उक्तोचयोग्या इत्यर्थः ॥ दास्या इति दास्यदाते अहं
तिरायतयद्वा हे शठधुर्तधियां शोधनबुद्धीनां शोधकस्या कीदृशी बुद्धिरिति जिज्ञासा वा यशोधनयशो
मात्रविभुवतया च निर्धनताना विशेषतो न अकामकारिता सुचिन्ता शेषं पूर्ववदितुं पालंभः ॥ अथाच
वर्जनं ॥ शठधियां वक्तुं बुद्धीनां शोधन उज्वलीकरणा यशोधन कीर्तिवित्तप्रेमहार्यो स्तेहमात्रग्राह्या
महार्यमहाशया समा तुल्या मौसैलक्ष्मीका वमस्सखीति शेषः ॥ तदास्या उक्तदक्षैः समोहना दुक्कटी
कृते द्विषैः कटाक्षैरपांगदरीनैरविर्भूतदास्याः अंगीकृतदासत्वाः परिजना यद्वा हे धुर्त्वमतिशोध

राम
९९

क कीर्तिवित्तसामसरवीप्रेक्षांयरंहायंहरणीयानतुद्रव्यादिनायतः प्रहार्यमहास्वामिनी ईश्वरपु
 लीसमसहमयालक्ष्म्यावर्तते समा असमानकयापितुल्यासर्वकुष्टातदा तस्मिन्प्रयोजनकाले अस्याः समस्तस्याः
 दुःखटाक्षैरुद्धतव्यवहारैः कटाक्षैः ॥ रपांगविलोकनैः परिसर्वतोभावेन जनाः प्रशान्तः आविर्भूतदास्याः
 प्रकटीकृतदासत्वा भवंति ॥ यस्याः कटाक्षैः रेव सर्वे किकरीक्रियन्त इति कलावती त्वमस्या धनितमि
 ति भावः ॥ यद्वापरिजनाः सेवकाः कटाक्षैः रेव सर्वे प्रकटीकृतदासत्वाः क्रियन्तरित्यनेन परमैश्वर्यम
 स्याधनितं अक्षो धुते व्यवहारे चेत्ति विश्वः ॥ नावानरिनारीणां भिंगतं न करोत्यं न्यासां तु करोत्येवेति म

नसि कृत्यापराप्राह कमलेति॥भवतात्वयाकृतीनामभिज्ञेनच्यगतौविराधमिषतिगच्छतिअरिःअवइःतथा
 चविशोधवतामपि।यद्वाधातोरेतेकार्येतयास्रधातुःसंघदार्थःतथाचरीणांसंघटिनामरीणांशत्रुणां
 कमलाश्रीःकमलाकंसुखंमलतिधारयतिकमलासुखधारयित्रीसुखंचनमलिनितवेत्यत्रैकशेषः॥त
 पुंसकमनपुंसकेतिसुत्रेण॥यद्वामलिनितशब्देलिंगव्यत्ययेनाचयइत्युपालंभः॥अथावर्जनं॥कृतिनापं
 डितेनचरीणांकमलाकृतिनारीणांक्षीणाःकलंकरूपोमलोयत्रतादृश्याकृतिराकरोयस्यतननिर्मलमु
 र्तिनाभवतात्वयाअरीणांकमलालक्ष्मीःमुरवंमलिनितंभेदेनात्वयः॥तथाचस्रसादान्मस्वरखाःसर्व

ल
 राम
 १००

महितसे ह्यस्यतीतिभावः॥यद्वाभवताकमलाकृतिनापद्यवसुकुमारैराराणीशान्नारीणांस्त्रीणां
मुरवंकमलाकृत्यपिपद्याकरमपिमलितितंस्नानीकृतं॥अत्रपक्षेचकारोभिन्नकऽप्यर्थः॥तथाचवीर
स्त्वंमहर्षीमनुगृह्णातीतिभावः॥अन्यप्राह॥विश्वस्येति॥विश्वस्यसर्वस्यविश्वस्यविश्वसं कृत्वावस्था
विगतावस्थितिः॥सर्वगतियातु॥असमाअलक्ष्मीकासातवकपियेतिशेषः॥आद्यसमेर्वादिताऽमावि
षमाअतएवासाद्यंआसादयोग्यंतनुषेकंरवत्यरेहंअनेककालसंगीतसंगीतयासहसदासर्वदानत्या
दिसंसक्तस्तनुषेविस्तारयसि॥तथाचयादृशीतयान्याप्रियातादृशस्त्वमपिरसज्ञइत्यासयत्युपालंभः॥ इ

तनुवेकः मित्यत्र सा स दोद्योरिति षत्वनिषेधादयशब्दाय द्वा षत्वनिशेधविधेरनित्यतया सिद्धतीति अ
थावर्जनं ॥ हे विस्वस्य विश्वस्य जगतो विश्वसनीय व्यवस्था समासाद्यतीति प्राप्य असं दीप्ता वित्यत्र समास
संभ्या भास्वर आद्यं प्रथमं अनेक काल संगीत संगीचोर समय नृत्यादि जात मेलापकः अतनु कामः तस्मै
कंतस्मै दतनुषे संगीत गोष्ठी संगीतादभ्य कामवर्धयसीति भावः ॥ तदनेन परम कामा व्यवस्था बीजोद्भा
वनेन तदनुमेयदशांतरैः सरव्या व्याकुलत्व सुचनेन त्वरां कवीति धनितं ॥ यद्वा विश्वस्य समसस्य विश्वस्य ज
गतो व्यवस्था व्यवहारः समासादिसं प्राप्तात्वेति शेषः कीदृशी असमविष्टमयस्यति क्षिपति आसमासा

वास टी

१०२

102

नामार्थः॥ अत्र पुष्पाशद्वेरातिविकासकत्वेन गौ वत्याखिडगपरः पुष्पं विकाशे कुसुमे स्त्रीणां चरज
सिस्मृतमिति विस्वः इत्युयालंभः॥ अथावर्जनं॥ हे अनगसाक्षात् कामपुष्पेषु पुष्पेषु रुजा॥ कामकु
सुमकांडपि उयातर सोशीघ्रं जावर सा उत्पन्नानुरागा हे अमंद सोसा ह अक्षं मंदा अक्षेषु चररोषु मंथा
रा अक्षरा मनुसवं यथा स्या देवं भ्रमति मुह्यति मसखीलद्विरहदिति भावः अक्षं स्यादिन्द्रिय क्लीबमिति
विस्वः इह योग्या॥ तया त्वगिन्द्रियं चरारूपमुक्त इदानीं सादृशमीदृशां प्रमकल्पेति तामनुसरति ता
त्पर्यं यद्वा हे कामकंदर्पकुसुमशरज नितपीडया जातर सा का स्त्री शीघ्रं त्वदर्थं भ्रमंती क्षरां मुह्यति अपि

राम
१०२

व तु सैदा कीदृशी मंदाक्षेल जायां मंदा मंद्य रानिर्जलेत्यर्थः॥ मंदाक्षं ही स्त्री पाल जैत्यमरः॥ यद्वा मंदाक्षम
 देमल्यं यस्यां सा तथा॥ अत्र विशेषण विशेष्यभावप्रतिकामचारः इति शाब्दिकव्यवस्थायामंद
 रादृश्यनपुर्वनिपातः यद्वा अमंती भ्रमं मिथ्याज्ञानं गच्छती प्राप्नोति तियावतूततः क्षणं मुह्यति ज्ञा
 नहीना भवती कामाष्टभावस्थायामं च मो वियोगे सति भवती तिसापिदर्शिता अपरा प्राह कामं
 ये धुरेकास्त्री मधुरा अनुकूटास्या तूत्वंति शेषः विशेषणद्वारविशेष्यंति प्रतिरितित्यया द्वात्वेत्यशय
 लाभः॥ कीदृशेन अधरेणानीच कामधुराया अधरेण कंदर्पभारानवलं विना मुक्ता नामोक्षभाजा

वास टी

१०३

103

अरजसांचरजोगुराहीनानांचराजौपन्नौनीरागत्वाद्विशेषकेनलब्धौ कर्षणाविशेषकेराविरुद्धव
सानेनमुखेंदुनामुखचंद्रवदताखिकगुराप्रसिद्धिनाविरुत्तुयालंभः॥अथवार्जनकास्त्रीमधुराध
रिरालक्षितामक्तात्यक्तास्यातु॥अत्रत्वयेतिशेषः॥कीदृशेनकामस्यधुराकर्तव्यंतद्वरेणकामभावेसं
पादकेनेत्यर्थः॥तथाचरजोराजिनांरजोगुराशोभिनांविलासितामध्येविशेषकेरासतिशयेन॥तथावि
शेषकेयाविशिष्टावसानेनतथातथामुखमैवैदुर्घस्यतेनचंद्रवदाह्लादकेनेत्यर्थः॥तथादृष्टेनत्वयाम
हसवीयरत्यक्ताअन्याकायिनत्यक्तेनतिभावः॥यद्वाकास्त्रीयेतादृशीमुक्तात्वयास्यातुअपितुनकापिअत

राम
१०३

स्तामस्सखीमनुसरेतिभावः॥कीटशीमुखं नामुखं चंद्रेणोलक्षिता॥कीटशेनमधुरोमधुदायीमतोहराच
 धशेयत्रतादृशेन तथा कामधुरायाधरेणा॥तथा मुक्ता रजोरजिः मुक्ता चूर्णासंघः विशेषकं विकंचयत्र
 तादृशेन॥अत्र मुक्ता शब्दे आहृत्याऽन्वयः॥यद्द्वारजो रजिः कर्पूरक्षोदसंघः विशेषकंचयत्रतादृशेन॥
 तथा विशेषकेन मुखेतरव्यवच्छेदकेन यद्द्वारजो रजिरनुरागपंक्तिस्त्वद्विशेषकेण तत्प्रतिपादकेन
 विशेषकं तिलकमित्यमरः॥अथ राप्राहतवद्दीतितवद्वदिलग्ना सुरते त्रिलष्यकाप्यस्तीति शेषः॥कीट
 शीकरेणालक्षिता॥कीटशेन आभ्रदिमोऽमृदुलस्याकरेणा स्यादेन तथा श्वेदबिंदुपपेसोभ्राधरेणा

वास टी

१०४

१०५

धारिरा पयोधरे रास्तेन चलक्षिता ॥ कीदृशेन स्तेनवक्षःफलकस्यां चनेन उद्गमयित्रावक्षः पलमि
हिलिंगन रूपं तत्र कुसार्थकः तथा आविलानां दुष्टानां कां चनेन सुवरो नि सा कीदृशी जिताना जितप्रा
रा तथा च धनमात्रेणी प्राणानि रवेक्षा सा का पि प्रिया स्ते ते स्तीति भाव अत्र स्वेदः सात्विकमावो पल
क्षरा इत्युपालंभः ॥ अथावर्जनं ॥ तव हृदयं लघुः त्वद्दय संस्पृष्टा पुरुषा इतेन्यदा पि मत्सखीति भावः ॥
कीदृशो करे राहस्तेन लक्षिता कीदृशेन मृदिमा करे रा मृदुलस्थानेन तथा पयोधरे रास्तेन लक्षि
ता कीदृशेन स्वेदः बिंदु पयोधरे रा स्वेद बिंदु बोधमं विदेवः त एव पांसितद्वारके रा स्वेद बिंदु जल

म राम
१०४

धारिणा पुनः कीदृशेन वक्षःफलका चनेन वक्षःफलक मी वक्षःफलहतस्यां कां चनेन पुज केन उ कर्ष
 कारीत्वात्॥ तुलिता नाविल कां चने तुलितं अना विलं मलषु न्यं कां चनं सुवर्णयेन तेन तुलित निर्दोष कां
 चनेन अति गौरत्वात्॥ कां चन तुल्यता॥ यद्वा तुलित निर्दोष चंपकेन कां चन चंपके हे स्मि ति विश्वः॥ यद्वा
 सा कीदृशी ति आ विल कां चनेन जिता तथा चता म सुसरे ति भावः॥ अथा य रा इ ति स्वसरवी करूणा भुमि
 साधयंती नायक माह का मदारो त्यादि हे का मदारूणा मनोरथ मिषग मद्दरूणे नै मद रक्ताक्ष सदा म
 त्ततया निर्विवेक या स्मरय य अ अन्यां स क्त सान्मद का मर मयं तं भुजनत्वां भवं अयं निह क रूणां मदयं तं

वास टी

१०५

इ

१०५

तीपरमानात्मीयशत्रुभुतवाअकमितारंकुसितकामुकंअरंशीघ्रमिदृशमपिमहसरवीवांछतिकीदृशीप
रमहस्रप्रकुंडुःखमित्तप्राप्तौलुपालंभलंभयक्षः॥अथावर्जनं॥त्वांभवंतंमहसरवीवांछतीतिसंबंधःकीदृ
शं कामस्यइष्टस्यइष्टस्यदादानतनात्रप्रांसुयसारकीदृशीअदासरांकीदृशीअदासं सौम्यंनेत्रयस्या
त्वाकीदृशंस्मरमयकंदर्परवरमयं॥तमात्मानमिति शेषःमदयंमयातामनुत्रायशुभावहविधिं॥॥
साकीदृशीमद्यंतीमतमतः॥स्रयंतिगसंकेतस्थानमिति शेषः॥कीदृशंत्वांपरमकमितितारंप्रकृष्टक
मुकं॥कीदृशीसापरमकमृतिमुखमिताअरंशीघ्रमित्यर्थः॥तथाचत्वंकामप्रदोसीतिमहसरव्यास्त्वद

न

राम

१०५

नुग्रहेण प्रयासा सफला भविष्यतीति तत्र गमनाय त्वरयति भावः ॥ यद्वा कामेन दारुणो न यो मदः तेन अरुण
 लोहिते तत्र यस्याः सामस्य स्वीवरमुकृष्टमकं पापं इति प्राप्ता सती आरंभूरी घं परमकमि तार परमं कांत
 वाक्यमित्युक्तं कीदृशमकस्मरमयकाचिकार अके रोगवा इति अकं पापे च शोभेति विश्वः ॥ कीदृशी अ
 दयनिष्कं परमं यंतं न्यामं दयंती हृषयंती मनो वृत्त्या न तु स्व रूपत इति भावः ॥ अथ राहृ हरिरोति हा क
 ष्टं मस्य इति शेषः केन अरिणा सपत्न्या कीदृशेन आहरिणा मुक्ता हारं न्येत अस्मानं कुमेन अस्मकु
 न चेन त्र अनुदशकं न्येति वदत्पार्थेशु तथा रिणा सदा हरणा शालेन कोत्र रिर्निस्तथ अक्षिरुचि हरिणा च

वास टी

१०६

106

क्षुः प्रीतिस्वंड केन अचक्षुषा अनेत्रेण अत्र न जीवदर्थे कुसाय द्य ॥ आहारिणा अभ्यवाहरणमात्रशालेन
एवं विधेयि जनेन मम सेनेन सातीव कष्ट गतेति मावात्सुपालंभः ॥ अथावर्जनं ॥ हा कष्टमस्मिन्मसरव्या इ
ति शेषः ॥ कीदृश्या सनकुम्भेन लक्षितायाः ॥ कीदृशेन रिणा प्रशस्तचुचुकवता अत्रारशवृत्त्यचक
कोटावपि गौरीवृत्तिर्वेदव्या ॥ तथा हा रिणा समुक्तामालेन ॥ यद्वा कष्ट एव सनकुम्भस्य हेतुता तथा च
क्षुषालक्षितायाः कीदृशेन हा रिणा क्षिरचि हा रिणा मृगलोचनकांतो ग्राहिणी ॥ हा रिणा मनोहरैरा
चा ॥ चतुषा हेतुनेति वार्थः ॥ तथा च त्वडपेक्षितायाः ॥ मसरव्याः सनकनशभा रोद्वहनादिमफलमिति ग
ॐ कोटिवाचकतया सनच

राम
१०६

मनेनत सफलयेत्याशयः॥ सनकुंभेनेयादौलक्षणेनृतीयाहेतौ वात्ततीयाहरिरास्यदं हरिरां हरिरां
चतादक्षिरोचेतिहरिराक्षितस्यायारुचिदीप्तिस्तां हर्तुं शील्यस्यानेनहरिराक्षिरुचिहरिरातिन
डीषदर्थकुसायामल्पार्थेपिप्रकीर्तितइतिविश्वः॥ इतिदुतीसंवादव्याख्यासमाप्ता॥ इतिकामचारोहव
सरा॥ यथायुक्तियथाशक्तियथामतियथागति॥ यथाधीतियथावीतिमयमाकारिविचेतन॥ इतिदुती
संवादव्याख्यानं॥ दुग्धार्णवेत्यादिनाचंद्रस्यभुवनव्याप्तिकिराव्यापारोदर्शितः॥ श्वेतदीपोनावचं
द्रभुवनंजगद्विश्वप्राप्नुदेप्रमुदितं॥ केमेराचकंदर्पकेतुर्वीसवदत्ताजनकनगरमपासीद्भूतइन्वयः॥ वि

स

वासरी

१०७

107

घटमानविकाशंगच्छतदलपुटं पत्रसंघातः॥ काननवनंकाशो मध्यभागः मकरंदः पुष्परसः सं
दोहसमुहः॥ चंद्रिकाज्योत्स्ना अभिनंदितं स्नाघितपुलिनंदः किरातः विषः॥ सायंतने संध्याकालिने॥ सा
यंचिरेत्यादिसुत्रेणाल्पसंश्रुतं॥ तनियसिखले निभेतुल्येन भसिआकाशे॥ नभस्वतिवाते प्रवहति
सति॥ अनंतरं वासवदत्ताद्या सभवनसदृशैति संबंधः॥ कीदृशः भवनंदनः शिवपुत्रः कार्तिकेयः
तस्यैव प्रभावो यस्य स तथा॥ यद्वा भवनंदनः सांसारनंदजननः॥ प्रभावो यस्य स तथा॥ कीदृशं भ
वनं शालवलेन प्राकारं संघेनानुगतकटवं जधानी तथा च विश्वः॥ कटुकं वलये सानौ राज

राम
१०७

६ धानीनितं वयेरिति॥ अभ्रन्निहमसुचै सुधाअभ्रतंदूइतिवाएकांतरं एकमंतरीकृत्यकनकादीनांगौ
 रत्नस्यसलोहिततयादेवगरासादृश्यमुक्तं प्राकारोवरराः शालइत्यमरः॥ देवशब्देउत्प्रेक्षया॥ पुनः
 कीदृशं वाकाभिरुपशोभमानं॥ कीदृशालिः अनिलेभिरेवनेन चालिताभिः॥ यद्वा गते पदु सारइतिख्या
 तं॥ तत्र प्रसुताभिर्गिताभिः जलयंत्रप्रकाराणां॥ यद्वा पद्यंगते पटांगत समीपे प्रसृताभिः सामीप्ये स
 मीकर्तुं शदीनां यो गंधस्तत्र धातं मुदकं तस्य परिमलः॥ सौरभसद्वहनशीलाभिः॥ यद्वा कर्पु
 रं दिक् च गंधोदकं तु दुभयपरमलवादिनीभिः॥ गंधोदकं तु लोपोसिरं शुष्का सुमासियुक्तं कंबालुकं॥

वास टी

१०८

१०४

उदकं क्वचित्तं चैव गंधोदकमिहोच्य इति परिमावितं ॥ गंधरास्त्रे तं प्रकरणांतरस्थितमत्रापि द्रष्टव्यं ना
गरो भवने सर्वविधसुखस्यापि संभावादिति ॥ प्रासादो धवलगृहं प्रासादपाद्रावतो ययौः सावराणाम्
प्रत्यक्षतो ज्ञानं तिद्रायमानत्वेन - गनं प्रभुश्यत कुसुममित्यत्वयः ॥ अटव्यं रणं विपिनमित्यमरः ॥ ॥
आमोदवाहिनाभिः तदोभिः तटस्थितकुसुमत्वात् ॥ सनिहितनानाकुसुमवेदिकाचिरस्थितराजप
टादिकल्लकोस्त्रीशिलः पट्टः ॥ नत्ताताः ॥ प्रासादांघैः ईदृशाः परावतयत्र वराणिकारसारवाद्ज्ञान
स्तवकितः संजातस्तवकं कर्पूरराजहसयोः वराणाम्यात् प्रत्यक्षतो जनः स्तवकितं संजातस्तवकं म

राम
१०८

ती ज्ञती मत्पाउन्मञ्जी उस्थिता वेदिका तीरस्थित राजपट्टादिविरचिता भुमिः॥ तद्यो मिततः॥ सुलितमि
 त्यमरः॥ कर्पूरराजहंसयोः॥ शुक्लत्वान्नभेदप्रत्यक्षां॥ किंतु शब्देनानुमानकर्पूरपुरेत्यादिना विभुसुक्
 र्षादुदात्तोयमलंकारः॥ तथा च दंडी॥ आशयस्य वितेर्वीयन्महत्त्वमनुत्तमम्॥ उदात्तं तामतं प्राहुः॥ अलं
 कारमतीविरा इति॥ तथा भुतपुलितस्त्वा संभवादत्युत्तरेव वा॥ तदुक्तं तेनैव अनिमित्तमाकाशमनालो
 च्येव वेधसा इदमेतादृशं भावि भवत्याः सनजं भणमिति एवमिति रत्रापि॥ राजहंसासुते चंचुचरौर्लो
 हितैः सिता इत्यमरः॥ विकचं प्रफुल्लं प्रकांडमसमय एव दर्शिता च केवाकस्यतिमिरशंक्यामिः शोभतं

वास टी

१०९

१०९

पयस्य दशभिः पक्षे शोभत स्नातीभिः कीलालंजलं रक्तं च ॥ कुंभक रणिघटोपरि भावः पक्षे रावणभ्राता
सुंदरी शोभता स्त्री सस्याप्रादपरा गश्च रराधुलिसेन शबलाभिः चित्राभिः ॥ पक्षे सुंदरी नाम प्रादपदस्य
योरागोरक्तिमा स्नेत शबलाभिः ॥ सुंदरी स्त्री वक्षस्तेदयोरिति विश्वः ॥ परागः कौते रेणाभित्यमरः ॥
शबलैताश्च कुबेर इति च कुल्यो वराः क्रमसिद्धो मात्ये वा कुल्या च ॥ कुल्याल्या कुत्रिमा सरित् ॥ अयमा
नमिहावेगतमानता दीर्घत्वादि नमिजयात् ॥ पुनः किं भुतं ॥ प्रासादे रूपशोभितं ॥ कुतुहलकुतुकमि
त्यरः ॥ उपाते समीपे सिखि संहतिभिर्मयुरपंङ्क्तिभिः ॥ कालागुरः कृष्णागुरः ॥ मुरजो मर्दलः ॥ नोलकं

राम

१०९

डोमयुरः। सामंनदा ता तु मर्दलशब्दे मेघशब्दं भ्रमा तु पतितं तिष्य लोका नां लोकचक्षुर्यत्र अति सुंदरत्वेना
 तल्लो कैरवलोक्यत इत्यर्थः पक्षेलोकलोचन आदित्यः पति तो यस्मात्॥ दारेषु सीताया मुसुको रामो रा
 घवो यत्र तत्र अभिनंदिता सुरता देवत्वं येन मानुषे न हि सुरत्वमाकांक्ष्यते॥ पक्षे अभिनंदितमभिलसि
 तसुरतमैथुनं यत्र तत्तिधानं गृहभांडगोवा॥ वासगृहमावासः स्थानं शृंगारस्त्रीपुरुषयोः संभोग
 स्पृहा तदुक्तं पुंसः स्त्रियां स्त्रियाः पुंसि संभोगं प्रतियास्पृहा॥ सशृंगार इति रव्यातः क्रीडादीरसकार
 मिति अभेदान् मनुकोपादा कचिद्धर्मिणा संभोगेशृंगारशब्दप्रयोगः यदा ह सुरतः सुखप्राप्ते सपन्न

वास टी

११०

॥०

के

सतेवान्या नसेवकमिति॥कुलग्रहं संतानगृहं उ सतिस्थानवा॥विभ्रमः कीडविशेषः॥यदाह भरतः॥क
मौ सुकांकृताकारं रूपयौवनसंपदा॥अनवस्थितचेष्टत्वं विभ्रमः परिकीर्तितमिति॥भवनेंदनः कु
मारः॥द्रवसीत्यादिप्रमदानामित्यालापकथाः शृङ्खलकंदर्पकेतुर्मकरंदेनसमं मनसि विस्मयमा
श्रयमरेदित्यन्वयः कोटशाः कथाः अन्योनः प्रगायेन परस्परप्रेक्षा येशला मनोहारिणि॥हेतिगलिते
निगलप्रयेनिगलिताभिधाने वा इव सिद्धितः॥प्रेमसिद्धिदतः स्वभावं विहाय किमिति द्रवसिभ्रश्य
ति अपसरसि वा द्रवकेलियरिहासा इत्यमरः॥परिहासनिष्पत्तिः तिगदिते इति पाठः॥तत्र तिगदि

यव

राम
११०

ते अभिहिते वचनमात्रे सतीत्यर्थः। तिगदिताभिमाने वा इत्यर्थः यद्वा द्रवसिद्धिति औषधसिद्धितः कि
 मिति द्रवसिद्धिता कमिती औषधात्॥ कामी द्रावयति तीभरतमतं॥ अन्या ह एषा च पला चंचला
 च पलाभिधाना वा किमिपलायते अपयादियद्वा एषा च पला किमिति च पलायते चंचलत्वमारति॥
 तथा च हे सुरसेतव कर्णीतः स्रवकः पुष्पगच्छप्रतितस्त्वया यं न ज्ञातः सुरयामदि रयामत्रा सित्वयतः की
 दृशी त्वदेव याश्चा योग्यश्रीः तथा हे कल हे कल हाभिधा कल है हे मकांची दान्मः कृणोतैः शशैः स्मरका
 ममा ह्यसौ व आकारयसीव तथा॥ हे मलये मलयाभिधाने ईप्सितं मलयप्रकाशय किंचित्प्राथय

वास टी

१११

॥१॥

सेदिशैवाधिगतासि ईप्सितप्रार्थनपरायाश्चक्षुराणि व एवाभिलाषमाचष्टेयतः यद्वा हेमलयेमलयेप्सि
तंचंदनाभिलाषंदृशैवाधिगतासि दर्शनेनैवज्ञातासि॥मलयश्चंदनेशैले इति धरणिः मलयोशीरमुशं
मांसीत्यादिगंधाशास्त्रं च॥दृक् शब्दोऽत्र दर्शनवृत्तिः दर्शंचवल्लभादेः॥यद्वा द्वौ शैवलौ चनेनैवावेदितौ
सिमलयेप्सितंतवेति॥एतेन चंदनस्युह्याविरहिणीत्वं धनितं॥तथा हे कलिके कलिका नाम्नि कलि
केतुंकलहनि मित्राभुतामिमांसेखलां मुच्यजयतौ मुखरांयागप्रयोजनमाह कलवल्लकीरुतं मधुर
वीराणां शब्दं श्रुणुमः॥अत्रोत्तरमाह मेमममैखलाकांचीखलाकुरानभवतितमेव मुखरतया दुर्मिखतया

राम
१११

क

खलेत्यर्थः॥ कीदृश्या मुखे वदने रतया अनुरक्तया व्यदात्व कीदृशी मुखे रतं याति गच्छंतीति मुखरतया
मुखसुरतवतीत्यर्थः॥ तथा इयमवन्ति सेना नानीकुसुमोपहारेषु॥ मुग्धा सरवीत्रपते लज्जते॥ अत्र प्रदेशे य
त्रेत्रपपते लज्जा मुग्धा सती अत्र कुसुमोपहारे पतन्मयेत॥ यद्वा इयमवन्ति सेनायं सभावनायां लिङ्कु
सुभशब्दो ध्या हतं व्यः कुसुमशया शयनस्य विरहाभिव्यंजकत्वात् लज्जा युक्तैव॥ तथा हे कलिगिकेतव कैर्म
षावा दौ रलं निःफलं॥ तानियुक्तानि कुसुमां प्रागिवात्क॥ आवायमभिप्रायं वेपथुः सात्त्विकभाव एव व्य
नक्ति कथयति तत्किमप्येष तवाशयो ज्ञत एव पटं माकर्षीत भावः॥ तथा हे अनंगलेखे अलसं मंदसत्त

वाश टी

११२

ववपुर्कृत्स्मरशराणां हंतीः प्रहारात्त्वहतीवेत्येहं मंन्ये हियस्मात्पिहितापिअविभावितापिउत्कलिकाम
होमिर्मरुत्कंठाभरः॥ तापते विसरशभवतिप्रकाशतइत्यर्थः॥ यद्वायतोयस्मात्तुरोहितापिहिताज्ञातातुल्य
मितरत्वा॥ हितेतिहितगतौक्तः॥ सर्वेगत्यधीज्ञानार्थीइतिवेचनातज्ञातेत्यर्थः॥ यद्वाहितायतेहितेहितेवा
चरचतिउत्कलिकामहोमिर्मरित्यर्थः॥ तथाहेचंदनेवदनाभिधानेवदकुबुहिनेत्रपेयाकातिर्यस्यअ
धीत्वद्वदनस्यकिमिंदुरप्युपमानंयातित्वमेवतावद्वदअपितुतयात्येवअतिसुंदरतयाचदनस्यानुमय
त्वात्॥ यद्वा॥ नेत्रपेयकातौवदनेकिमिंदुरप्युपमानमुपपाति॥ निरतिशयविरहपाशुरिम्नाचंद्रस्यापि

दु राम
११२

शौक्त्यामतिशयानमुख्ययागोपधितुंनशक्यतइतिभावः॥तथाकापिसालुटमाह॥हेसतीप्रतेतवइतिको
 पितापिकावसतीवअस्तिजानामितहिनहितस्यवचनमाकरणीहःहेकेशलीकयंतस्ववशतथा
 शतप्राकारिशतवाशत्वाशतथाशेवजंतवस्माशेर्वलंयासांताःनिष्ठुरास्ववाचोनुभुताःश्रुताःमृषाभा
 षितात्वमासीतिभावः॥शतकोटिःसरःशब्दोदंभोलिरशनिर्द्वयोःरित्यमरः॥सतीपरपुरुषामिलाषंनक
 शेतिचापमानयतीतिस्वमपितादृशीतिसोलुंठंकेचित्तु॥शधेत्यादिभिन्नमेववाक्यमित्याहुः॥अर्थत्ववि
 शेषएवतथाकापिस्तूयते॥हेकुंतलितेतवायकुंतेलकलापःकेशसंधाःकरकायावषीयलस्याकर

वास टी

११३

॥३

उत्पत्तिस्थानयत्कालमेघखंडेतस्यतुलासाम्यमुपयातिगच्छति कीदृशः उल्लसितावद्विंशतास्फलाविक
सितायामल्लिकापुष्पविशेषस्तस्यायामाद्यातांभर्तृशीलयस्यसःमलित्यत्रइष्टिकेकेलीकामालिनीचि
तितल्लभारहरिषितिह्रस्वत्वंमालायाःयोभारस्तयोगीतियोज्यं॥कालमेघखंडेनकेशतुलनाकरकया
कुसुमतुलना॥वर्षीयलस्तुकरकेत्यमरः॥कालेश्यामलमेचकइतिचाचिकुरःकुंतलोवालइतिचा
थाहेकेपुरगोपुरंनगरद्वारंतद्गोचरास्तद्विषयागीतध्वनयः॥श्रुयंतेकिअवकल्पसिकोयगायतिकिंवा
गीतयतइतिकथंमन्यसइत्यर्थः॥इहगोपुरंद्वारमात्रंगोपुरंद्वारपुद्गरिकैवर्तिसस्तकेपिचमेदिनीकरात्

राम
११३

यद्वा किमव कल्पयसि किं भर्तृयसि आत्मा नमिति शेषः॥ एतेन सुगीता पुर्वत्व मासीरिति दर्शितं यद्वा
 गीतध्वनयः श्रुयंते ततः किमव कल्पयसि किं विलयसे विलयसि वा गमनाय सत्वर भात्यर्थः॥ तथा का वे
 पिविरहिरागी सखी स्वार्थेनाश्वास्यते हे मुरलि के चतुल चंचलं चतुलं पटतवानुत ये सा भिलाष सखी ज
 नक्षरा मपि मुहुर्तमपि ईक्षरा मीलना च क्षुर्निमिषादाया स्यसि अपि संबोधने अपि विरह स्विष्टमातां
 त्वा मालो क्यस्विद्यंते सख्या इति भावः॥ अत्रापि किं शब्दः पुर्वपदस्योपग्रहाः तथा परा विरहिरागी प्रास्वा
 स्यते दयितेन स्वामिना विमुक्ता सित्यक्तासि किं मुह्यसि रे दानयुक्ते चिरादा गमिष्यति तव कते इति भावः

वास टी

११४

॥५

यदाह कीदृशेन यदि तेन स्तनता पारवतादि शैदं कुर्वता तथा स्तनता डने कुच हतने यस्य सौख्यं लब्धततस्म
रता चिंतकेन यतो दनं कामदाह हारकं नो दनं प्रेरणं ॥ यदा ठिता कुंभकुंचता डने ता डन निमित्तं स्तनता शब्दा
यमा तेन पुनः कीदृशेन दपितेन कांतेन दपितः स्वामिकांतयोरिति धरतिः ॥ क्वचिदेक एव ते वेति पाठः ॥
तथा यशस्व सौख्यलाभार्थमेवागमिष्यते वनं किंतु तवा कौशल्या स्मरणादिति मनसि ति धायाश्चास
माह महत इति दपितो वल्लभस्तवरतिप्रियं सुरतगोचरकौशलं स्मरइति स्मतिश्चितं स्तनतवा नित्यर्थः ॥
अतो न वियुक्तासिति स्यैव हृदिवसतीति भावः ॥ कस्मात् महतो महीयसो महत उल्लासवात् प्रसो वो दाम

राम
११४

हः प्रस्ताव इति विश्वः॥ हतमो हतमो यदि त इति पाठांतरं तत्र कीदृशं कौशलं हतं मोहारव्यतमौ येन
 त्या तत्॥ तथा वयं त्रयती प्राहयत् नवं स्वराणां भिदिनिशा नं अंत्यं ततीक्ष्ण करणं तेन स्वराणां न स्वराणां न
 स्वराणां न स्वा नां वराः क्षत अतिवहलता द्वेजन्यां तात्रैतस्वक्षतकाले सीक्ता रादिना कु रते ईर्षितिकुजिते
 हेरुजां पीडांतधन कु रते स्म अपितु कृतवाने वयेनेयं त्वं कु सुम सुकु मा गरी रादपि सो ष्वत्यसित्य नुराग
 तियशउत्कः कीदृशी रुजं स्मरेण जन्या मुत्पाद्या यत्र नरपभतस्यैव स्मरजन्यत्वाद् रुजस्तथा त्वमपि
 रिकं॥ यद्वा॥ हे कु रते कु सितशब्दे तादृशो प्रणस्तव रुजं न कृतवान् पुर्वे सानुरागस्यानंतरं निस्पृहस्य च

वास टी

११४५

११५

थादत्वा नखक्षता हृजेति भावः॥ यद्वासवितादृशः कुरुते न कुक्षित शब्देन वर्तमानो लक्षितो वा नख प्र
राः॥ तव रजं कुरुते स्म यद्वा न वनिशान ते जनं ते न खानां न खराणां वराः॥ तखाद्या तविभषितः कुरु
ते कुक्षित रते वर्तमानो स्म रणां र्थे न खक्षत दाने भट्टिमा नितिकं किं क्रियते स एवं भुतो न खराणां रजन्यां
रात्रौ स्म रजन्यां कामोत्पादनीयां रजपीडा किते न कुरुतेत्येवेति भावः॥ रजन्यां कंदृश्यां स्म रंजनयंतिती
कर्मरायरा स्म रजतस्यामित्यर्थः॥ कुरुते न खो स्त्री न खो स्त्रिया मित्यमरः॥ ते शां वं ते जनं समे इति च॥ तथा
न्यया कयापि मानिती मानस्त्यज्यते हे प्रिय स सखि नानि निमानमुक्ते मद न मानि निका मपुजा कारि

राम
११४५

शितनस्तिवालोचनाभ्यांतेत्राभ्यांक्षरादेशश्चइस्वयाकिन्तर्पययतेसादरंनिक्ष्यतेकीदृशाभयांलो
 चनाभ्यांमयूकयुक्ताभ्यांसमनाभ्यांवाआलोचनक्रियायुक्ताभ्यांवा॥यत्रप्रथमपक्षेलोचनमालोकःसद
 स्यास्तीत्यर्थअर्षदवुक्तंभुमतिंदारंसासुनित्ययोगेसितायतेसंभर्गसि विविक्षायांभवंतिमनुवादय
 ति॥द्वितीयपक्षेलोचदीमावित्यस्याप्रयोगः॥तृतीयपक्षेलोचनेपश्यतीतिलोचनंक्रियाशब्दोयन्नतु
 दतेतश्चेति युचु॥तदंतरित्वेचद्रपश्यंतिचद्रोदयाएवसरख्यामानभंगस्यादितिभावः॥कीदृशःप्रीति
 नेआप्यायितोखिलजनस्यईक्षरादेशोतयनदेशोयेनसतथा॥पुनःकीदृशःरक्तमंडलतयालाहितवि

वास टी

११६

बलेन मधुमदारामालवीकपोलतलसमानः॥ मधुमदेतारोयोमालव्याः कपोलस्तत्स्वरूपसदृशः
मालवीमालवदेशस्त्रीस्वरूपातद्वयोस्तलमित्यमालसमानः साधुरोभनमानः मधुमदेतारोयोमाल
व्याः लसधातोः परस्मैपदित्वा ताच्छील्पं यो वचनशक्तिषु वातशप्रत्ययः न तु शानचतस्मात्स्मनेपदिनो
विहितत्वा तातस्तत्संगो वल्लभेने समाजस्तस्य त्यागे ष्याया विशगकुरुपपतिं भजसेत्यर्थः॥ अतएव सा
तिमाह बिंबाधरसेगत्या हेतुमुतया बिंबे फलाकोरोऽधरस्तस्य गत्या लतया को विशेषः अपितु न कोपि
यद्वा बिंबो धरविशेषः तदुक्तं भरते॥ पल्लवस्तबको बिंबः कशलोत्पद्यते इति॥ लतायपक्षे बिंबः फ

राम
११६

लविशेषस्तस्याधरेऽधप्रदेशे संगत्या लक्षिता भवति ता वा त्रविंबस्येव युक्ता योग्यं त्वात् ॥ औषधी शतया
 यथा लताभिश्चंद्रो वलोक्यते तथा पिलते वा तश्चंद्रं पश्येति भावः ॥ माकुर्वित्यर्थः ॥ कंचित्तु मालिनीति याठः
 तत्र प्रियसखी मदनमालिनितामि प्रिये विरामं द्वेषः तश्च मन्यस्व प्रियमिता तुल्यतायीः ॥ कुरुगी गेइत्या
 दिसां स्वीजनमंत्रां कल्पय उत्पादय ॥ कुरंगशावकेभ्यः हरिराबालकेभ्यः शष्यंतवत्तां शष्यं बालत
 तां घास इत्यमरः ॥ किशोरो अश्वबालकः तरलविस्तारयसां इच्छंत पारश्चेत इति कुरंगं ललत शौभमानं संके
 तय विजाति हि ॥ यद्वा केतय आमंत्रय कित आमंत्रेण स्वार्थेण च ॥ शकुनिभ्यः पक्षिभ्यः मंजरय मंज

वास टी

११७

११७

रीयुक्तं कास्यमंजरीकरोतीति तत्करोतीति तदा च षड्दशित्वा च ॥ ततो रुचिमाचसरकाशेति सौरभ इत्यमरः ॥
संकल्पय उत्पादय वितर देहि जीव जीवपक्षि विशेषः ॥ जीवं जीवश्च कोर इत्यमरः ॥ पल्लवय विस्तारय
मंजरय उत्पादय मंजरी शब्दस्य गौरात्वात् मंजरी जायमानेव भवती मंदतलेखं कामलिखनपत्रं
विलासय विशेषतो नर्तय ॥ मयुरविशोरं युरयुवानं मयुरश्चेष्टं वाकि ॥ शोरस्तरुणश्चेष्ट इति धर
णिः ॥ परिमलय सुगंधिकुर मलयचंदनं भवनवाटंगृहमार्गं वाटो मार्गं वृत्तो वाटो वादी च गृहवा
सुनित्यनेकार्थः ॥ किकिरं विक्षिप घुसरा कुंकुमं बालमभिनवप्रवीलकातनं विदुमवनंतव पल्लवप्र

राम
११७

धातं न वा वतं पेशला मनोहरा शलाका सरा इति स पतो बद्धः॥ प्रविश्य वा स वदतां ददृशेति संबन्धः॥ कीदृशी
 जघनयुगलेन विराजमानां कीदृशेन सरक्तया देन रक्तं लोहितं सरक्तं वर्तत इति सरक्तः पादो यस्मिन्॥ तेन स
 नेत्य लोहितचरणीर्धः॥ पक्षे तेन रक्त रागाधिपलक्षिता ध्यापचरोऽत्र रक्तपादः पर्वजघादिग्रंथिभागः॥ ग्रंथिर्न पर्व
 पक्ष्णीत्यमरः॥ ग्रंथिकांडोद्भवे स्थानं पर्वस्थादंतरं तयोरिति चापक्षे पर्वपुशरापरिच्छेदः शल्यभीष्माचारव्या यु
 तस्य शोभनां त्वंश्रुति सुखदत्ता तु कांडः शरः तद्वदीक्षेन यद्वा कांडनालः प्रणालः तद्वच्चा रुरा पक्षे सुपूकांडं ना
 मारा मायरा परिच्छेदः॥ छंदो विचिन्तिः छंदसां सत्राणां विचिन्तिर्विपर्ययसंग्रहो यत्र ग्रंथे माश्राजमानशोभमा

वास टी

११८

११८

लं

सु

नः तनुः सुक्ष्मे ॥ मध्यो वल्लग्नदेशः पक्षे तनु मध्या षंडो विशेषः ॥ तक्षत्र विद्या ज्योतिः शास्त्रं गरा ती यः परिसंख्यय
हस्तश्रवणो नक्षत्र विशेषौ ॥ पक्षे गरा ती यः प्रशस्यः प्रसस्तश्रवणो कर करौ ॥ न्यायस्थितिर्न्यायिदर्शनं ॥ उद्यो
तकरंदीप्ति करं स्वीयं रूपयस्यास्तां ॥ पक्षे उद्योतकरः पक्षिलस्वामिचिरचित्तवृत्तिकंतस्वरूपांतदात्मिकां ॥ संगतिः
सिद्धांतः अकारः आभरणां मुक्ताहारदिकंधर्मकीर्तिकृतग्रंथविशेषश्च उपनिषत्तु अद्वैततत्त्वप्रकाशको वेद
भावः ॥ आनंदहर्षैकं श्रेष्ठं ॥ पक्षे परं ब्रह्मतदुक्तं आनंदब्रह्मरूपं तच्च मोक्षे प्रतिष्ठितमिति चरणाः यादः
वेदशाखा च आचरणां वा वत्वादि भागे यवरो चररो चररो मत इति विस्मः ॥ पक्षे पर्वकटकः पर्वताव

राम

११८

यवः ताशव हस्यति वधुः गुरु कलत्रतया बृहस्पति तयो रित्य मरः ॥ शतकोटिर्वज्रमुष्टिग्रहा हृतनुर
 त्यो मध्योपस्यास्तां ॥ वज्रमुर्तिरपितनु मध्याभवित ग्राह्या च प्रियं गुण्यामाना मनरवाहन दत्तधुस्तथाः व
 सरवी प्रियदर्शना नाम विद्याधरी ॥ पक्षे प्रणनीति प्रियः ॥ प्रियं दर्शितं यस्यास्तां पक्षे सोमप्रभाता मी सो
 मेमतो हरे चंद्र इति विश्वः ॥ करेणुका हस्तिनी अनुपमा तुल्या सर्वा कृष्टामितियावतू ॥ पक्षे सुसुप्रतीक
 स्य करणुकाऽनुपमाता मी ॥ तदुक्तं मुत्तरतंत्रे अम्रमुहस्तिमदस्य निविचितैरुदाकृता ॥ कपिला पुडरी
 कस्य कुमुदस्य च पिंगला सार्वभौमस्य विज्ञेया शुभदंता कुटुंबिनी ॥ अंगानां मनसस्यादं जनस्याजना

॥ वासुकी ॥

११९

॥ १ ॥

वती ॥ सुप्रतीस्य विज्ञेयानुपमा धेनुकासिता ॥ पुष्पदंतस्य ताम्रपरी विज्ञेया ताम्रसुसेति ॥ यद्यपि दिग्गज
शब्दः सामान्यतएव श्रूयते तथापि प्रकरणा अनुपमा साहचर्याच्च दिग्गज विशेषेण सुप्रतीके वर्तते केना समु
द्रतीर ॥ तमालपत्रं तिलकं । पत्रावल्ली च तमालपत्रं तिलकं । चित्रकं च विशेषमित्यमरः ॥ पक्षे तमालो
वृक्षविशेषस्तस्य त्रै ॥ अश्वतरो नागराजस्य कंट्या मदालं सानाक्षी ॥ पक्षे मदस्तासुराय जोरमसस्तेनालसां
मंधरां ॥ गरीयसी महाविश्रंभयात्र विश्वा सस्यानं पात्रशब्दोऽजहस्त्रिगुणः आर्यपुत्रेति संबोध्यः यतिः य
नीती जनेन वेति भरतः तत्कृते तवार्थे अत्र कृतशब्दे स्या व्यायपुरेणा गुरोति स तु व्याभ्यां द्वाभ्यां साहचर्याद

राम
११९

व्ययकृतो ग्रहणात्॥षष्ठीसमासनिषेधभावः॥वेदनाव्यघायत्रायतेपत्रीमवाचरतिनभसोतिविस्तार
 त्वात्॥सागरोमेत्नानदायतेमसीयात्रायतेमेत्नानंदोमसीभाजनंतदुक्तमतेकार्थमेत्नानंदोवर्तीसीमामेत्नां
 बुर्मेसीभाजनमिति॥मेत्नानंदोमसीमानरितिहारावलिच॥मेत्नानंदानुमेलास्यामसीकुपिनि॥करिकेतुच
 लिनी॥अतिगंभीरत्वादिदंलियिकारोलेश्वकःब्राह्मणायतेब्रह्मदेवाचरतिदीर्घायुषात्भुंजरगराजोवासुकिः
 ससहस्रमुखैःकथयतीतिभावः॥क्वचिद्भुजंगपतिर्वीचकइतिपाठः॥तत्रवाशब्दोऽयमानेवास्याद्विकल्पोऽय
 मयोरेवार्थेचसमुच्चयइतिश्वकोशात्॥वीचकपाठकः॥प्रभाताभ्यांप्रातःकालवत्यांपारिग्रहणाविवाहःआ

वास टी

१३०

१२०

लोचितचिंतितं जतं॥ कंदर्पकेतुर्ह्रिववहःसिःशपितव्यं प्रवेष्टव्यं॥ महाभागो महाभाग्यःभागो भाग्यैकदेशयो
विति विश्वः॥ सांप्रतं योग्यं॥ प्रमारा मुत्तरकर्तव्यमिति भावः॥ अतिभयवानूलहरीप्रवाहः॥ आसुतः कृताप्रवर
भातः सदागतिर्वीतः॥ सदागमनं च मनोवज्रवो वेगो यस्य सः निरगात् गिर्गतो बभूव॥ क्रमेण च निमेषमात्रा
प्योजनशतश्मशानवाटेन गत्वा विंध्याटवीं ध्याटवीं विवेवेशे त्यन्वयः॥ कीदृशेनश्मशानवाटेन जगत्स्यादि
विशेषणविशिष्टं जंगलं मांसं जंगलं जलदेशे स्याज्जंगलं विशितेपि च तिविश्वः॥ कंकः यक्षि विशेषः चिता च
क्रंचुक्षि संघः॥ शिमिशि मायमानं तादृशं शब्दं कुकीरां वह्निश्मिशिमेति शब्दकरोति डाजं ताक्यचुसिमसिमा

राम

१३०

अव्यक्तानुकारराशवाः विकटः विकशलः कटुः शवः सवे श्रेयो किंजिलिते जगदंडे कटो मत इति रा स्वतः।
 आकृष्टि शकर्षणां॥ चटुलश्च चल्नः कटुपुतनः पिशा च विशेषः॥ उतालमुद्गदं भवेद्रुतालमुद्गदमित्यमरः।
 व्रते लोमनुष्यजातिः॥ शिखरमग्रं शंकितवर्णाश्चौरः। शंकितवर्णाश्चकु सुमालः॥ प्रकीर्तित इत्युत्तरतं॥ कर्षी
 नासिकेति॥ प्राणं गत्वा देवकत्वे क्लीबत्वं भाका रोव्यक्तानुकारराशवः॥ तद्युक्तामंभारालीमक्षिका तदुक्तं हा
 रावल्यां मक्षरा मक्षिका ज्ञेया मभाराली च समंतेति॥ भरितमिति तारकादित च॥ अत्यथा भूतमिति स्यात्कृष्णा
 सिः शराग्निर्वा॥ चटसु सुटत॥ नुर्मनुष्यस्य कशेटिः शिरोस्थि शिरोस्थिनिकशेटिः स्यादित्यमरः॥ टंको रोव्यक्त

स्तराभिः

वास टी

१२१

३

शङ्खः श्रुलपारिहर्षः॥ कपालावल्यादयः॥ शिवे स्मरणीयतितयोः साम्यशिवा गौरीसृगालीभुवंतो देवयोनिभेदः॥ पु
रुषातिशयो महाराजाधिराजः॥ मंडलः श्वराष्ट्रचतथाचविश्वः॥ मंडलतिवहे चिवेकुकुरे द्वादशराजके इति॥ मं
लातीति मंलकुक्कुरादिरधायी॥ प्रलगेत्यादिना विध्यां ढवीविशेषणीवेत्ना मयः सूर्यादिक्रिया कालोत्रविभुरेक ए
व अतो न रौनरुक्त्य॥ यद्वेवेला मुहुर्त अर्कः सूर्यः वृक्षविशेषश्च स्थितिर्मयादा॥ अंततमुला बहुकदा अथ चानभोता
गगजो मुलमादिकारणां यस्यास्तां सुधर्मदेवसभा॥ स्यात्सुधर्मादेवसभेत्यमरः॥ धर्मादिति च केवलादित्यति च॥ समा
सांताभावे रूपमिदं कौशिक इंद्रः ये च कश्च तथा विश्वः॥ कौशिकः ये च केशकेतनंदने रागगुलावपीति॥ श्रीफलोत्प्लवः

३

राम

१२१

श्रियालक्ष्माः फलच अर्जुनो वृक्षभेदः पांडवंश्च पुलोमः शची पिता त्सकुलस्थितिर्विशमयीदा॥ सहस्रनेत्र इन्द्रः सहने
 त्राशतावरीदं द्रशी वाची॥ सिंधुरवार वृक्षश्च॥ यद्वा नेत्रमुलमुलापालः सुरतपालः॥ गंरायते प्रशस्यते॥ सर्वश्रेष्ठयास्ति
 ति॥ गरिः प्रधानवेश्या गरीरयिता त्॥ सर्वधातुभ्यभ्यइत्॥ तस्या फलितानिः यन्नाकारिकाया तन्व्या पारोयस्याका
 रिकतनेष्यी पाठेवायस्याद्धिता॥ तथा चोक्तं॥ कारिकाया तनावृत्योरिति विश्वः॥ यद्वा फलिता गरिकाया वेश्याया
 कारिका पर्यायगमनं यस्या अशरिकिति पर्याया हरोत्पत्तिश्चितिरायतिराय च॥ अगता वित्यस्य प्रयोगः॥ यद्वा फ
 लिता संपन्ना गरिकाया आदिका गमुनयस्याः ता श्रूलावाला नुमत्या गरिकाना भुजंग समीपगमनात् आकरि

वास टी

१२२

१२२

केतिअगतौधात्वर्थरव्युलितिरव्युलरव्युचुधा॥यक्षेगणिकावक्षविशेषः॥गतियारिइतिप्रसिद्धः॥फलिताफलवनी
गणिकायुधिकविश्यातर्करीकरिणीशुचेतिविश्वः॥शुलायास्तोमतोवेद्याधिषेष्पुलधरेपिचैधरणिः॥अशोक
सरलपक्षागाःवक्षविशेषा॥यक्षेविकसिताअशोकाअकष्टःसरलाअजेवःपुंक्षागाःपुरुषश्रेष्टायद्यायस्यावा
पुंक्षागाःपुरुषश्रेष्टः॥पादुभागेसितात्यलेजीतीफलेचपुंक्षागइतिश्वः॥लीलाक्रीडाधात्रीआमलकीउपमाताचरा
घवोरामचंद्रेः॥वैदेहीसीतापिप्पलीचा॥वैदेहीशेचनासीतावशिक्कीपिप्पलीयुचेतिविश्वः॥अमृतसुधागुलुची
चा॥वह्मादनीच्छिन्नरुदागुलुचीतत्रिकामतेत्यमरः॥अमृतंविषयरोलमितिचिकिष्साशास्त्रनपराजिताशत्रुभिर्वि

ति

राम

१२२

जितेत्यपराजितास्वच्छदाचासाचपराजिताचेतिता॥यद्वास्वच्छंदेअपराजितोवित्तुर्ययासाता॥यद्वास्वच्छंदेअपराजि
ताभगवतीययाता॥पक्षेअस्मिन्नालावुःइक्ष्वाकुःकदुनुचीस्यादित्यमरः॥वशोवेणुः॥पक्षेइदत्तकोतीयविशेषस्व
वेशः॥कुलदंन्विताचवल्मिकिसरस्वतीवदास्मितत्वात्॥काव्यस्यपलाशोराक्षसोवृक्षविशेषश्च॥अर्जुनशरनिक
रपार्थवारासंबंधः॥पक्षेर्जुनशरोवृक्षतराविशेषोपरिवारितानिशकृतावेष्टितांचारुपारिपशवोमुर्तयश्च॥अति
बहुनिरुपारिपश्यातां॥रूपंस्वभावेसौंदर्येतानकेपशुकामयोरिरिति विश्वः॥पतसादयोवृक्षविशेषावानरसे
तायतयश्च॥अविधवापतियुतासिंदुरोवृक्षविशेषः॥सिंदुरस्तरुमेदेस्यासिंदुरंरक्तचूर्णकइतिविश्वः॥तिलको

वास टी

१२३

१२३

वृक्षविशेषः तील्यिरिरव्याताय द्वा सिंदुरतिलको हस्तिविशेषः ॥ यद्वा सिंदुरतिलकं पुष्पं पक्षे ॥ सिंदुरस्य तिलकं प्र
वालो नवपल्लवः ॥ प्रकुष्ठकेशश्च ॥ उलुकः पेचकः द्रोराः काकः शकुनीः यक्षितैः सनाथां सहितां ॥ पक्षे कौरवसैनिका
एव ॥ धार्तराष्ट्रकृत्ता चंचुचरराहंसाः ॥ धार्तराष्ट्राः सितेतरैरित्यमरः ॥ पक्षे धतराष्ट्रपुत्रा ॥ अस्मान्जात्यौ वृक्षपुष्पविशे
षौ ॥ अस्मान् सुमहासहेत्यमरः ॥ सुमना मालती जातिरिति च ॥ विशेषतो रुद्धः प्रसूतो वंशो वैराग्यस्यातां ॥ अस्मान्जातिः
विरुद्धवंश इति विशेषाभासः ॥ अविशोधस्तु दर्शित एव ॥ अभया हरीतकी भयशून्यं च ॥ सततं सविस्तारं हिताय ध्याहरी
तकीयस्यातां ॥ अभया त्वय्यया यथेत्यमरः ॥ अथ च सततः हितं पथ्यं यस्यास्तां गुल्मोलता रोगश्च लता गुल्मा च वीर

राम
१२३

द्वइत्यम ॥१॥ गुल्मो रोगे च वीरधीति विश्वः ॥ पददो भ्रमरः द्विपो हस्ती तस्य दानमदस्त्वेनाकुलां व्याप्ता ॥ यद्वा द्विप
 दोनुष्यसे भानाकुलां आक्रांतां मनुष्यस्य तत्राप्रचारात् ॥ अथ च या द्याभ्यां यदाभ्यां मनाकुला अव्याप्ता भवति सा
 कथं षट्पद व्याप्ता षट्पद मध्ये पद द्वयस्यावकत्वात् ॥ अविरोधस्तु दर्शित्वा द्विजकुलं पक्षि समुहः ॥ ब्राह्मराव
 र्गश्च कौटिल्यव्यां लीतः न कुलातो वंशो यस्य ॥ अत्युच्चत्वात् तस्याः ॥ विरोधस्तु स्फुट एव अत्रांतरे ॥ अस्मिन्नेव सने
 यामिनी शत्रिः ॥ क्रमेणोत्थादि क्रमेण चैवं विधेषु तारादिषु सप्तकुंदर्पकेतुर्वासवदत्ताया सह लग्ना गृहे सुष्मा
 पेति संबंधः ॥ तमिस्त्रमेवा ना योजालं जालमाना यतिपाशो सुत्रं आनायः पुंसि जालं स्यादित्यमशेषो प्रोक्षितशफ

वास टी

१२४

शीदयोरित्यमरः॥ रक्तांशुकोलोहितकिरणा आदित्यमंडलसंधी स एव पटत्वेन रूपावितः॥ भिक्षुपक्षे रक्तो
शुक्लवयवो यत्र तादृशः पटो यस्य स तर्धेत्यर्थः॥ विसलतैव शरतं त्रकारः॥ शरयं त्रकारः शरयं त्रः सरत
इति रव्यातः॥ तत्रानुगतं संबद्धं शतपत्रं पव्यंत देवपशुकं तेन सनाद्ये संनते भिक्षौ सतीत्यर्थः॥ अभ्यस्मिन् भि
क्षौ रक्तपटेशरयं त्रारोहितशतसंख्या कतालीपत्रस्तकसंगते या ठोति मधुः स्वने भवेतीति भावः॥ मंजु
लं मनोजं विकचः केशशुन्यो विकसितश्च कमलाकारः पद्मस्थानमेव भिक्षुः तस्मिन् कमलाकरनाश्रिच
भिक्षौ कृषीवलः कृषकः कुमुदः क्षेत्रेषु तिमिरबीजेषु मधुकरेषु उपमानेषु ससुघनं निविडघटमानर

राम

१२४

की भवत् ॥ दलपुटो येषां तेषु क्षेत्रेषु दलखंडः रज एव मुखं कशी पाणिः ॥ उदंडः उद्धतदंडः पुंडरीकं सितां भोजो
 त्यमरः ॥ आहतिशयातः ॥ क्षतांतरे खंडितमध्ये प्रकंडन निस्तुषी करणं संध्या वताम्रलोहितमुखं यस्य अथ च
 संध्यैव ताम्रमुखं यस्य तेन वारो न कं पिताभ्य इत्यं न्वयः ॥ इंदुमंडलमेव फलं यस्य भिन्नमेव वा इंदुमंडलमेव फलं
 तस्मिंश्च नियतमिति ॥ शवलो मिश्रितः ॥ स्करन उदितः ॥ अरुण आदित्य आदित्य सारथिर्वा ॥ पक्षेलो हित्यं
 चुडाशिखायां बाहुभूषणा इति मेदिनीकरः ॥ वदेनं प्रारंभो मुखं च कृवाकः कुक्षुटः ॥ चरितं संचरितं भक्षणा र्थं च ॥
 वारणी भस्मिदि कुमद्यं च ॥ द्विजपतिस्तमब्राह्मणश्च ॥ यतनमसंगमनपातित्यं च ॥ आखंडलकंकुलि

वास टी
१२५

धा

राम
१२५

इंद्रदिशिककुभांवह्वचनप्रापिकतेनात्रैकवचनप्रयोगकरः किरणाः स्थूलहश्च॥ धौतक्षान्निर्धान्तुमनः शि
लादिः॥ पाटितं द्विधा कृतं यथाकांतिः कूटसंगकोटिरग्रं॥ प्रसरं जातं उत्तमंगशिरः॥ अश्रुरधिरं सारिणी तु प्र
णाडिकेति हारावली॥ अनुरागस्य कविसंपदायलोहिततयारयक एतैर्युर्वीतैः रक्तमंडलैर्भास्करे उदयं समाशो
हतीत्यन्वयः॥ फरापलेफरास्थपद्मरागे एतेन वासुकी फरायां पद्मरागस्थानमिति लभ्यते प्राचीरं प्राततो बृ
तिरित्यमरं॥ संध्या बाललतयोः रक्ततया साधयि जिह्वयारक्तौ मां जिह्वः॥ तादृशमारक्तमितिलोहितयत्पटसु
चंतस्मदशः इत्यर्थः॥ गुफिते ग्रस्मिन्नेदीनारोलकारविशेषो देवा इति रव्या तदीनारस्य चक्राकारत्वेन चक्रता॥

तस्करे अयतायके ॥ बालातये प्रसरति शतीत्यं त्वयः ॥ उद्गारः प्रकाशः ॥ पट्टः येष रायाषारो ज्ञाणादीनां च बंधन
इति मेदिनीकरः ॥ शाल्यो बौद्धभेदः मष्ठी कामष्ठी कौसुमः कुसुमः संबन्धो ॥ कर्कधुर्वदरी कालिरित्यमरः ॥ कृटा
आस्कात्तनभंगः खंडः चाटो दीततयां च दुल्लकुशलं ॥ चक्रवालं तु मंडलं इत्यमरः ॥ दिवा नाथकांतो पलः सूर्यकां
तमरिः ॥ एवं विधाया जागरादिमं न्यामंदमल्पं निस्यंदः श्रलनश्रुत्यः करराग्राम ॥ इंद्रियसद्यो यस्य सः ॥ त
तः कंदर्पकेतुविललापे निसंबन्धः ॥ अंबरमाकाशो वस्त्रं च ॥ काष्ठादिककाष्ठं च ॥ दीपनं प्रकाशो दाहश्चापत
गआदित्यः ॥ मध्यं दिनं दिनमध्यं राजदंतादित्वात् ॥ परतिपातः पृषोदगदित्वात्पुर्वपदेष्टं ॥ विना कृतं त्यक्तं ॥

वास टी
१२६

क्षरामित्यादिनाइतस्ततोदतदृष्टिरित्यस्यैवविवरणां॥क्षविटवेष्टित्यादिद्वयंतेनाष्टव्यवस्थादर्शिता॥प्रिये
त्यादिनाष्टवस्थादर्शिताअवदातंशुद्धंनियतिर्भाग्यंभाग्यस्त्रीनियतिर्विधिरित्यमरः॥अगोचरोविषयः॥
आगामिताऽभ्यस्ताःसुरभयोगावशररांगहरक्षित्रोरित्यमरः॥भावितव्येति॥कृत्यलुटोबहुलमितिकर्तरित
व्यः॥इतिबहुविधविलययंतु॥दक्षिणोनकानतंनिर्गत्यमहासागरकक्षोपांतेनवक्ष्यमाराविशेषराविशिष्टे
नकतिययपदानिरात्वाकंदर्मकेतुर्जलविधिमपश्यदित्यंत्ययः॥दक्षिणोनकानमित्यनएनपूयाद्वितीये
तिद्वितीया॥कक्षंतविशेषरान्याहनव्येत्यादि॥नव्यानवःनलदमुषीरंमांसीवाक्षलदस्याद्वस्तिद्यासे

राम
१२६

मासिकोशीरयोरपीतिविश्वः॥नडिनीपमिनीनिचुलञ्जलपितुलोसाचुकः॥समौपिचुलज्ञाबुकावित्यमरः
 भिडुलोवेतसःवंकुलःकेसरः॥एतेनलदादयोतव्यायत्रतेनविरविह्वःकरंजःउटजोवृक्षभेदोमुनिगृहवा
 कुटजःकोडआइतिप्रसिद्धोवृक्षउपकंठःसमीपं॥भंगराजोघनछायाइतिप्रसिद्धःपक्षीभंगराजसुविजे
 यऔषधेपक्षिभेदकेइतिधरणिः॥सुंदरीवृक्षविशेषः॥व्रततिर्लता॥व्रातःसमुहःसएवावररांयेषामित्य
 न्वयः॥भंगरोलःपक्षिविशेषः॥कीटविशेषोवा॥भ्रमरभेदोवाभंगरोलः॥पक्षिभेदेकीटभेदेचषट्पदइ
 तिधरणिः॥गोलागुलःकृष्णमुखोवातरःगोलांगुलःप्रवंगश्चकीशशाखाकपिर्मतइत्युत्पलिनीहिता

वास टी

१२७

१२७

लोवक्षव शेषः॥ पुगः क्रमुकः॥ घनसारमुक्त एभागेयेषां मल्लिकादीनां ते घनसाराः॥ यद्वा घनसारः कर्पूरव
क्षः॥ घनसारश्चंद्रसंज्ञः सिंहाभ्रोहिगवांस्तुकेत्यमरः॥ जंबुगुल्माजंबुलतातैः॥ गदनेन व्यासेन उहो ज्ञानसं
ख्यानमिति यावत्॥ तमति को तो लुहो निः संख्याः दालुहः पक्षि विशेषः॥ व्युहः समुहः पुंजितो राशीभुतः अ
कुंठकं ठो मधुरधनिः कलकंठः को किलः॥ तस्य कंठः शब्दैः कंठो गले गलध्वाने कंठकेन समीपयोरि
ति धरणिः॥ स्वरे कंठः प्रकीर्तित इति रत्नकोशोपि॥ कलकंठः कुहमुख इत्यमरः कुलालो धृष्टः कुलालो
धृष्टः कुलालो कुंभकारे च धृष्टेपीति विश्वः॥ कुटुंबसमुहः संवाहितो मृदितः॥ उत्कटं उद्वातः विस्म

गाम
१२८

च

रोवा॥ कु रव को वारा पुष्पं॥ के सरोताग के सुरः॥ किसरः सुहृ मु हः धु सरि मो धु सरत्यस्य भरो यत्रत्यर्थः
पिजरः कपिशः मंजु मनोज्ञसिंतं शद्वितं मे कितः कृ दती कृतः मु चु कुंदो वृक्ष भेदः॥ मु चु कुंद स्त र भेदे मु
तिदौत्य विशेषयोरिति विश्वः॥ कांडः प्रकांडः के र टोरंड स्थलं क ड ति शब्दो बहु ल व च नात्॥ किं न्त तः कंडु य
न वा ची॥ कु टी कृतं गृ ह ल सायादितं॥ कु ट जो वृक्ष विशेषः को द्या इति प्रसिद्धः॥ तिः कु टः को ट रं वा नेत्यमरः
च ट कः कल विंक स्यादित्यमरः॥ स चा र्य मा रो नी य मानः वा चा टो बहु भाषी॥ त्यमरः॥ आ ल ज ट चो ब
हु भाषिणी त्या च टु प्रत्ययः॥ चा ट कै रः चा ट क उ म प त्य चा ट का या ए र जित्यै त्य च् प्रत्ययः॥ पु म प त्य चा ट

वास टी

१२७

१२४

केरित्यमरः॥ सहचारी प्रिया चारणां भक्षरा प्रिया प्रयोज के तावर भक्षरा इति धात्वनुसारात्॥ चंचुः ख्याता
तेन वित्तं शुचुपचरापौ॥ चकोरः यक्षिभेदः चंचुस्त्रिंशद्विंशतिभेदः स्त्रिया मित्यमरः॥ शैलेयं शिला संभवं सगंधिद्र
व्यंशुल इति ख्याता॥ शिशु बालकः॥ शेफारिका सहारितियत्प्रसिद्धः॥ शिफामुल समेशाखातले स्कंधशा
खाशालेशिफा जटेत्यमरः॥ विस्रब्धवर्तमानं विस्रंभे वावतिष्ठमानः गौधरो गोधाया अपत्यं गोधार इकं
राशिः समुहः रंकुर्हर्षविशेषः उद्गमः प्रादुर्भावः॥ भक्षितस्य पुनरुद्गीर्णं चर्वणं रोमथः॥ रोमथापमाना
रोमंथं वर्तय च कर्मणो रोमंथनयाभ्यावर्ति च शेरिति क्यप्॥ डित्वा दात्मनेपदं श्रवणाहारी॥ श्रोत्रसुख

राम

१२७

दःसनीनो विकटः नहुक्तमुस्सलिन्यो नीलं स्थाने सपुर्वस नीलशब्दोऽति केमतइति मदमंदायमानोति सुहि
 तंऽकर्ता तालः कर्ता शब्दः तालो वा छविशेषो वा ॥ दुंदुभिः वाद्यभेदः ॥ रसश्चित्रमृगः विसरः समुहः स दोह
 विसरब्रजा इत्यमरः ॥ यो तो बालकः ॥ यो च द्योता मुखं वा पालिः प्रदेशः पालिः पंक्तिप्रदेशयोरिति विश्वः
 गुंजाकरजनीति प्रसिद्धा जालको द्याद्या मार्जारः जालकः कथितो द्योद्यः कारुडी चापि जालक इत्युत्पलि
 नी ॥ द्योद्यं कारुडिकायां वजालकः परिकीर्तित इति हारावली दंशनखंडनं कपटेन च अना ॥ विश्वासे
 नेत्यर्थः ॥ पाटलः श्वेतरक्तः ॥ क्वचित्कपोतपेटक इति पाठः ॥ तत्र कपोतो बालकापेटकं समुहः पेटकं पु

वास टी

१२०९

१२१

स्तुकादीनां मंजुषायां कदंबके इति विश्वः॥ पाटला कीटो वरचा॥ कुलिश शिखर वज्राग्रवत्॥ वरं यत्नं स्वरमित्यर्थः॥ भास्वरो दीप्तः मंजुभासमिदो द्युरचु॥ केचिदेतन्नि विशेषणानि कानांतरैवेत्याहुः॥ तत्र दक्षिणोत्तराननेति पांश्च कुर्वेति॥ पुंसि कश्च स्या विधे इत्यमरः॥ विडवता साम्यवरुणस्येष्वाक्षरुणी पश्चिमादिकु॥ शेषकलस्य शुभ्रत्वादुपन्यासः॥ जलधिमपश्यदित्यन्वयः॥ अधुना मुद्रवती नमा ह॥ अतिचपलेत्यादितां डवं नृत्यं॥ उदंड उद्दटः॥ खंड परशुर्मी ही देवः॥ तिर्मौकः कंचुकः॥ आतर्पितां अइयत इति प्रसिद्धविधिः॥ परंपरां उपाते गृहीतं रामरायकं रमणीयता बुसिसाधुरयं॥ नमश्च शशव्यो मागनगंधर्वादीशवि

राम

१२०९

लोकयंतं लुब्धकुकुक्षिरदं अभिजातं शुद्धमाकरोत्पन्नं॥ अभिजातमतिभिः रत्नाकारं॥ करिमकरो जल
 स्त्री॥ यद्वा॥ प्रकरणात्॥ करीजलहस्तीमकरो यादराभेदः॥ शकुलो मस्यभेदः॥ नक्रोजलजंतुभेदः॥ अ
 स्तमितो मयः शतयोजनविस्तीर्णसिमिती ममस्यः॥ तं योगिलेति स तथा॥ तदुक्तं अस्ति मस्य सिमिती
 मशतयोजनविस्तृतः॥ तिमिगिलगिलोप्यसिराघव इति॥ एतेन विस्तारगंभीर्येदर्शितो कुलं जलवि
 दुरं वती भागः वेला संनिहितो भाग इत्यनयोर्भेदो पन्यासः॥ विलुलितो मृदितः॥ लवलीलताभेदः॥ मा
 तुलुंगः शोलुग इति ख्यातः॥ रचको मातुलंगकेत्यमरः॥ मर्मरितं धनितं धनितं॥ स्त्रीपुंसौ मिथुनं

वास टी

१३०

१३०

द्वंद्व इत्यमरः॥ तलिततुष्टमिति हागवली॥ तलितं चलने स्तोके तुष्टे वितुलितं मतमिति विश्वः॥ पाटित
मुखत्वं तासिन्नाः॥ खेदं गताये शंखनखाः क्षुद्रशंखा इत्यर्थः॥ खं रगोत्रा गरुड संतान जाय भ्ररथः॥ प
क्षीपटलः समूहः॥ कलिलं गहनं॥ आवर्तै रूपाभ्रातिर्जल भ्रमरांतै नन पौनरुक्त्यं॥ अपस्माशे रोग
विशेषः॥ सुरायास्तत एवोत्थना तु स सुरा मोदं भ्रुकुटिः कोपजो ललाटे चर्म गभेदः॥ तदुक्तं तदुक्तं म
भरते॥ श्रवौ र्मध्यत्वचः क्षेपा त्भ्रुकुटिं च प्रचक्षते॥ कोपस्थानेषु सर्वेषु भ्रुकुटिं वितियोजयेदिति।
आलानं हस्तिवधन संभः आला भं बधन संभेध शृंखल त्यमरः॥ कुंभी न सी राक्षसी लवरा माता।

राम
१३१

लवरो राक्षसः लवरां च स्त्रीभार्यासरित्॥ पतित्वा तस्य स्त्री नदीया सरित्॥ तस्याः यत्कृत्य कार्यं तेन
 बहुलं महातं॥ पक्षे स्त्रीस्त्राधिकारविहिता कृत्या सव्यादयः कृत्या प्राङ्मुख इति कृत्य संज्ञिकाः उरणादयो
 बहुलमिति बहुलवचनं च॥ पात्रं कुलद्वयांतरयोः देति प्रसिद्धं॥ तीरे पात्रतदंतरमित्यमश्वपक्षे पा
 त्रं शिष्टः अमात्यादि च॥ वारिपात्रीयं वारिर्हस्तिबधनरज्जुश्च॥ वारी तु गजवधरीत्यमरः॥ पात्रीये
 वारी विख्यातवारीर्बधनरज्जुधितिधरिणः॥ तागः सर्वो हस्ती च॥ सुक्ता रो व्यक्तशब्दः॥ अंभसि जातमं
 भोज एव भुतयत्रामरं अमोजत्वा परशब्दे भोजैवालमुच्यते॥ अमोजचामरं शैवालं मह्यो मीनः ताभ्यां

वास टी

१३९

131

शोभितं॥शैवालशैवलमंभोजचामरंजलतीलिकेत्युत्पत्तिनी॥अत्रमस्यस्यपुर्वनिपाताभावस्तद्वि
धेरनित्यत्वात्॥पक्षेविश्वामित्तम्यमनेरनेकेपुत्राःकेचित्तपस्विनःकेचिद्राजाःताराज्ञामंभोजदि
मिश्रिहैःशोभेत्यर्थः॥यद्वाअंभोजादिनामानएवतेभवमित्यर्थः॥गोत्रंवंशोगोत्रःपर्वतश्च॥अच्यु
ताभ्रष्टोस्थितिर्मर्यादापक्षेअच्युतस्यस्थितिरवस्थानेशयनमितियावत्॥सञ्ज्ञासंभुतानक्राः
कुंभीरामकराश्चयत्र॥पक्षेसञ्ज्ञानानाक्रमोव्यवस्थाव्यवहारःतंकरोति॥कृतंमत्स्यंसक्रोधकर
तोयानदीविशेषस्तयाआप्लुतप्रवाहंमुखंविसरणंमंतमितिहारावली॥पक्षेस्ततोयेनप्रक्षति

यन
१३९

तमुखपक्षेकृतकोपमितिपाठः तथाप्ययमेवार्थः॥ चंदनोत्तामनदीविशेषः॥ पक्षेचंदनसंवंधिज
लसुंदरंचानर्मदानदीविशेषः॥ नक्कीडाप्रेमवातंददतीतिनर्महृकाताच॥ यद्दानर्मदोनर्मसचिवः॥
कालकुटोविषमोदः॥ विषंजलंगरलंचअतिवृहमहीयांसंजरत्तरंच॥ सुदरीवृक्षविशेषः स्त्रीच
कटः समीपशलंच॥ कंठोगलेगुलध्वानेसमीपेपिप्रकीर्तितइतिविश्वः॥ सुगदेवामद्यंचाअसुरा
देत्याः समुद्रसुराः कुंभोदरादयोदेत्यावसतीत्यागमः॥ उल्लुजामित्यजामि॥ अनातुरस्यनीरोग
स्यदुश्चिकित्सार्महारोगैः पीडिस्तुपुमानपि॥ प्रविशेच्चलनंदीसंकुर्यादरातादिकमितिस्मृत्या

वास टी

१३२

१३१

दुश्चिकित्सरो गिरा मात्मत्या गोपीष्ठ साधनमेवेति बोधितमतो न दोषः॥ ममतु न तथेति दोषस्थानेति
भावः॥ सर्वे कार्यमेव करोत्येवं त उ कार्यमेवा सर्वे करोत्येवं तेत्यन्वयः॥ गुरोर्दोषास्तारा द्विजराजश्च
द्रः तेन बृहस्पतिभार्याभिरुतायत्र बुध उत्पन्न इत्यादियर्वशा कथाः॥ क्लृप्तेन ब्राह्मणोऽपि पित्रा
दिगुरुभार्याजहारेति विवक्षितं॥ पुरुरवा वयः शेषेण स्वंग्रहं नूतत एव नष्ट इत्यपि भारत कथा न
दुष्टतामा च भुषइंद्रे वत्र बध दोषादतिनिस्तेजसिलब्धेन्द्रराज्यः शचिमांभजस्वेत्युक्तवान्॥ मत्समी
पमपुर्वयातेतागच्छसि चेत्तदामया स्वीकर्तव्यासीति शच्यामि हितो गौतमादिमुनि जति तेयातेन स

ब्र

गम
१३३

७९

र्षसर्पेत्यभिधातोमहायोभवेत्यगस्त्यशापासर्वतामगादितिह रिवंशकथा॥परदारकामुत्वान्महारिवं
 गतांगनइतिस्त्रेयेराविवसितां॥दोहदीकामुकोमतइतिरत्नकोशः॥भुजगःसिवंगसर्पयोरिति विश्वः॥य
 यातिनाशुकरजतापरिणीतादेववानीनामततस्याःपरिवारिकायाशर्मिष्ठायांमनुरत्नोऽभुतततो
 देवयान्यापित्रेकधिततेतज्जसोवृहतानयालीत्यादिपर्वणि॥ततोययातिर्मौनताभ्रष्टः॥क्षत्रियस्यब्रा
 ह्मणीपरिगयोरनेकेहेतुरिति॥लघुसूनामोमित्रावरुणयोरिति॥स्त्रीत्वपातुःततस्तावेवागधतोऽ
 स्यतद्वदेवायुंस्त्वमितिपुराणकथा॥क्वचिष्टद्युम्नइतिपाठस्तत्रवज्रनाभारव्यसुरस्यसुताहसरूप

स्य

वास टी

१३२

१३३

धारिविद्याधरैर्मदनजमितानुरागातंस्त्रीरूपधारिरामा माता पितवनी तेन चार्थवज्रतामोहतइतिपु
राराकथा॥ सोमस्यनृपतेः शतभार्या एको जंतुनामा पुत्रः॥ पिपीलिकया दष्टः परमशोकहेतुरभुत्
ततोऽनेनैव च हृष्यानिष्ठतापुरोहितवचनात्मातरि नस्य जंतोर्हयमानववधुयमानात्॥ स गर्भभा
र्याशतेन पुत्रैर्ज्ञातैर्लब्धवानित्याषीकथा॥ अत्र जतुवधः श्रेष्ठाद्विवक्षितः॥ पुरकुक्षनामा भुयोयात्रा
कालाहलौ स्थितपानीययो न पशुमुखपक्ष्मायमानकपिव्याकुलत्वापादननवापीबभुवैतिपुरारा
वार्ताकुवल्यासेनमदालसायामतायां सत्याशोकविकलेन तन्मितपुत्रस्ते हात्मायामयीमपालसोऽ

राम
१३२

शतरतास्नातागेन निर्मिता प्राप्तेत्याख्यातं॥ अत्र ध्वलेन गर्दभौ नाश्वायां जनितौ शतरः हस्तौ क्षाश्च
 र्षभे स्तरचुडिति चरचु॥ प्रत्ययः नृपतिः कथमश्वापरित इति भावः॥ नृगो नृपः पुष्करतीर्थे देयवोदिसं
 रवागर्वामध्यगो ब्राह्मणकपिलामज्ञानादिप्रायदत्वा तच्छायातुकृकला सो भवेदिति पुराणां॥ सरढः
 कृकला सस्यादित्यमरः॥ दमयंती चररो कृद्धेन कलियुगेन कलिना कलहेन च विद्यदितो मल इत्यां
 रावयवरीशकथासंवरणो मित्रदुहितरि रवि सुतायां प्रीतिमानुबभुवते॥ न हि सा परिणीता तस्मान्मि
 त्रवश्येति संभावना ध्वलेन भुषणं देशरथं इष्टरामराज्यरामात्मोदात्तशोकोन्मत्तत्वं देतच्च प्रसिद्धमे

वास टी

१३४

१३५

तुव

वअयोध्याकांडे॥ श्लेनभुषणांदशरथउन्मादेनोन्मत्तपापेनेतिविवक्षितं॥ जमदग्नेर्हीमध्येतुहररा
हेहयस्तंहतवान्॥ ततः॥ परसुरामेरासह तइतिरागां॥ शान्तनुरपीतिपौराणिकेवकथाविस्तरभया
मेलिखिता॥ इतिविचिंत्यपुलिनतटमाससादेविसंबंधः कुररः पक्षिभेदः पृथुरोमासवामस्यइत्य
मरः॥ शकुलोमस्यभेदः शल्कवल्कलंशल्कलेषंडेइतिभेदेतीकरः॥ संकुलव्यासं॥ संकुलारव्याभ
वेडघासेगुंजाविस्यष्टवाक्ययोरितिविश्वः॥ जलनकुलोविडालाकारोजंतुभेदः॥ जलनकुलो जलवि
डालेश्रतोलाबुध्वांहिकच्छयइतिहारावली॥ कोष्ठाशृंगालः॥ कर्पूरमुपरिभागः परिगतं व्यासं जल

पृथुरोमा
मस्यः

राम
१३४

कपिः शिशुमारः शिशुमारोजलकपिश्रंद कीचासिमुष्कइतिहारावली॥परिमिलितमिलनंग
 वलमहिषशृंगगवलंमहिषंशृंगइत्यमरः॥अस्मितमुरवचरणांविहंगधार्तराष्ट्रःलोहासालंगइतिरथा
 तोवायसी॥अहिमकरादित्यस्तस्यरचिचलनेनरचिरंमनोज्ञं॥यद्वाअहिःसर्पःमकरोजलजंतुविशे
 षःस्तयोश्चादिस्थाचलनेनचमनोज्ञइत्यर्थः॥जलमनुजोजलमानुषः॥शबलंकर्बुरितंकरटोहस्तिगं
 डःकरीडहयोग्यतयाजलहस्तीअतिजवनोतिवेगवान्॥कुट्टिमंभुमीकर्म॥ग्राहेषुपादोभेदेषु॥मासूर्यामपि
 मत्सरइत्यमरः॥नक्रःकुभीरःअमारेषुअविनाशकेषुनमारामाररायेषामिति विग्रहः॥सरतीवारीसुमुदच

वास टी

१३४५

श्र

१३५

रतु उस्थिता उदरः सकर्मकादिति मात्ममेव दं॥ सकर्मकत्वाभावात्॥ सरस्वरूपमाह॥ आर्यत्यादि॥ व्यवसा
यादितात्पर्यं तेनावर्तयति पटपटेति दं उकेरुतु बहुभाषार्थादिति चुरादिपाठादुपपन्नं॥ एकशतवर्षा सम्म
म आजागमेतिसंबंधः॥ का कली गायनोति स्म गायनको कली तु कले सुक्ष्मे धना वित्तमः॥ निम्न गानदी नदः शो
रादिः यक्षे निम्नं तीव्रं गंभीरं वाय द्वा य नंत दतीति निम्न गानदः समृद्धो यत्र नीलं कंठौ मयुरशंकरौ कुमारः कार्ति
केयः॥ समुसद्यो जातं॥ शर स्यात्परा भेद स्य जम्भयत्र पक्षे समुठो धृतः शरजम्भा केयो येन सः समुठः पुजि
ते भुगे सद्यो जाते धृते पि चेति विश्वः॥ रजः प्रसरो धुलि समुहः॥ यक्षे रजौ गुरा प्रसारः जलदानं॥ करकाव

राम
१३४५

र्कोपलः पक्षे जलं ददातीति जलदः ॥ करकः कमंडलुः ॥ तथा त्वविश्वः करकामेघपाषारो करकं च कमंड
 लौ ॥ दडिमेपि च करकं करीच करकस्मृत इति ॥ तरशितैका विभ्रमो विविधभ्रमरां ॥ स्त्रियां नैस्तरशि
 स्तरिशिति अमरः ॥ पक्षे तरशि रादित्यः ॥ विभ्रमो भ्रमरां घनो मेघो मुक्तं च ॥ घनो मुखकमेघयोरिति ध
 रतिः ॥ सारंगाश्चातको हरिणश्च ॥ रेवती बलभद्रवधुः हली बलभद्रः ॥ कृष्कश्चलिलिता बलभद्रेण
 धृत आशयितः ॥ करो यत्र हलितो बलभद्रस्य धृत करः गृहीतहस्तिकर इत्यर्थः इति वाहलिभिर्ह
 लिकैर्दानार्थं धृतः करो राजग्राह्यो भागो यत्र धृतिकर इति पाठो धृतिः प्रीतिर्धारणा च ॥ इंद्रधनुर्लता

वास टी

१३५६

१३६

रराजेतिसंबंधः॥मेघएवनीलोत्पलंनभसरस्तत्रशक्रचापंतौकेवमातंगकंन्याअस्यश्रयजातिविशेषपुत्री
मातंगश्चांडालः॥मातंगकंन्यारक्षुमाकृष्यन्ति॥मातंगोस्यश्रयगजयोरिति विश्वः॥विशद्येनमीषेतानाय
केनैवदिवआकाशस्यनापिकायाइव॥पयोधरेमेघेस्तनेचयद्यपिबुर्धाधस्तनपृष्ठेऽष्टौचतस्रोवाप्रवा
सिनालेखाः॥स्मृत्यैवलिरव्यंतेवियुक्ताप्राणाधारकाइतिमत्तनागमतइंद्रधनुर्लतायाएकत्वादिविरोध
स्तथापिमत्तनागमतंगप्रापिकत्वादेविरोधः॥यद्वा नखक्षतमात्रदातेतस्यापितात्यर्थतनुसंख्यायामपि
यतस्तैवोक्तं॥विशेषंनप्रवासहिप्रीतिर्गच्छेत्पराभवं॥रागायतनसंस्मारियदिनस्यानक्षतमिति॥युक्तं

राम

१३५६

त
वि

चेदंचिरप्रोषितेभर्तेरिनायिकायावह्नमस्मरतायपदिकिचिच्चिह्नक्रियतेसदासाविरहानलपरिदग्धदृ
दयागल्वरंजीवंतदर्शनादालंघ्यवधारयतीतिचिह्नत्वेननखक्षतमेवप्रयोजकंनतुतत्राजगल्लनसदृशा
संख्यापिघटइति॥रशनाक्षुघटिकार्मदारःसुरदक्षः॥शलाकानखरंजनी॥बलाकावकपंतोस्यादि
तिश्वः॥पीतहरितैरित्युभयविशेषतांकृष्टासुकृषकसंज्ञितासुकेदारिकाअल्पक्षेत्रंसेवकोष्ठिकाचतु
रंगबलंकीडार्थगृहतांमुजातुषवलैर्लोक्षाविकारसैन्यैःहस्तिकोटकादिभिःविकारैर्युजनुषाःप्यु
कुसमुत्पतद्भिःसत्कालंकुर्वद्भिःदंरभकैःनयद्यतेऽतुरंगंकीडामिः॥चिक्रीडक्रीडांचकाराकालोव

वास टी

१३६

१३७

न

षी समयः॥ अन्यत्रापि बलानि कोटिकायाः कोष्टांतरैरपतंतीति॥ निकषः कषपट्टिकेति हारावली॥ अवचष्टं
दकेतकीकुसुमंद्रोणीद्वलं सुचिपुष्पं जैवालं अकचष्टमिति हारावली॥ विदाराममिहवीडाकरतां पाट
लं च॥ बभुः शुशुभिरे॥ विष्टिं न स्मृदितं इदं हारविशेषतां घनो मेघः स एव द्यरदो जाति इति प्रसिद्धः॥ प्रस्था
तंगमनंगमंडलमरः॥ अनंतरमेतादृशिशरसमयारंभे सति कंदर्पकेतुपुत्रिकायुतरीतिख्यातं दृष्ट्वा
करेण पश्यति संबंधः॥ शरसमयसमानं भविशेषतान्याह॥ अखंज इत्यादि॥ अखंजः शोभनपादः॥
कोचः पवकोच इति प्रसिद्धः॥ पक्षीभारद्वाजो मरइया इति प्रसिद्धः॥ पक्षी द्विजः॥ सामान्यपक्षी वा चाटो

राम
१३६७

कक्रभाषी॥भारद्वाजधनिनामालंकारोत्रतदुक्तकटाभरतोसाक्षादभिसंकाधास्रवंधिषुपरिग्रहः॥पन्नसा
 लक्षणानामत्ववंकृतिविदांमतेतिभ्रांतंकृतभ्रमरां॥शुककुलंयत्रकलामःशालया॥केदारःक्षेत्रेआवेशि
 कआगंतुकःकंसाशतिःकृष्णःद्युतलेआकारोकृतवर्षणत्वेनहंसतुलासर्वस्यइंद्रमहकामुकःकुक्षुरः
 तथाचोत्पलिनीमृदशकश्चशुनकोग्रामसुकरभेदको॥अस्थिभक्षश्चकपिलःस्यादिंद्रमहकामुकइति॥
 मधुतृणमिक्षुः॥तथाएवा॥श्वऽपत्रोमधुतृमिक्षुर्मधुतरुर्मतइतिउत्पलिनी॥कासारःसरसीसरइत्यम
 रः॥सुरसरोभन॥शब्दःकेशरःकेशतरितिप्रसिद्धः॥योत्रीवराहःयोत्रघोराअलजलापानाधस्रवज

वास टी

१३०८

१३४

लार्तावाचातकेचकितत्वगस्यपत्रिकाजंतुविशेषः॥विसप्रसुतपय्यंतर्ककोऽवदितसश्मरइतिवावत
अनीकंसमुहःमुकोअवचनः॥मंडकोभेकःकंचुकीसर्वभेदःखंडःशालिशालितिशालियुतेउक्रोशःप
क्षिभेदः॥उक्रोशेकुररौसमावित्यमरः॥सौगंधिकंतुकल्हारमितिचा॥हरिताश्ववातःपृषदश्वगंधवह
इत्यमरः॥निःकुजशब्दशुन्यःगोपीरक्षिका॥कथीकृतमुसादितं॥कथामोत्रशेषांकृतमितियावत॥वधुकं
मधुरीपुष्यविसुत्रितंविघटितंसुत्राम्नाःइदमोत्रामसुत्रामागोत्रभिद्वज्राइत्यमरः॥सुचामापिचसुत्रामा
वितिशब्दभेदःस्मरविकसितंकोस्मीररजःकुंकुमधुलिःपिंजरितंपिशगांकृतवेगेनआवेगेनअनुका

राम
१३४

रिराणीसदृशीआपेदेप्राप्तवन्तीप्राकृतग्राम्यः॥वामनसमिप्यचतुरादिताचप्रत्ययांवेनिपातःकिष्कुहस्तेवितस्ते
 चतत्तःतत्तःकिष्कुचतुशतंमितिनीतिशास्त्रं॥अगच्छगतास्मि॥काममाभिकःकेमारितिप्रसिद्धःमनुष्यजाति
 स्वरोगर्द्धमः॥कंठोलंबकंकंठहारकंपुष्करंचाद्यभाडंविपरिहर्दं॥सेनातिवेशंसैन्यशिचिरं॥चरएवचारः
 प्रज्ञादत्तादरातादृशएवचारकथितवार्तएव॥मृगयागतःआखेटागतः॥क्रव्यमामिषयुद्धसमितिहासव
 ली॥द्वेद्वेकलेहं॥शशसनधनुः॥विशारदः॥पंडितःआखेटागतः॥क्रव्यमामिकाशादवतरतः॥स्वडधरवि
 द्याधरस्यतादृशएवाकारोभवतीतिसाम्यतमश्ररचारराःस्वचारायनः॥चक्रवालमंडलसामसंपादित

वास टी

१३८

१३९

उदुखलतुल्यताहस्तिपादस्य चारुभटा॥ सुभटः॥ समुत्पलसमच्छलत॥ त्रिफलाविसररोधातुः॥ फलककरीड
तिख्यातं॥ फलकेस्त्रीफलं चर्मत्यमरः॥ नादीको वाद्यभेदः॥ कापिशीकोलयद्रुतं इत्यमरः॥ रराखलेयुधुमु
मौजिह्नगः सूर्यः॥ सरश्चा॥ सुगालोभीरुः सुगालोजवुकभीरुश्चुरदातवावरे इति विश्वः॥ तेन प्रार्थनीयाभिभ
क्षणीयाभियक्षेजंबुकीयाद्यतिसममेक कालनेवाजीवात्मौवीप्राणाश्रवसुदंतः कांडभेदः वसस्यपोतस्य
चदंतदातममदस्यगश्चा॥ मौडुलावाणाः प्रार्थकाश्च संपातः संगमः सतन तदसहनत्यमतिश्चुरतयाति
दातृतयाचज्ञेयं॥ असहंत इति वहमर्षराइत्यधुशाखेऽतिचतुरादौ यद्वितस्य परस्मैपदिनो निजभावेऽप्यं॥

~~विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे विष्णुसहस्रनामस्तोत्रे~~

श्र

राम

१३८

आत्मतेयदपिधेरनित्यत्वादास्यं॥महामृगाहासिनोरेजुरिति वक्ष्यमारोतसंबंधः॥महामृगपुष्करिपदि
 पीलवइतिहारावली॥क्षमापृथ्वीशातिश्च॥साक्षीतिसाक्षाद्रष्टरिसंज्ञायामितिनिः॥दिष्ट्याशब्दस्मृतीयांनूप्रति
 रूपकोव्यय॥कल्याणावाचीयद्वादिष्टिशब्दएवभाग्यवाचीतृतीयांतः॥तदुक्तंकादंबरीमहतीदिष्टिरस्यासीदि
 त्यादिकृतपरिहासेनहस्ताभ्यांचक्षुषोःविधानंतत्रक्रियतेसपरिहसइहविवक्षितः॥वृत्तिव्यापारंस्यगइता
 पिदधताउत्मादेयक्षेशारीरवातवेगेनपलितकरांवाह्वकीकरांआध्यकुर्वत॥आधसुभगेत्यादिनाकररा
 रव्युनअसर्द्धिवदजंतस्येतित्वम्॥गोत्रवंशःगोत्रापृथ्वीजिज्ञंभेप्रकाशितंभावेनुकारः३॥भगोमहानुपराजयः॥
 दिष्ट्याशब्देतनीयांनूप्रतिरूपकोव्ययः॥कल्याणावाचीयद्वादिष्टिशब्दएवभाग्यवाचीतृतीयांतः॥३

वास टी

१४०

१५०

सुयोधनपक्षे शरीरभेदस्थभंगः सोपितादृशः पानीयेतिवेशेति भास्तकथा ॥ शरतल्पशयोवाराश्याशायीश्च
सतस्वाप्तनत्यजनु ॥ भीष्मः पार्थेन शरतल्पे शयित इत्यपि विरावशब्दश्चतुर्थ्येत प्रतिपद्यकोऽव्ययश्चिश्चालवाच
कः ॥ चिराय विररात्राय विरस्याद्याश्चिरार्थकोऽत्यमरः ॥ शक्तिमोक्ष ॥ अस्त्रविशेषत्यागकरो रिविसंज्ञावयुद्ध
विजयीतेन कृष्णेन कुर्वेतीदृशऽअपकृतसंज्ञा होविकलांगो व्याकुलदेशविशेषः सतशक्तेः सामर्थ्यस्य मोक्षप
रित्यागंकृतवान् ॥ अस्य वांगाधिराजत्वेन शक्ताभावे रक्षणायोगादंगदेशस्य व्याकुलता युज्यत एव ॥ इतस्त
तः सर्वत्र निधनं मरणां अंतो नाशो द्वयोर्मृत्युर्मरणां निधनोस्त्रियामित्यमरः ॥ आहर्तुं आनेतुं ॥ प्रतियन्नवृत्तान्ते

राम
१४०

न ज्ञातवर्तत शिला मयी पाषाण कृतिः । तत्कृतवचने मय दुःशासाशापविषयीकृतः ॥ कृता की अनुकथा ॥ आर्य
 पुत्रोऽत्र कंदर्पकेतुरेवाभिमतः ॥ आर्यपुत्रेति नागरोक्त्या नाद्योक्त्या च प्रयुज्यते ॥ तथा च भरतः । नागरोक्त्या र्यपु
 त्रेति नाद्योक्त्या च प्रयुज्यत इति ॥ अवधिः पर्यंतं शायाताशायावसानं समागते त समतुल्यमागतेन समाजाग
 तेन वा ॥ यद्वा यत्र वा सववृत्ता त्वेषणा य प्रहितस्मास्मादागातेनेत्यर्थः ॥ स्वपुरं कुसुमपुरं पाटलीपुत्रं नगरं गतः का
 लं विनाया समयं तीतवान् । यथा हृदयं मनो तस्य ममिल पितमिष्टायेषु तानि अन्यथा व्ययीभावे यथा हृदयां मि
 लाषमित्येकत्वे सति स्यादिति सर्वेति रद्यामिति ॥ ॥ यदि भवति यदीयेटि पारो न प्रसादः क्वचिदपि समहिंसा

वास टी

१४९

ल
शोधतीयो महद्भिः अमितिगमनकारी प्रायशो नात्र वित्रं भवति च गुरुहस्तालंबतो विप्रकर्षः ॥ लब्धौ दुर्लभशाम्
तं सुरगणग्रामो भिवालो गुरौ विद्यावंशविभूषित अपि शुभे च उमेधारितो येनायं सममभुवि जाति तिल
कम्रंडेश्वरः ॥ पंडितो मीमांसे करहस्यवश्यं हृदयोदाता वदातो शयः ॥ अस्मादमुञ्जलनिधेरिव शुद्धमानुर्वैदेश
रो विविधतं न रहस्यवेत्ता ॥ तस्मादजायत विशुद्धनिधानमुतीरामेश्वरो गुरुमतैकरहस्यवश्यः ॥ कैरातीशा स
नं येन लब्धुं जगति दुर्लभं ॥ तर्करादांतकराणां गुणाधिकः ॥ अस्मादजायत गदाधरनामधेयो धीरो गदाधर इव
प्रथितपृथिव्यां ॥ सायं शुभमभगरे पदमावशिष्टात्मीमांसका विमलकीर्तिवित्रमुर्तिः ॥ विद्याधरं वरमजीजनय

राम
१४९

सुपुत्रं मीमांसकगुरोर्हितं शुचितादिवासांततर्ककर्कशरहस्यमनस्यवस्य बोधंति ज्ञाचयसरोजविकाशभा
 तु। वहतधरं वरे मेव सुपुत्रं शुद्धयशाः समस्तविशुद्धं। येन जितागुरोर्नोत हि येतैः सर्वगुरोर्न वसंति भूमौ॥ दम
 यत्यामयंधीरोत्तमो सुतमरिंदनं॥ श्रीजगद्धरतामातमनेकघ्यगुरोर्शालितं। विद्याकुलालकरतोयवित्रेष्
 त्रैविचित्रेऽपि धारितेन। नैय्यायिकेनायिकं वीश्वरेणाटीकाकृतातेन जगद्धरेणा। येनायाटिकं ठोरगौतमम
 ते वैशेषिकं खंडनं यताश्राविसकोषकाव्यनिवहंत त्यागिनीयंतमं॥ छंदालंकरांचयेन भरतंतत्कामशा
 स्त्रं भूतं ते। नातेन जगद्धरेणा कठिताटिकाकृतेर्यमुदा॥ नानाकोशवतीनितांतवतुणारम्यार्थसार्थार्थिनीनाता

वास टी

१४२

लंकृतिसुंदरीरसवशाशुद्धास्वयांभाविनी॥ निर्दोषाद्गुलजांगतेवगुणितीकाममेयंततस्तामेनामनुपालयंतुकु
 तितसेभ्योनमःसर्वदा॥ ॥ इति महामहोपाध्यायधर्माधिकरणि श्रीजगद्धरविरचिता तत्त्वदीपिनी
 वासवदत्ताटीका समाप्ताः॥ ॥ श्रीचिंतामणी विनायकाय नमः॥ ॥ संवत्सर १७७४ समय मांसे पौ
 षकृत् ॥ १४ वा शुक्रादिदंपुस्तकं लिखितं॥ श्रीशारदायै नमः॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥ श्री॥

यम
१४२

पारम्पर्येण कृतम्